

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2001**

Torsdag den 25. januar 2001 kl. 17.30**Dagsorden:**

- 29/01 Forhøjelse af Københavns Kommunes kapitalindskud i DBC Medier A/S
- 20/01 Tiltrædelse af kontrakter med spillesteder
- 19/01 Bibliotekspolitisk redegørelse 2000
- 12/01 Indførelse af ny 10. klasse struktur
- 5/01 Redegørelse vedrørende daghøjskoler
- 24/01 Udvidelse af specialfritidshjemmet på Strandparkskolen
- 9/01 Etablering af ét fælles sprogcenterråd for kommunens syv sprogcentre
- 8/01 Sammenlægning af Center for Specialundervisning og Højskolen i Randersgade
- 34/01 Opførelse af en økologisk daginstitution bag Brorsons Kirke
- 13/01 Placering af institutionen Thorshave
- 3/01 Gårdanlæg i karreen Estlandsgade, Saxogade, Istedgade og Dannebrogsgade
- 6/01 Gårdanlæg i karreen Classensgade, Lipkesgade, Willemoesgade og Livjærgergade
- 23/01 Gårdanlæg i karreen Ingerslevsgade, Palnatokesgade, Sønder Boulevard og Boddilsgade
- 1/01 Lokalplan "Hotelkarreen"
- 2/01 Byfornyelsesbeslutning for "Hotelkarreen"
- 11/01 Lokalplan "Bjerregårdsvej"
- 7/01 Lokalplan "Christiansmindevej"
- 18/01 Lokalplan "Rødkilde Skole"
- 15/01 Lokalplan "Pakhusvej" med kommuneplantillæg
- 27/01 Oprydning af forurenede jord på vuggestuer og offentlige legepladser
- 14/01 Etablering af hovedvandledningsnettet i Ørestad
- 17/01 Stiftelse af udviklingselskab vedrørende området omkring Prøvestenen
- 33/01 Nye kvarterløftprojekter i Nordvestkvarteret og på Ydre Nørrebro Syd
- 16/01 Revisionsberetning om tilskud til selvejende institutioner
- 266/00 Medlemsforslag om, hvorfor Københavns Kommunes tilsynsforpligtelse svigtede i KUC-sagen
- 35/01 Medlemsforslag om opførelse af kollegielignende ungdomsboliger
- 36/01 Medlemsforslag om at trække beslutningen om udlicitering af H:S's opgaver tilbage
- 37/01 Medlemsforslag om at bevare Delfin Apoteket
- 38/01 Medlemsforslag om at der ikke lukkes plejehjemspladser i 2001
- 32/01 Session år 2001
- 30/01 Køb af ejendom

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 29 punkter. Så har jeg derudover modtaget en sag, som under forudsætning af forsamlingens godkendelse vil blive optaget uden for dagsordenen. Det drejer sig om sag 49/01, som er en meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om en omrokering i udvalg og hverv. Jeg vil i givet fald foreslå, at sagen optages på dagsordenen som sidste sag inden den lukkede dagsorden. Jeg skal høre, om der er nogen bemærkninger til, at sagen optages som foreslået? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Jeg skal for god ordens skyld – det skulle jeg have sagt for et halvt minut siden – sige, at der er afbud fra Karin Storgaard til mødet i aften, og Dansk Folkeparti har bedt om, at Gunhild Legaard indkaldes som stedfortræder. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil. Betingelsen for indkaldelsen er ... (*Afbrydelser*). Altså det over for mig oplyste er, at Karin Storgaard er syg og derfor ikke kan være til stede ved mødet ... (*Martin Günter*: Det er en socialdemokrat, der er stedfortræder for Karin Storgaard, det er ikke en fra Dansk Folkeparti). Det første er jeg ikke i stand til at tjekke. Om det andet vil jeg sige, at det har Martin Günter ret i, og derfor er det ikke Gunhild Legaard, der kan indkaldes som stedfortræder for Karin Storgaard. Hvem det så er, har jeg ikke præsent. Jeg har ikke modtaget nogen indberetning fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, hvem det er.

Så jeg vil sige, at den første del af problemstillingen er klaret, og derfor vil der ikke blive indkaldt nogen stedfortræder for Karin Storgaard til i aften. Jeg går ikke ud fra, at det er muligt. Der er ikke ønske om indkaldelse af stedfortræder? (*Ophold*). Det er der ikke.

Så har jeg modtaget meddelelse om, at medlemsforslaget under punkt 27, sag 38/01, stillet af Marlene Krogh, ønskes trukket. Jeg skal høre, om der er nogen bemærkninger hertil? Er der nogen, der ønsker sagen opretholdt? (*Lars Hutters*: Opretholdes!). Så er sagen fortsat på dagsordenen.

Jeg skal høre, om der er nogen bemærkninger til dagsordenen i øvrigt? (*Ophold*). Så er den godkendt med en optaget sag og med fastholdelse af punkt 27.

1) BR 29/01. Forhøjelse af Københavns Kommunes kapitalindskud i DBC Medier A/S

Indstilling om, at Københavns Kommunes aktiepost i DBC A/S nedsættes fra 1 mill. kr. til 600.000 kr. (kurs 400), hvilket betyder en udlodning af 1,6 mill. kr., at Københavns Kommunes aktiepost i DBC-medier A/S forøges fra 130.000 kr. til 390.000 kr. (kurs 500), hvilket betyder en udgift på 1,3 mill. kr., der finansieres af udlodningen fra DBC A/S på 1,6 mill. kr., samt at der som en følge af tiltrædelsen af de to ovenstående at-punkter gives en tillægsbevilling til en nettoafgang i aktiekapitalen på 140.000 kr. (konto 8.21 Aktier) (bogføres til kurs 100), en kursgevinst på 160.000 kr. (konto 7.78 Kurstab/kursgevinst) og en nettoindtægt til Økonomiudvalgets budget 2001 på 300.000 kr. (konto 8.03.5 Kassen).
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

2) BR 20/01. Tiltrædelse af kontrakter med spillesteder

Indstilling om, at vedlagte kontrakter med de regionale spillesteder Copenhagen Jazz House, Vega og Stengade 30 tiltrædes, at den kommunale andel af tilskuddet til de regionale spillesteder, Copenhagen Jazz House, Vega og Stengade 30 udgør 4 mill. kr. årligt (2000-priser) i perioden 2000-2003, samt at kasse-mæssig dækning for det kommunale tilskud på 4 mill. kr. (2000-priser) i 2000 og 2001 anvises på Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Kultur og Fritid, konto 3.63.1 Spillestedsløvgivning for henholdsvis 2000 og 2001, og at det kommunale bidrag i 2002 og 2003 afholdes inden for Kultur- og Fritidsudvalgets budgetramme for henholdsvis 2002 og 2003.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Louise Frevert, værsgo ... undskyld, det bliver først borgmester Thustrup Hansen som formand for Kultur- og Fritidsudvalget.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Borgerrepræsentationen skal i dag tiltræde kontrakterne med de 3 regionale spillesteder Vega, Copenhagen Jazz House og Stengade 30. Kontrakterne, der løber til udgangen af 2003, er udarbejdet i samarbejde med Statens Musikråd og spillestederne og er en konsekvens af Folketingets vedtagelse af ændring af lov om musik den 11. maj 2000, populært kaldet spillestedsløven.

De 3 regionale spillesteder udgør tillige med Loppen, som der senere vil blive indgået kontrakt med, superligaen blandt Københavns spillesteder. Kontrakterne indgås for at sikre, at der tilbydes et varieret musikudbud af høj kvalitet. Spillestederne modtager således i alt 8 mill. kr. årligt finansieret ligeligt mellem Statens Musikråd og Københavns Kommune.

Støtten er bl.a. en anerkendelse af, at rytmisk musik er en væsentlig del af ungdomskulturen samt efterhånden også af kulturen for de knap så unge.

Det er et centralt element i disse aftaler, at tilskuddet er bundet til koncertvirksomheden. Tilskuddet går populært sagt til musik og ikke til mursten. De 3 regionale spillesteder er via kontrakterne forpligtet til at udbyde tilsammen ca. 650 koncerter af høj kunstnerisk kvalitet om året. Desuden forpligter de sig til at profilere sig selv i hele Øresundsregionen og til at udbrede kendskabet til rytmisk musik blandt børn og unge.

Af en nylig gennemført evaluering af de rytmiske spillesteder i København fremgår ikke overraskende, at kvaliteten af musikken og publikumstilstrømningen steg, da der blev tilført flere midler.

De 4-årige kontrakter og det deri aftalte tilskud med de rytmiske spillesteder vil derfor sikre, at spillestederne får ro til kunstnerisk udvikling af international kvalitet, som vil bidrage til at positionere København som kulturelt kraftcenter og hermed bidrage til at styrke byens tiltrækningskraft på de studerende og veluddannede arbejdskraft fra hele Øresundsregionen, en udvikling, som alle vil nyde godt af.

Jeg skal derfor anbefale Borgerrepræsentationen at tiltræde kontrakterne.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Tak til kulturborgmesteren. Jeg vil sige til forsamlingen, at jeg har kun på displayet her registreret Martin Günter, og jeg ved, at Louise Frevert også har bedt om ordet, og så brød systemet midlertidigt ned. Jeg vil bede de medlemmer, der ønsker at få ordet, om at trykke sig ind en gang mere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Martin Günter (F): Jamen jeg kan sige ganske kort, at vi i SF er yderst tilfredse med de muligheder, vi har fået gennem lovgivningen, og de penge, der har kunnet findes inden for kultur- og fritidsforvaltningen, yderst tilfredse med de muligheder, vi har fået for at støtte spillestederne i København. Disse spillesteder er utroligt populære hos ungdommen. De øver en fantastisk indsats, og alle de spillesteder, som er støttet her, er internationalt anerkendte.

Der blev, kan jeg så nævne, på gruppeformandsmødet spurgt af et af medlemmerne herinde, hvor meget det kom til at koste. Ja, det kommer til at koste Københavns Kommune 4 mill. kr. Men på den måde får vi lagt yderligere 4 mill. kr. oveni af staten, og derfor er det penge, som er givet godt ud. Der er kommet mange penge til dette område, og det er et vigtigt område for ungdommen, og ikke kun for ungdommen her i byen, der gives også penge til spillesteder på anden måde, igennem billetstøtteordninger og den slags.

Men det skal vi ikke tale om her. Det her er et rigtig godt resultat og et godt initiativ fra Københavns side.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er et voldsomt fremskridt, at den rytmiske musik nu har fået nogle steder. Der er endda et ekstra på vej, som vi senere kommer til at behandle i denne forsamling, nemlig Loppen ude på Christiania. Det er et voldsomt fremskridt, at man nu har fået sådan nogle aftaler i stand, der gør, at man, hvad angår udviklingen af den rytmiske musik, har fået nogle acceptable arbejdsvilkår.

Alt, hvad der er sagt indtil nu, er fint. Det eneste, jeg vil sige til kulturborgmesteren i denne anledning, vi har jo set en vis debat inden for de sidste par ugers tid, det har så været i anledning af de små storbyteatre, det, jeg vil sige til kulturborgmesteren, er på baggrund af de pæne ord, der blev sagt heroppe fra talerstolen, at nu håber jeg ikke, at kulturborgmesteren om 2-3 uger går ud i offentligheden og siger, at i øvrigt er der også alt for mange regionale spillesteder i København.

Louise Frevert (O): Jeg vil ikke sige som Jens Kjær, at det er et voldsomt fremskridt, men jeg vil sige, det er et voldsomt tilbageskridt, at man nu skal til at bruge 4 mill. kr. til det her. Når man tænker på, hvilken situation vi har været udsat for her i Borgerrepræsentationen med hensyn til Vega, må jeg nok sige, at jeg synes, vi har fået nok af det her med tilskud.

Jeg vil slå fast, der er ikke nogen i Dansk Folkeparti, der har noget imod disse formidable spillesteder, men at bruge skattekrone til at finansiere det, det kan jeg ikke sige eftertrykkeligt nok, det er vi principielt fuldstændig imod.

Så det skal ikke være nogen hemmelighed, og jeg skal gøre det kort, at vi stemmer selvfølgelig imod indstillingen.

Preben Møller Hansen (P): Nu skal Martin Günter ikke være nervøs. Men jeg kan godt sige én ting. Det er, at jeg har en mærkelig fornemmelse af, at man ikke ved, hvad det er der foregår vedrørende disse spillesteder. Jeg hører godt folk, der siger, det er et formidabelt fremskridt, og det er noget, der er meget populært. Jamen hvorfor helvede giver det så ikke overskud? Det er jo det spørgsmål, man skal stille sig. Hvis en forretning er god, så giver den overskud. Der må være nogle årsager til, at man skal bevilge ikke 4 mill. kr. om året, men 8 mill. kr. om året til disse spillesteder.

Nu har jeg jo selv været med fra begyndelsen, og det vil sige for en del år siden var jeg forbundsformand, og vi blev pålagt alle sammen gennem de faglige kontingenter at betale for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

oprettelsen af Folkets Hus, hvori Vega har til huse. Der skete imidlertid det, at da renter og afdrag var betalt, så fandt man ud af i LO's top, at man solgte denne bygning for en fantastisk høj pris, og man solgte den til et selskab, som man efter sigende selv ejer. Det betød så, at man måtte sætte huslejen op gevaldigt for dem, der lejede sig ind, for, at man kunne få flere millioner kroner hjem i kassen.

Efter min opfattelse er det en spekulation i at plyndre skatteborgerne ikke alene her i København, men over hele landet.

Jeg kan kun sige én ting: For mig er det forfærdeligt, at vilkårene er sådan, samtidig med at man siger, man har ikke råd til at have plejehjem, man har ikke råd til sygehjælp, man har ikke råd til fritidshjem og hvad ved jeg, man kører los, det er der ikke råd til. Men når det drejer sig om 3 forretninger, så kan man bevilge millioner af kroner. Hvis det er et godt sted, hvis ungdommen trives ved at komme dér, hvorfor betaler man så ikke den pris, det koster?

Jeg synes, det var bedre, at man brugte disse millioner til noget mere menneskeligt, nemlig til dem, der er syge her i byen, til dem, der har behov for børnehaver, vuggestuer og andet, frem for at spille pengene på forretninger, som åbenbart ikke kan løbe rundt. Eller også er forholdet måske det, at der er ansat en lang række partikammerater, der får formidable lønninger, og dem skal Københavns Kommunes borgere så være med til at betale.

Jeg kan ikke sige det klart nok: Jeg skal nok stemme imod dette modbydelige forslag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg tror kun, jeg registrerede én gang, hvor giften ville splintres, hvis jeg havde brugt den.

Så er det anden runde.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jeg har lagt mærke til ...(*Mikrofonen afbrudt*). Jeg tror, bemærkningen gik hen over hovedet på de fleste; den var meget indforstået.

Jeg vil sige til Jens Kjær, at jeg er jo ikke gået imod Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskabs teatre, heller ikke de andre store teatre i området her. Derimod er jeg gået imod, at man fra Københavns Kommunes side skyder med spredehagl, spreder penge ud meget bredt.

Og på samme måde her. Jeg vil ikke gå imod de 4 regionale spillesteder, vi får her. Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at staten jo dobler op. Men det er meget muligt, at jeg vil forholde mig kritisk over for, at der i så betydeligt omfang, det har jeg også gjort i Kultur- og Fritidsudvalget, deles penge ud til en bunke forskellige ting, som jeg af og til er gået til, og som jeg ved gud ikke synes er pengene værd.

Så ingen garanti for, at jeg ikke vil gå imod de mange spredehagl, Kultur- og Fritidsudvalget skyder ud mod alle mulige små steder, til mange små arrangementer, men de store er jeg absolut pro.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til Preben Møller Hansen, at de strenge, han slår på, er mig selvfølgelig ikke fjerne. Når jeg alligevel helhjertet går ind for det her, så hænger det egentlig sammen med, at det er unge, det er ikke særligt velstående folk, der kommer til disse koncerter. De er dyre. Hvis man vil have kvalitet, er det utrolig dyrt i forhold til størrelsen af de spillesteder, vi har. Der er ikke tale om at spille i Parken. Store koncerter, der spilles i andre store haller, er uden tilskud. Men det er forholdsvis begrænsede spillesteder, vi har, og det er uforskammet høje priser, disse meget berømte orkestre tager. Hvis vi skal tilbyde de unge også noget kvalitet, der er så mange dårlige tilbud, de unge har i disse år, så er det nok nød-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

vendigt, at kommunen går ind og støtter nogle områder, nogle spillesteder, som har vist historisk at komme med kvaliteten. Og så er det, jeg skæver til, at staten dobler op.

Jeg vil egentlig nævne for Preben Møller Hansen, hvad der skete i 1920'erne-1930'erne omkring New Orleans, hvor den nye musik udviklede sig, og New Orleans blev centrum for det, der dengang var den rytmiske musik. Jeg kan da også nævne, at jeg stadig kan drømme mig tilbage til et Berlin før nazisterne overtog magten i Tyskland, altså det brølende liv, der var i Berlin i 1920'erne, kunne jeg godt forestille mig, vi fik lidt af igen i København.

Og så er det her småpenge, hvis det, vi ønsker os, er at få drøn på denne by, som i øvrigt på så mangfoldige områder bevæger sig i god retning, at vi får de unge svenskere, at vi får de unge fra det opland, København har, til at komme herind, fordi der foregår spændende ting, og det gør der hver eneste aften på de kvalitetsbevidste spillesteder, vi har.

Så selv om Preben Møller Hansen ved gud rører ved nogle strenge hos mig, som er ømfindtlige, så vil jeg sige, at jeg tror, det her er en fornuftig ting, og det falder godt i tråd med det, vi egentlig ønsker os af den københavnske udvikling, som også bygger på et vældigt udbud af kulturelle muligheder.

Mona Heiberg (A): Det er ustyrlig rart at høre en kulturborgmester, der taler så varmt for de unge og for musikken. Og så er det, at Jens Kjær begynder at blande teatrene ind. Dem synes jeg, vi skal lade ligge, for det er jo ikke dem, det handler om her og nu.

Men jeg kan kun tilslutte mig mange af de bemærkninger, kulturborgmesteren er kommet med, og vil selvfølgelig også sige, at Den Socialdemokratiske Gruppe er fuldstændig enig i, at de her tilskud bliver givet.

Det er jo ofte sådan, vil jeg så sige til hr. Preben Møller Hansen, at kultur ikke er så målbart, men hvis man gik ind og begyndte at se, hvor meget store dele af kulturen har i sig, f.eks. når det gælder markedsføringen, når det gælder reklamekroner, på de relativt beskedne tilskud, vi giver, så må jeg sige, at så tror jeg, regnestykket havde set anderledes ud.

Der var én kommune i hovedstadsregionen, der gjorde det, da vi havde Kulturby. Det var nemlig Helsingør Kommune. De fandt ud af, hvor mange reklame- og markedsføringskroner de havde sparet på, at de havde Kulturby, og havde givet de beløb til det, som de gjorde på daværende tidspunkt.

Hvis man sådan begynder at modregne tingene, så er jeg helt sikker på, at man ikke synes, det er så fantastisk stort et beløb.

Jeg så også selvfølgelig helst, at alt kunne hvile i sig selv, at tingene kørte rundt. Men når de nu ikke gør det, og vi laver det her sammenskudsgilde sammen med staten, så vil jeg sige, at jeg synes, de 4 mill. kr. er givet godt ud.

Vi har haft en meget, meget lang proces i Kultur- og Fritidsudvalget om, hvem vi skulle indstille, fordi vi havde flere, der var af samme kvalitet. Nu er valget faldet på det her, aftalen er på plads. Og så vil jeg meget gerne sige for Den Socialdemokratiske Gruppe, at så synes vi, vi giver pengene godt ud.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi fortsætter i 2. runde.

A. Benhaddou (D): Jeg vil godt meddele, at i Kultur- og Fritidsudvalget støtter CD indstillingen her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Vi havde jo nogle lange forhandlinger i Kultur- og Fritidsudvalget, det var jo ikke bare med et knips, at vi vedtog de her 4 spillesteder. Men man må så også sige, at vi var uenige om et par af dem, men man må respektere demokratiet i et sådant udvalg, og derfor vil jeg så stemme for det, der er blevet indstillet til syvende og sidst her.

Så er det kommet frem, at det nok er spild af penge. Men jeg mener, at hvis pengene bare bliver givet fornuftigt ud omkring kultur, så giver det mange gange pengene tilbage til den pågældende by. Det er så det, man kan diskutere, om valget af netop de her spillesteder måske i sig selv kan give København nogle penge tilbage igen i form af turist- og erhvervsindtægter. Jeg mener, at i hvert fald et par af de her spillesteder virkelig kan være med til at give et løft på det kulturelle område og dermed også være til gavn for eventuelle turistindtægter.

Man skal også huske på i den forbindelse, at hvis København valgte at sige fra, så ville der bare ske det, at de andre kommuner eller andre egne i landet vil tage med kyshånd imod de her penge, og så ville vi rent kulturelt i hovedstaden, det vil sige København, sakke bagud, og det ville vi da ikke være interesseret i i Kultur- og Fritidsudvalget. Så derfor støtter CD indstillingen.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg vil starte med at sige, at Det Radikale Venstre støtter det fremsatte forslag.

Det, der egentlig bringer mig på talerstolen, er den store entusiasme, hvormed kulturborgmesteren omtalte alle disse gode steder. Så nu glæder vi os naturligvis til, at når det næste regionale spillested kommer frem og beder om nogle penge fra kommunen, så hører vi den samme positive ånd fra kulturborgmesteren, når det gælder om, at Københavns Kommune bevilger penge til Loppen.

Louise Frevert (O): Jeg synes, at kulturborgmesteren bevæger sig rundt på forskellige kontinenter, og retorikken har der jo aldrig været noget i vejen med. Men jeg synes ligesom ikke, at hverken Berlin eller New Orleans handler om denne sag.

Jeg kan stadig ikke forstå, hvordan det kan være, at kulturborgmesteren lige pludselig vil begynde at støtte nogle arrangementer. Jeg kan da huske for flere år tilbage, hvor man var indædt modstander af at bevilge så meget som én eneste øre bl.a. til Vega og til andre spillesteder inden for den rytmiske musik. Men det er åbenbart som Socialdemokratiet, at man tager et standpunkt, indtil man får et nyt, men det kan vi jo så ikke fortænke dem i.

Og jeg kan ikke forstå, hvorfor hr. Benhaddou påstår, at det er Københavns Kommune, der giver alle pengene. Så vidt jeg kan læse i indstillingen, så er det altså 50 pct., som kommunen giver, og staten giver de andre 50 pct. Så det er jo ikke noget med, at vi med kyshånd skal tage imod de her penge. Vi kunne sagtens lade være, fordi en forretning burde være rentabel. Hvis man har en forretning, der ikke er rentabel, så må den lukke. Sådan er det bare, det er de almindelige vilkår på det private arbejdsmarked.

Jeg har også et indtryk af, at der er nogle her, selv det socialdemokratiske medlem Mona Heiberg ville gerne have, at det var en forretning, der kunne løbe rundt. Men det kan det åbenbart ikke. Derfor skal den så have penge i hoved og et vist sted.

Men det er fuldstændig imod gængse forretningsprincipper, at man støtter en forretning, der ikke kan køre af sig selv. Hvis den ikke kan køre, så måtte man simpelt hen skrue priserne op eller give dem et hak opad, så det kunne forrente sig, for ellers er det en dårlig forretning, og så mange penge har kommunen altså ikke at kunne rutte med.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

(Kort bemærkning).

A. Benhaddou (D): Man kan jo se på dem som en bank, eller man kan se på dem som en kultur, der samlet set kan løfte byen.

Jeg mener, i det her tilfælde vedtager vi noget, hvor der i hvert fald, hvis vi skal se på Copenhagen Jazz House, ingen tvivl er om, at det er noget, der vil løfte byen rent kulturelt og vil give byen et godt image på området.

Men når jeg siger sådan, så hænger det altså også sammen med, at den ordning kommer oppefra, den kommer oppe fra Kulturministeriet. Det er et tilbud, der bliver lagt ud til de enkelte kommuner rundt omkring i Danmark. Der er det, jeg så bare siger, at når et tilbud er der i realiteten, det er vedtaget, så synes jeg, at der kan vi ikke som hovedstad sige fra. Konsekvensen vil helt klart blive, at andre egne i Danmark med kyshånd vil tage imod det her tilbud. Og netop derfor skal vi selvfølgelig som hovedstad gå ind og være med.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Borgmester Thustrup Hansen har ordet for en hel bemærkning – hvis han ønsker det.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Det er rigtigt nok, som Benhaddou sagde det i sit første indlæg, at der er mange andre, der gerne ville have denne støtte fra staten. Det er, som der står i Bibelen, at mange ere kaldede, men få ere udvalgte.

Der var utrolig meget rift om at få det, og vi er meget stolte af, og det synes jeg, vi kan være med rette, at København får 4 ud af den halve snes regionale spillesteder, der blev udpeget af Kulturministeriet. Så tak til Benhaddou for, at han lige fik det der hjørne med.

Men det, der egentlig kalder mig herop, er, at jeg tror nok, at Louise Frevert blander nogle ting sammen. Vi ville ikke give en øre til Vega. Det, der var tale om på et tidspunkt, var at stille en garanti for en kassekredit af en millionstørrelsesorden. Her slog vi os i tøjret, fordi situationen er nemlig den, at hvis Kultur og Fritid stiller en million kroner til rådighed, ja, så har vi den million mindre at gøre godt med andre steder, fordi den belaster os, som om det egentlig var en udgift. Derfor slog mange – det var et mindretal – sig i tøjret i Kultur- og Fritidsudvalget ved at give denne garanti for en millionkredit, som i øvrigt inden længe vil komme for her i Borgerrepræsentationen som en forlængelse for år 2001, og hvor jeg har stemt imod endnu en gang.

Men jeg kan så sige til Louise Freverts beroligelse, at det forhold, at staten nu går ind og dækker en del af de økonomiske problemer, Vega har, gør jo, at problemerne selvfølgelig bliver mindre. Det afgørende problem for Vega er, at de har meget, meget høje ambitioner. Det er det store problem. De vil gerne vise noget af virkelig kvalitet, og som jeg sagde i mit første indlæg, er det utrolig kostbart på dette område her at komme med noget af kvalitet.

Nu kommer staten ind og dækker for halvdelen vedkommende, så meget peger i retning af, at de store problemer, Vega har haft i de sidste 3-4 år, måske er ved at være overstået.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Preben Møller Hansen i 3. runde – og vi fastholder stilen fra første.

Preben Møller Hansen (P): Ja, det gør jeg altid. Jeg er meget fornuftig, hvad det angår.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Nu kom borgmester Thustrup Hansen ind på i et svar til Louise Frevert, at der var tale om noget helt andet i sin tid, da De Konservative var imod. Her var der tale om, at de søgte sikkerhed for en kassekredit. Det er jo også fuldkommen korrekt, men det, der sker nu, er, at nu skal de ikke have kassekreditten. Næh, nu får de skillingerne udleveret kontant – færdig, punktum.

Jeg forstår ikke noget af det overhovedet. Vi har her i landet musikere, der har tjent millioner og atter millioner af kroner ved at spille rundt omkring her i landet. Det er ikke Hanne Boel alene eller Kim Larsen. Der er masser, der tjener millioner. Men dem, man tager i de her spillesteder, er åbenbart nogle, der ikke kan trække noget – jo, de kan trække pengene ud af skatteborgerne ved, at vi bevilger pengene, men i realiteten skulle de kunne leve uden noget sådant, og spillestederne skulle være propfulde af mennesker, og det skulle kunne løbe rundt af sig selv.

Men jeg stillede spørgsmålet før, og jeg vil gerne gentage det: Er det høje, enorme lønninger til disse folk, der nu har magten over de spillesteder, som åbenbart er et særdeles velkendt forhold, eller er det, fordi Socialdemokratiet skal malke huslejen ind i kassen? For det er jo ikke kun i Vega, det er også i Stengade 30. Det var Malernes Fagforening, som de gik ind og overtog og bruger som spillested.

Alle steder maler man systemet, og det er jeg altså modstander af. En forretning skal kunne løbe rundt af sig selv, og kan den ikke det, så luk lortet, så er der ikke brug for det overhovedet – nå, det må du sgu undskyldte. Det skal kunne løbe rundt af sig selv.

Tænk sig engang, jeg har »Den Danske Kro«. Tænk sig, hvis nu den gav underskud; så sagde jeg: Skide være med det, vi får det fra kommunen. Det er der ikke noget, der hedder, og det er der heller ikke noget der, så kan de komme med alle deres fine ord om kulturelt og alt det der vrøvl. Det, det drejer sig om, er, at man ikke bruger de 4 mill. kr., næh, man bruger 8 mill. kr., godt nok kommer de 4 et andet sted fra, men det er lige ved 3 mill. kr., skatteborgerne skal betale til nogle spillesteder, der ikke kan løbe rundt i forvejen. Og så er det ikke kun et år, det er 4 år frem i tiden.

Man burde kunne indse i denne forsamling, at der er brug for disse penge til helt andre formål end det, de bliver brugt til her, så man kunne glæde og sikre den københavnske befolkning på fornuftig sæt og vis.

Jeg ved jo, hvordan vi her har snakket om at skære ned på personalet på fritidshjemsordninger og hvad ved jeg, med den begrundelse, at der ikke er råd. Men hvis man kigger på de forslag, som vi vedtager her, så er det et milliardbeløb, vi bevilger til alt muligt, og spørgsmålet er, om ikke der kommer en dag, hvor vi siger: Nu kan det være nok. Kan det ikke løbe rundt ... nå undskyld, jeg fiser af ... jamen jeg overholder det; ellers er der jo en, der er lidt gråhåret i toppen, der bliver sur, han kan ikke tåle sådan noget. Men blæse være med ham.

Det, der står tilbage, er selvfølgelig, at vi skal bruge de penge, vi får ind i form af skatter og afgifter, på en sådan måde, at vi sikrer, at den københavnske befolkning kan have det rart alle sammen.

Jeg har lige i dag haft besøg af De Hjemløses Avis. Det er jo uhyggeligt at tænke sig, at vi i en by som København har disse hjemløse. Det var bedre, at vi brugte disse millioner til at sikre, at disse stakkels mennesker fik tag over hovedet. Men det kan man jo tænke over.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): O.k., det er godt, Preben Møller Hansen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2001**

Jens Kjær Christensen (Ø): 2 ting, den første til Preben Møller.

Jeg forstår ikke denne pludselige vrede. Den plejer ikke at falde Preben Møller så let på tungen, når vi snakker om kulturting. Preben Møller ved fra sit eget liv i fagbevægelsen meget om, hvad kulturens rolle som sådan betyder for arbejderkultur, også for overklassekultur og sådan noget. Preben Møller er en meget skolet kammerat i denne forsamling, så jeg forstår ikke disse rent reaktionære betragtninger, der kommer fra talerstolen.

Det her er ikke et forslag om at tage penge fra de hjemløse, det er det altså ikke. Hvis man prøver at kigge på forslaget, så er det finansieret af Kultur- og Fritidsudvalget selv. Vi har kørt en periode, endda med nogle af stederne i en forsøgsordning sammen med staten, så der er grundlæggende ikke særlig meget udvidelse i det her. Det er det ene, og det vil jeg ikke sige mere om. Jeg mener stadig væk, at også folk inden for det kunstneriske område skal have ordentlige arbejdsvilkår. Det mener jeg også at vide, at Preben Møller Hansen mener.

Alle disse mennesker, som Preben Møller Hansen refererer til, dem, han sandsynligvis ser i fjernsynet, og som måske ifølge hans opfattelse tjener milliarder, er ikke primært dem, der spiller i Stengade 30, det kan jeg gøre opmærksom på, de spiller på meget større steder, når det sker. Det var det første.

Og så det andet. Det er til Louise Frevert, som ikke overraskende har frembåret sit kulturhad endnu en gang. Men jeg bliver nødt til at gøre Louise Frevert opmærksom på, at der nok er en splittelse i hendes gruppe. Dansk Folkeparti har jo haft et medlem af Kulturudvalget i et stykke tid, en person, der gik fra Socialdemokratiet til Dansk Folkeparti. Sagen er blevet behandlet, mens denne person var til stede. Så altså der er sådan set ingen nyheder fra Dansk Folkeparti, og Dansk Folkeparti har hverken stemt imod eller taget forbehold eller noget som helst andet. Det var bare til den almindelige oplysning.

Mona Heiberg (A): Det er lidt om det der med lønnen, som Preben Møller Hansen taler om. Selvfølgelig skal disse kunstnere og musikere, der kommer til København for at spille, have en løn. Der er sikkert ganske faste tariffer på dette område, og de skal selvfølgelig betales, det er klart. Om det er musik, man arbejder med, eller mad, man arbejder med, kan jo sådan set være ligegyldigt. Lønnen skal i hvert fald betales under alle omstændigheder.

Så vil jeg understrege, at Vega faktisk har gjort, at København i Norden, faktisk i store dele af Europa, er blevet et rytmisk centrum. Tro mig, hr. Møller Hansen, de, der rejser fra primært Norden, men også andre dele af Europa, for at lytte til musik i Vega, som faktisk er på verdensplan, nogle af de kunstnere, der kommer, går måske ud og spiser på »Den Danske Kro« eller et eller andet andet sted. Det er klart, at disse mennesker ikke blot kommer for at lytte til musik, hvis de skal rejse helt til København. De lægger altså også nogle andre kroner i byen. De køber måske ind, de køber måske tøj, de går ud og spiser osv., osv., osv.

Derfor synes jeg, det er en meget snæver betragtning at sige, at musikken ikke skal have disse penge, de skal klare sig selv. Nej, musikken trækker mange, mange mennesker til, fordi det er nogle kvalitative tilbud, vi har, og derfor lægger de også kroner andre steder, og det synes jeg, vi skal være glade for og specielt i en metropol som København.

A. Benhaddou (D): Jamen altså det er jo en uheldig udvikling, hvor jeg synes, når vi diskuterer kultur, at der er en tendens til, at man heroppefra hører nogle af politikerne gang på gang gå over og sammenligne f.eks. det sociale område og sundhedsområdet med kultur. Det er en virkelig uheldig udvikling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Hvorfor jeg siger det? Det er simpelt hen af den enkle årsag, at kultur- og fritidsforvaltningens budget er vedtaget af et flertal i Borgerrepræsentationen, de har fået deres egne budgetmidler at slå med. Nu har man i Kultur- og Fritidsudvalget valgt at bruge nogle af pengene til de her 4 regionale spillesteder.

Det, man skal forholde sig til, er at diskutere, om det er en rigtig eller en forkert beslutning. Jeg mener, det er forkert at begynde at sammenligne, ja, det er nærmest usmageligt at begynde at sammenligne de hjemløse osv., osv. med spillesteder eller med kultur.

Jeg vil så også minde om, at kultur- og fritidsbudgettet faktisk er et af de mindste budgetter, det er faktisk det mindste budget af alle forvaltningsbudgetter, det er omkring 570 mill. kr.

Det, man skal huske på, er, at kulturen mange gange giver pengene igen, det giver mange gange pengene tilbage igen til byen i form af turistindtægter. Så egentlig, når man skal trække det fra, så kan man gøre op, hvor meget der egentlig bliver brugt af kulturpenge, og det er selvfølgelig en meget svær proces.

Men jeg synes, vi skal forholde os til denne beslutning, og der har jeg klart sagt, at man kan diskutere valget af de enkelte spillesteder, om det er rigtigt eller forkert, men det er uheldigt, nu hvor BR har vedtaget det her budget, hvordan det skal lægges, at vi så skal diskutere, om de skulle have været losset over til – ja, undskyld udtrykket – social- eller sundhedsområdet. Det hører ikke til i aftenens debat.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Preben Møller Hansen kan ikke få ordet for en fuld bemærkning, men for en kort bemærkning på 2 minutter. Men det burde også være rigeligt.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (P): Jeg er helt enig, når man giver udtryk for, at jeg normalt går ind for det kulturelle. Det gør jeg også i denne sag. Men det er ikke alt, når man er kulturel, man bliver rost for.

I sin tid strejkede havnearbejderne i Esbjerg, og jeg spurgte dem, om ikke de havde et sangkor, og det havde de. Så sagde jeg: Hold da kæft, jeg har en kulturfond. Selvfølgelig skal I have nogle penge. Der var godt nok ingen af dem, der kunne synge, men det var lige meget.

Der var også nogle børnehaver. Der strejkede pædagogerne, og jeg spurgte: Kan I ikke spille på violin eller et eller andet? Det kunne de, og så kunne jeg benytte muligheden for at give dem nogle af kulturfondens penge, og det gjorde jeg selvfølgelig.

Men det er straks noget helt andet. Der pressede jeg pengene ud af rederne, som havde masser af dem, fordi de var skattebegunstiget, og så kunne jeg selvfølgelig give dem til noget sådant. Men her er det straks noget helt andet, det drejer sig om. Her er det altså spillesteder, og jeg er næsten overbevist om, at det er Socialdemokratiet, der malker både statskasse og kommunekasse, for det er de tidligere fagforeningsbygninger, som de har solgt til sig selv, der sikrer de høje huslejer. Da de ikke kan betale, så må de lade den københavnske borger betale gennem skatterne.

Det er det, jeg er imod. Jeg har ikke noget imod spillestederne, de har lov til at være der, men de skal finansiere sig selv.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Hvis det var tilfældet, var det jo gået til et godt formål, kan man sige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Louise Frevert (O): Det er jo altså så nemt at være nedladende og sarkastisk og bedrevi-dende, men det lyder temmelig hult, når det kommer fra Enhedslistens Jens Kjær. Han burde jo vide bedre med hensyn til, om jeg er kulturhader eller ej.

For det første mener jeg ikke, at Jens Kjær skal blande sig i, hvad jeg mener, og hvad jeg ikke mener. Så vil jeg også sige, at jeg er nok den eneste herinde, der egentlig er professionelt udøvende kunstner, og som beskæftiger sig med kultur, næsten al form for kultur, hver eneste dag, både etnisk og al mulig anden kultur.

Så vil jeg også nok sige, at man skal passe sin egen partipolitik. Jeg blander mig ikke i Enhedslistens partipolitik, og Dansk Folkeparti er et meget bredt funderet parti. Så jeg synes lige, man skulle blande tingene lidt væk fra hinanden.

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): Og det bliver kort. Jeg kan love Louise Frevert, at jeg vil blande mig i, hvad Louise Frevert mener og siger fra denne talerstol og siger til offentligheden, på grund af dets indhold selvfølgelig.

Det andet er, at hvis jeg lyder lidt sarkastisk, når jeg snakker om Dansk Folkeparti, så er årsagen ene og alene Louise Frevert selv.

Indstillingen blev godkendt med 43 stemmer imod 5.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, L og D.

Imod stemte: O og P.

=====

3) BR 19/01. Bibliotekspolitisk redegørelse 2000

Indstilling om, at "Forslag til Bibliotekspolitisk redegørelse 2000" godkendes.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Borgmester **H. Thustrup Hansen:** Kommunens biblioteker er en solid succes. Med 4 millioner besøg om året er bibliotekerne det mest brugte af de kommunale tilbud.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at ved en beklagelig fejl er der i indstillingen byttet om på besøg og udlån. I indstillingen nævnes 7 millioner årlige besøg, men det er udlånet, der er på 7 millioner årligt.

Bibliotekerne har formået at fastholde deres position som væsentlige centre, hvor kommunens børn og unge og voksne tilbydes viden og oplevelser i forbindelse med uddannelse, arbejde og fritid.

Bibliotekerne forbindes traditionelt med udlån af bøger, og det er også fortsat den største enkeltaktivitet. Men den nye lov om biblioteksvirksomhed stiller de forskellige medier lige, og de københavnske biblioteker skal i disse år udbygge samlingerne af musik og multimedier, ligesom der skal ske en udvidelse af befolkningens adgang til Internettet, hvis betydning i formidling af information m.v. er kraftigt stigende.

Et af redegørelsens afsnit bærer overskriften »Tradition og fornyelse«, og netop dette kendetegner vore bibliotekers opgaver i disse år. De skal fastholde de traditionelle tilbud og den brede appel til alle københavnske borgere og samtidig imødekomme de forventninger og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

krav, som informationsteknologien stiller til bibliotekerne, og som borgerne forventer, at bibliotekerne lever op til.

Vore biblioteker er allerede godt på vej med den elektroniske borgerservice. Lånerne kan selv søge og bestille bøger via bibliotekernes hjemmeside, også når de fysiske biblioteker er lukket. Mange borgere har faktisk taget godt imod denne service. Denne del af bibliotekernes virksomhed skal udvikles videre i de nærmeste år, og det vil ske i et tættere samarbejde med andre af landets biblioteker.

De københavnske biblioteker indtager en førende position i dansk biblioteksvæsen, og som hovedstadens biblioteker skal de i endnu højere grad være et aktiv for hele regionen.

Det er fortsat vigtigt, at de lokale biblioteker er grundstammen i det københavnske biblioteksnet, men støttet af et velforsynet hovedbibliotek. De lokale biblioteker udgør sammen med andre kulturtilbud vigtige oaser i de enkelte bydele. Vi har inden for de senere år fået nye lokaler til 3 biblioteker, og yderligere 2 kommer til her i 2001.

Men hovedparten af vore øvrige biblioteker er i dag så nedslidte, at de hverken er indbydende eller tidssvarende, og de lever ikke op til den standard, som bør præge landets hovedstad.

Lokalbibliotekerne er en vidensbank for studerende, skoler og institutioner. De er steder, hvor alle aldre henter inspiration, ideer, underholdning i form af bøger, magasiner, aviser, musik og digital information. Derfor er det også ønskeligt, at de får en standard, som honorerer denne gruppe. Renovering og fornyelse af vore biblioteker vil derfor en af de store opgaver i de kommende år.

Med denne redegørelse har vi fået et godt grundlag for de politiske prioriteringer og planer for området i de kommende år.

Martin Günter (F): Vi synes i SF, at det er en udmærket redegørelse, der er givet om bibliotekerne. Det er en udmærket redegørelse med de vilkår, der i dag er på de københavnske biblioteker, med delvis nedslidte bogbestande, nedslidte lokaler og meget små lokaler. Det har borgmesteren været inde på, og vi er også indstillet på, i den udstrækning det er muligt, i de kommende år at bidrage til, at vi får flere ressourcer til det område.

Jeg havde dog gerne set, at der også i redegørelsen havde været en vision, nemlig visionen om, at København snart får sit første selvbyggede hovedbibliotek. Københavns Hovedbibliotek har ligget forskellige steder, men vi har aldrig haft et hus, som var indrettet efter de særlige behov, bygget til de særlige behov, som en hovedstads hovedbibliotek har. Det var måske ikke så vigtigt for 70 eller 25 år siden eller de små 10 år siden, da vi flyttede det nuværende hovedbibliotek fra Kulturvet og hen i Krystalgade.

Men i dag har vi efter min mening og efter SF's mening brug for et folkebibliotek i international målestok, et hus, som rummer ikke blot bøger og musik, men alle moderne medier, og som kan være mødested ved store arrangementer, hvad enten det er til debatter eller til kunstnerisk udfoldelse. Vi har faktisk brug for det, som overborgmesteren for nogen tid siden kaldte et »byens hus«.

Fra SF's side så vi gerne, at et sådant byens hus samtidig kunne være et hovedstadens bibliotek, et helt nyt og moderne hovedbibliotek, og det vil vi gerne stille forslag om i den kommende tid.

Vi fik ikke skuespilhuset i Borgergade. Var det ikke en idé at lægge et funklende flot Folkets Hus, Folkets Bibliotek eller Byens Hus i Borgergade, som var reserveret til en anden

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

stor kulturinstitution, nemlig et skuespilhus, som nu havner nede ved havnen, som vi også fra SF's side ønskede? Den vision ser vi gerne gennemført.

Louise Frevert (O): Det er jo dejligt at se, at partier på tværs af hinanden faktisk kan være enige. Vi vil da også fra Dansk Folkepartis side sige, at det er en flot indstilling.

Vi går også ind for, at bibliotekerne faktisk godt kunne blive udvidet, men ikke på multimediesiden og ikke på musik siden. Vi ved godt, der findes en lovgivning, som man ikke kan komme uden om.

Dansk Folkeparti har et ændringsforslag, som lyder, at på side 14, i afsnittet »Musik og multimedier«, skal ordet »væsentligt« udgå. Vi ser ikke, at der er nogen grund til, at man oprioriterer dette område, men vi accepterer selvfølgelig, at man følger med tiden, og vi vil gerne se det som en vidensbank.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg synes nu, det er udmærket, Louise Frevert, sådan som det står, for det er jo væsentligt, det er jo ting, der markant skal ske anderledes end måske hvordan det finder sted i dag. Derfor er ordet »væsentligt« korrekt. Det ligger jo i klar forlængelse af lovgivningen i øvrigt.

Nå, men jeg vil selvfølgelig ikke gentage alt det fornuftige, som kulturborgmesteren har sagt heroppefra. Jeg vil prøve at nævne et par af de punkter, som kulturborgmesteren måske ikke kom ind på.

Det ene er vel stadig væk det afgørende fænomen, at vi her i Københavns Kommune sammenlignet med andre store byer vel halter lidt efter, vel også når vi kigger her i hovedstadsområdet, om det er Gentofte, eller om det er Frederiksberg Kommune.

Det er egentlig fremragende og en ros til biblioteksvæsenet, at det kan yde den ydelse og service med de relativt få midler, der faktisk er i forhold til pr. borger, hvis man sammenligner med de 2 nævnte andre her i hovedstadsområdet. Men man kan godt se forskellen i øvrigt, når man bevæger sig rundt i hovedstadsområdet, også på biblioteksområdet. Det er den ene ting, det var ros.

Det andet er, at der jo er skitseret nogle arbejdsfelter, som man skal bruge meget energi på i den kommende tid. Et af dem er selvfølgelig samarbejdet i lokalområdet. Det fremgår også af denne redegørelse, at man jo ikke skal opfatte bibliotekerne netop som isolerede videnssøer, demokratiøer ude i det bølgende bydelshav. Det er en vigtig opgave, og det sker jo også i virkelighedens liv, at biblioteker orienterer sig i forhold til den aktivitet, som foregår i området, det være sig medborgerhuse, andre institutioner osv. Det er en af de væsentlige og interessante opgaver også for biblioteksvæsenet her i den kommende periode.

Så var Martin Günter inde på spørgsmålet om hovedbibliotek, og der er næppe nogen, der kan være uenige, hvis de kender hovedbibliotekets situation, i, at faciliteterne derinde i dag, lokalerne, faktisk er for trange. Én ting er, at man synes, de er pæne nok, men der er faktisk grundlæggende for lidt plads. Placeringen er jo grundlæggende ret fin, der hvor den ligger. Derfor skal man være meget omhyggelig på den ene side, hvad man peger ud som alternativ placering.

Jeg kan godt afsløre med det samme, at hvis overborgmesteren – som ikke er til stede nu – skulle få den idé, at Byens Hus på Christiansholm, som der er fablet om, kunne være et nyt hovedbibliotek, så er det en grumme dårlig idé på grund af placeringen i forhold til alle mulige typer af trafik. Nu er det bare nævnt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Men det er en god idé at arbejde med, om det er muligt at skaffe midler i forbindelse med diskussionen om placeringen af et nyt hovedbibliotek. Men det kræver altså en del midler, som i udgangspunktet ikke er til stede. Vi vil godt erklære os enige, vi vil gerne arbejde for at være med til at prøve at finde en løsning. Det er altså ikke noget, man gør overnight. Jeg husker sidste gang med flytningen fra Kultorvet til Krystalgade. Den var en smule hasarderet, hurtigt, for at sige det mildt, og det kan man også se af den lejeaftale, de har i dag. Men lad os glemme det et øjeblik. Vi er positive over for at diskutere det.

Det sidste punkt, jeg vil nævne, er spørgsmålet om personaleudvikling. Hvis alle de flotte ord, der er i det her papir, skal blive til virkelighed, så kræver det, at der faktisk er det tilstrækkelige personale til stede i biblioteksvæsenet, og efter min bedste formening er der skåret til benet, så derfor kan man jo godt med en vis frygt og bæven se frem til de næste 2 pct.s.-nedskæringer her om ganske kort tid. Det er det ene. Der mangler i virkeligheden personale.

Det andet er, at det er meget nødvendigt til stadighed at udvikle personalet i forhold til selvfølgelig det faglige område, viden etc., men selvfølgelig også i forhold til betjening, service som sådan og samarbejde i lokalområderne. Det er også nævnt her i redegørelsen, og det er noget, vi lægger megen vægt på, for det er faktisk betingelsen for, at bibliotekerne kommer til at få den rolle, som vi vel alle ønsker i lokalområderne og i hovedstaden.

Mona Heiberg (A): Når Louise Frevert ikke mener, at musik og multimedier er særlig væsentlige, så må min konklusion jo være, at de er uvæsentlige for Dansk Folkeparti. Hvis det er uvæsentligt for Dansk Folkeparti, så overrasker det jo ikke en sjæl, fordi hver evig eneste gang vi er inde på dette område, så er området som helhed uvæsentligt for Dansk Folkeparti. Og held og lykke med det. Er der nogen, der virkelig trækker kunder til København, så er det da bibliotekerne, så er det da kulturen som helhed.

Vi kender Dansk Folkepartis indstilling til kulturen til hudløshed, og det gider vi så ikke bruge mere krudt på her og nu. Men vi kan i hvert fald ikke stemme for det pågældende ændringsforslag. Sådan er det.

I alle de år, jeg har været på det her Rådhus og har været folkevalgt, har det været således, at vi har sparet, vi har lavet omstillingspuljer osv., og hver evig eneste gang har vi taget af bibliotekernes materialekonto. Det er gået ud over personalesiden, det er gået ud over materialekontoen. Nu er vi faktisk for første gang ved at vende skuden. Man må da sige, at det er glædeligt, at københavnernes får nogle flere muligheder for at få et kvalitativt og opdateret tilbud på vores biblioteker, og det er utrolig vigtigt.

I forhold til det at få et nyt hovedbibliotek i København siger jeg nu for anden gang fra denne talerstol, at det ikke er mig fremmed, det ligger ikke langt væk fra det, jeg synes, vi skal, nemlig bygge et nyt hovedbibliotek. Vi er jo alle klar over, hvad det koster.

Hvis vi tager over den nye bro til Malmø og kigger på deres nybyggede, fantastisk udstyrede, opdaterede og meget brugervenlige bibliotek, hvis vi tager lidt længere op, det er jo småbyer, vi taler om, til Lund, går rundt der, så finder vi også et nybygget bibliotek.

København har ikke bygget et nyt bibliotek. Vi har flyttet biblioteket fra Kultorvet og over i et gammelt varehus. Når Jens Kjær siger, at det var noget, der sådan skete overnight, så vil jeg sige: Nej, det var det ikke. Det var et enormt langt forløb, inden den pågældende kontrakt blev skrevet. At kontrakten var opgivet en enkelt dag eller to og så kom på banen igen og blev underskrevet hurtigt, var en anden ting. Men forarbejdet til at flytte fra Kultorvet til Kry-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2001**

stalgade var et langt forløb. Jeg ved ikke, hvorfor hr. Jens Kjær har fortrængt det, men sådan kan jeg i hvert fald tydeligt huske det.

Men det at etablere et nyt, flot folkebibliotek i København synes jeg ville være en tanke, det var værd at arbejde videre med. Beliggenheden skal jeg ikke beskæftige mig med her og nu, vi skal nok komme med de grunde, vi har, og dem, vi ikke skal bruge, er jo ikke så mange efterhånden, men sådan et hus skal jo i naturens navn være centralt placeret.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Grunden til, at der står »Louise Frevert« på tavlen – ja, nu bliver hun slettet, var, at der var noget galt med afstemningssystemet i første omgang. Men det er Lars Rimfalk, og hvis flere ønsker at tegne sig på talerlisten, må de trykke sig ind.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg vil have lov til at deltage i koret og fortælle, at det her er en god redegørelse, jeg synes, der er mange gode tiltag. Jeg kan med det samme meddele, at det ændringsforslag, som er stillet af Dansk Folkeparti, kan vi under ingen omstændigheder støtte. Vi synes, at vi skal have et moderne bibliotek i København, som følger med tiden.

Men så er der sådan 2 små sløjfer, jeg lige vil have op. Desværre var det sådan med budgettet, at vi ikke fik penge til at sørge for handicapgang. Der står mange gode ting om handicap med teleslynger og andre faciliteter til handicap, men sådan noget som at sørge for, at der er sat penge af, sådan at samtlige vores biblioteker i København har rimelig adgang for handicappede, synes jeg mangler, og jeg synes godt, man kunne prøve at se, om ikke man kunne finde nogle penge, så man sørger for, at lige præcis den gruppe også får adgang til vore biblioteker. Det er et lille punkt, jeg mangler i det her.

Så vil jeg direkte forespørge, der står jo, at man har trukket nogle biblioteker ud, fordi der sker nogle flytninger og sådan nogle ting og sager. Så vil jeg gerne høre om den øjeblikkelige status for Sundbyvester Bibliotek. Hvor har man tænkt sig, at det skal anlægges, og hvor langt er man kommet?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. omgang – 2. runde, mener jeg.

Louise Frevert (O): Ja, ligesom boksning. Hvor er mine handsker?

Jeg vil nok sige, at jeg må bede den socialdemokratiske ordfører om at høre ordentligt efter, fordi jeg har ikke på noget som helst tidspunkt sagt, at jeg var imod denne indstilling. Det eneste er, at jeg vil have et lille ord som »væsentligt« væk. Så jeg synes, det er en underlig form for negativisme at komme frem med.

Så synes jeg også, at den kulturpolitiske ordfører skulle tænke lidt over, hvem det egentlig er, der har stemt de besparelser igennem, der har været herinde på kulturområdet. Det er nemlig Socialdemokratiet selv. Vi har ikke været med i nogen af de besparelsesforslag og heller ikke i selve besparelserne.

I øvrigt er vi da overhovedet ikke afvisende over for et nyt folkebibliotek.

Jeg ved ikke, hvorfra Socialdemokratiet har den opfattelse af Dansk Folkeparti, at vi er kulturfjendske, overhovedet ikke. Vi mener bare ikke, at det er en skatteborgerforpligtelse at skulle finansiere kultur.

Louise Frevert (O) stillede følgende ændringsforslag:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

”Ordet ”væsentligt” i afsnittet ”Musik og multimedier” på side 14 i den trykte indstilling udgår.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 40 stemmer imod 5.

For stemte: O.

Imod stemte: A, V, F, Ø, C, B, P, L og D.

Herefter blev indstillingen godkendt med 45 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, P, L og D.

=====

4) BR 12/01. Indførelse af ny 10. klasse struktur

Indstilling om, at den ny 10. klasse struktur iværksættes i flere faser startende ved år 2001/2002, at der tilbydes 10. klasse miljøer på eksisterende skoler suppleret med samarbejdende skoler fordelt i BR-København og bydelene, samt at der tilbydes et 10. klasse miljø i Jemtelandsgade i ungdomsskolens regi.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil lige give det her forslag et par enkelte ord med på vejen.

Det er således, at lovgivningen på området har ændret sig. Det betyder, at man i 10. klasse har krav på at få tilbudt fag, som man ikke havde krav på tidligere. Det betyder, at større enheder er fornuftigt på det her område. Der ligger også den kvalitet i det, at man der kan danne nogle større miljøer, ungdomsmiljøer. Det er meget fornuftigt.

Problemet er så, at i Københavns Kommune er det jo ikke sådan, at det flyder med ledige skolebygninger, så i en del år bliver man nødt til at have 10. klasser ude omkring på folkeskolerne, sådan som vi har kendt det, og de 10. klasser må så, de nærliggende, samarbejde omkring de her fagudbud. Men efterhånden er det intentionerne at få samlet 10. klasserne på nogle færre steder.

Louise Frevert (O): Vi synes faktisk også, at det er udmærket, specielt fordi vi har betragtet 10. klasse som en form for ventestation for de unge mennesker, fordi de ikke rigtig har vidst, hvad de skulle beskæftige sig med, eller måske ikke var modne nok. Men vi er glade for, at der også kommer en 10. klasse i ungdomsskoleregiet.

Vi stemmer selvfølgelig for indstillingen, selv om vi har været skeptiske over for det, også fordi vi ikke har været helt sikre på, om vi måske kunne opfylde de forpligtelser, der hørte med til at have en 10. klasse.

Men til gengæld er det vigtigt for de københavnske skolebørn – man må jo ikke kalde dem i 10. klasse for skolebørn som sådan, men de unge mennesker, at de har nogle forskellige tilbud. Jeg tror, at alt andet lige, ved at man får en 10. klasse i selve ungdomsskolens regi, vil det tilføre noget nyt blod, som vil være meget, meget givtigt for de unge mennesker. Så vi stemmer selvfølgelig for indstillingen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Bente Frost (V): Venstre kan også stemme for indstillingen. Den er jo meget vid. Som jeg sagde for spøg til nogle for lidt siden, er den som elastik, der bliver solgt i metermål: Den giver mulighed for alt. Den giver også mulighed for det, som Venstre på sigt gerne vil have, nemlig overbygningsskoler de steder, hvor det er praktisk at lave det. Og når vi nu ser resultaterne, hvordan det går ude i Heimdalsgade, som jeg er overbevist om bliver en knaldende succes, så kan det også lade sig gøre.

Indstillingen blev godkendt.

=====

5) BR 5/01. Redegørelse vedrørende daghøjskoler

Indstilling om, at lukningen af Daghøjskolen Økologiske Igangsættere og Den Flerkulturelle Daghøjskole tages til efterretning.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Lars Hutters (L): Som Borgerrepræsentationen ved, er SOL jo ikke repræsenteret i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, så derfor har vi læst, hvad det var der kom, nu der står »Redegørelse vedrørende daghøjskoler«.

Specielt var vi naturligvis interesserede i Daghøjskolen Økologiske Igangsættere, som nu bliver indstillet til at skulle lukke. Vi har jo tidligere her i Borgerrepræsentationen ligesom forstået på vedtagelser, også budgetvedtagelser, at økologien har en høj plads, og der er fokus på det fra hele Borgerrepræsentationen. Så vi forventede selvfølgelig at læse med stor interesse, hvad der nu skete med det, ikke mindst måske i dette årstal, 2001, at der kom nogle forklaringer på det. Men det er der ikke. Det er der stort set ikke andre ... nå, nu har borgmesteren fra Enhedslisten også tegnet sig.

Vi vil da godt sige, vi synes, det er meget beklageligt. Vores opfattelse er, at der er et ret vigtigt udviklingsarbejde, som åbenbart af forskellige grunde, som vi ikke kan konstatere ud fra redegørelsen, ikke helt visionært har haft mulighederne for at blive realiseret. Vi kan godt læse ud af det, at de har meddelt, at de må lukke, men hvad er dog baggrunden for det? Der bliver talt om det bæredygtige samfund.

Vi vil godt fra SOL's side have lov til at understrege meget kraftigt, hvis der skal være noget som helst, også når vi skal til at drøfte regionplaner i et kommende møde, at det her er faktisk noget af det mest centrale, væsentligt og visionært.

Er det noget med, at det ikke har haft kommunens bevågenhed? Nu har vi lige haft en stor drøftelse af nødvendigheden af, at der skulle sættes millioner af til kultur og spillesteder. Er det, fordi det ikke har den bevågenhed, at de har haft svært ved at komme i gang, eller hvad? Det mener jeg på en eller anden måde burde have stået i en sådan redegørelse.

Så jeg håber nu, når borgmester Per Bregengaard fra Enhedslisten har tegnet sig, at Borgerrepræsentationen kan få et fuldgyldigt indlæg om, hvorfor det, som måske er noget af det mest centrale og visionære for det 21. århundrede, nemlig et bæredygtigt samfund, at sådan et element som det åbenbart ikke får lov til at udfolde sig.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg må sige til Lars Hutters, at man kan jo godt begræde, at Økologiske Igangsættere og for den sags skyld også Den Flerkulturelle Daghøjskole ophø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

rer. Jeg ved ikke, om Hutters så vil foreslå, at det skal de lade være med, for det er faktisk dem selv, der har bedt om at ophøre. Det hænger sammen med deres økonomiske situation og muligheder for at få kursister. Der er ikke så mange kursister i dag, som der var år tilbage.

Man må sige, at kommunens rolle på det her område indskrænker sig jo til, at man giver et grundtilskud. Så det hænger ikke sammen med, at den ikke har en særlig kommunal bevågenhed i forhold til andre. Men der gør sig jo nogle udviklinger i samfundet gældende, og der er 3 udviklingstræk, som påvirker daghøjskolerne.

Det ene er, at det ofte er yngre mennesker. Ungdomsårgangene er faldet, som alle ved. Det andet er arbejdsløsheden, og den er dalet væsentligt inden for de sidste år, og det påvirker selvfølgelig også kursisttallet. Det tredje er lovgivningen, og der må vi sige, at for nogle år tilbage strammede man mulighederne for at komme på højskole, altså de rigtige højskoler. Det skulle man ikke kunne længere, så vidt jeg husker, med dagpenge osv. Højskolerne var derfor i en slem krise, også fordi de er påvirket af ungdomsårgange og lavere arbejdsløshed. Dem ville man fra regeringens side gerne redde, og en af de måder, man kunne redde dem på, var altså at stramme op omkring daghøjskolerne lovgivningsmæssigt. Det blev så gjort for et par år siden.

De 3 faktorer gør, at de har svært ved at skaffe kursister, og økonomien hænger jo sammen med, hvor mange kursister de har, og derfor ser vi de her lukninger på området.

Jeg tror, det er den ende, der kan spindes over det, og det har for mig at se ikke en pind at gøre med, om det nu er den økologiske daghøjskole eller andre, der skal lukke. Det er ikke, fordi den er særlig udsat eller er blevet mishandlet eller forfordelt i forhold til nogle andre.

Louise Frevert (O): Jeg troede, det var unødvendigt at sige noget i denne sammenhæng, men på den måde, der bliver talt om de her daghøjskoler, må jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti principielt er imod. Vi kan kun beklage, at der ikke er blevet lukket nogle flere, fordi vi mener ikke som Lars Hutters, at man bare skal give kunstigt åndedræt til f.eks. daghøjskoler, som der ikke er berettigelse for.

Vi mener desuden også, at der er mange andre måder, folk kan få tiden til at gå på, sagt på en måske ikke særlig pæn måde, men det er mange gange venteplasser, man bruger daghøjskolerne til, også fordi de ikke får de uddannelser, som de kan få andre steder. Så for os er daghøjskoler et nødvendigt onde ifølge lovgivningen.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Lars Hutters (L): Jeg skal på spørgsmålet fra borgmester Per Bregengaard, om jeg havde tænkt mig at foreslå, at de også skulle lukkes, svare, at det har vi fra SOL's side ikke tænkt os, men det er jo en redegørelse, og vi ville gerne have en så fuldgyldig redegørelse om de her problemer som overhovedet muligt.

Vi betragter alle former for tiltag, initiativer, omkring økologi som ret centrale. Vi lever i et videnssamfund, og fra SOL's side vil vi støtte alle former for, at der bliver mulighed for, at befolkningen tilegner sig viden på alle tidspunkter, hvor man nu synes, man har muligheden for det.

At leve i et bæredygtigt samfund er ikke noget, som bare kommer ned fra himlen som en åbenbaring. Det synes jeg da, at den udvikling, som København er inde i, mere end noget andet taler om. Hvis vi først får splittet det op i, at det kun gælder så det ene område og så det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

andet område, så det tredje område, så er vi hurtigt henne, hvor det bæredygtige samfund bare er noget, der er på papiret, og måske bliver det glemt som alle de andre glimrende programvedtagelser, man har haft i vores samfund. Det hele bliver forvandlet til måske en asfaltbelagt by, hvor man bare drøner af sted og forbruger biler og alt muligt andet.

Men det var altså vores ærinde, og vi vil da bare opfordre borgmesteren på dette område og Uddannelses- og Ungdomsudvalget til så at have det på deres dagsorden, om der er andre muligheder for at medvirke til, at man også fra de forskellige udvalg i Borgerrepræsentationen fremmer en videnstilegnelse og et bevidsthedsarbejde omkring de her ting.

Ellers kan vi fra SOL's side været bekymrede for, at vi kan stå og vedtage nok så mange erklæringer i Borgerrepræsentationen, men hvis mennesker ikke selv bliver inddraget i det og får mulighed for at tænke over det og arbejde med det, kommer der aldrig noget som helst ud af de visioner.

Borgmester **Per Bregengaard**. Jeg vil gerne sige til Lars Hutters, at stort set alt, hvad vi laver i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, drejer sig om at fremme videnstilegnelse, og det vil vi fortsætte med.

Indstillingen blev godkendt.

=====

6) BR 24/01. Udvidelse af specialfritidshjemmet på Strandparksskolen

Indstilling om tillægsbevilling på i alt 900.000 kr. til gennemførelse af et revideret projekt til udbygning af specialfritidshjemmet på Strandparksskolen.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Der er nogle, der spørger, om jeg behøver det. Det gør jeg måske ikke.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at af sagsfremstillingen fremgår det jo, at fritidshjemmet og skolens bestyrelse ønsker at fastholde det oprindelige projekt og ikke er tilhængere af udbygningsprojektet. Men i sidste øjeblik før vores udvalgsmøde fik man forhandlet lidt igennem og lavet nogle ændringer, så de faktisk blev tilfredse med det. Det gik så til os i et brev til udvalget, hvor de alligevel ikke ønskede foretræde, fordi de følte ikke, at de havde nogen problemer med byggeprojektet længere. Det brev har jeg så lige bedt dem om, om ikke de kunne stile det sådan, så vi kunne se i Borgerrepræsentationen, at byggeriet politisk set er uproblematisk i forhold til dem, der skal bruge det og har med det at gøre i dagligdagen.

Indstillingen blev godkendt.

=====

7) BR 9/01. Etablering af ét fælles sprogcenterråd for kommunens syv sprogcentre

Indstilling om, at der kun oprettes ét sprogcenterråd i Københavns Kommune, samt at forslaget til vedtægt for et fælles sprogcenterråd godkendes.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2001**

Borgmester **Per Bregengaard**: Nu er der nogle, der spørger, hvorfor skal jeg op til denne sag. Det skal jeg, fordi Kramer faktisk ringede til mig i eftermiddag og spurgte, om det, vi vedtog nu, var lovligt. Det havde jeg faktisk tjek på. Det hænger sammen med indstillingen. Der står i resumeet f.eks., at forvaltningen forventer et positivt svar fra undervisningsministeren på, om man kan lave det her fælles sprogcenterråd.

Vi havde udvalgsbehandling den 13. september, og den 15. september kom der et brev fra undervisningsministeren, hvor hun giver tilladelse til at oprette et fælles sprogcenterråd, og det gør hun i henhold til danskundervisningslovens forsøgsparagraf 23. Jeg havde faktisk taget en kopi med til Kramer, men nu sidder han jo ikke på stolen, så han kan se, det er rigtigt. Men I vil godt have det, ikke? Så det, vi vedtager, er helt lovligt. Det er et forsøg foreløbig i et år.

Hanne Nielsen (A): Jeg vil give den kommentar til denne sag, at vi hilser meget velkommen, at vi nu får et helt nyt sprogcenterråd. Det havde vi gerne set var blevet etableret fra starten, men det var flertallet i udvalget ikke indstillet på, og det var Borgerrepræsentationen heller ikke. Så derfor blev der etableret sprogcenterråd på alle sprogcentre. Vi synes, det er den rigtige beslutning, at der nu kun er ét sprogcenterråd i København.

Louise Frevert (O): Ja, vi synes da også det er udmærket. Jeg skal bare spørge – nu har jeg siddet et par dage i et andet udvalg med hensyn til vedtægter – om det her udkast til vedtægter for sprogcenterrådet. Der står i § 1, den 2. pind: »1 medlem udpeget af forsøgsbydelene i Københavns Kommune«. Skal man ikke lave en teknisk revurdering af det, eller skal man ikke lave vedtægterne om med et protokollat om, at det skal være anderledes, fordi bydelsrådene jo ikke eksisterer fra 31. december 2001? Men det er nok mere en teknisk ting, som jeg er sikker på, forvaltningen har været kvik nok til selv at kunne se.

Indstillingen blev godkendt.

=====

8) BR 8/01. Sammenlægning af Center for Specialundervisning og Højskolen i Randersgade

Indstilling om, at Center for Specialundervisning for Voksne og Højskolen i Randersgade sammenlægges pr. 1. april 2001, at bestyrelsessammensætningen for en fælles bestyrelse fastsættes således, at Borgerrepræsentationen udpeger 2, DSI udpeger 3 heraf en fra LEV, medarbejderne udpeger 2 repræsentanter og eleverne 2 repræsentanter, heraf en fra de udviklingshæmmede, at bestyrelsesvedtægterne for den sammenlagte institution evalueres efter 2 år med henblik på en belysning af behovet for en ændring af bestyrelsens størrelse og sammensætning, samt at der i forbindelse med sammenlægningen af de to institutioner pr. 1. april 2001 gennemføres nyvalg til bestyrelsen.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Borgmester Per Bregengaard: Denne sag drejer sig om at sammenlægge Center for Specialundervisning for Voksne og Højskolen i Randersgade. Man må så lige forklare, at Højskolen i Randersgade jo har været en højskole for psykisk udviklingshæmmede.

Der er altid problemer i at sammenlægge institutioner og hvordan man ligesom får dem ført sammen, sådan at alle er glade og der ikke er nogen, der føler, at de kommer ind under andre.

Der lå til udvalgets møde en indstilling fra forvaltningen, hvor man kan sige, at bestyrelsen skulle bestå bl.a. af 2 medlemmer udpeget af DSI. Det gjorde LEV, som er repræsentant for de psykisk udviklingshæmmede, indvending mod, de ville også have nogle repræsentanter.

Jeg gjorde på udvalgsrådet meget ud af at forklare, at jeg syntes, det var mest rimeligt, at det kun var DSI, der blev repræsenteret, fordi det er en paraplyorganisation for andre invalideorganisationer. Vi havde en diskussion af det, og på udvalgets møde sagde SF og Dansk Folkeparti og Venstre og Socialdemokratiet, ikke mindst de sidste, at de ville have, at LEV blev repræsenteret i bestyrelsen.

Jeg sagde, nå, men så lad os gå med til det. Det er en sammenlægning, forsøget kan evalueres om 2 år, og jeg brød mig heller ikke om DSI, De Samvirkende Invalideorganisationers bemærkning om, at det der brugerråd, der skulle etableres i tilknytning til bestyrelsen, og som de skulle høre og samarbejde med, var de ikke interesseret i, hvor der bl.a. sad de her LEV-repræsentanter.

Jeg sagde, jeg syntes, det var så fornuftigt at gøre det sådan, fordi man netop skal føle, at man gør ting sammen, at der ikke er nogen, der skal overrøles i denne proces, det er en institutionssammenlægning. Nu har jeg forstået – det ved jeg ikke, om Socialdemokratiet vil fremlægge – at de gud hjælpe mig har ændret holdning fra udvalgsrådet, hvor de virkelig plæderede for, at LEV skulle repræsenteres, og hvor jeg sagde, nå men så er jeg med på den der idé, til borgerrepræsentationsmødet, hvor det kun skal være DSI, der er repræsenteret i bestyrelsen.

Så jeg vil godt høre Socialdemokratiet, hvad det er for nogle nye momenter, der er kommet ind siden udvalgsrådet. Det er da i hvert fald nødvendigt at forklare det, hvis de skal overbevise os andre om, at vi sad og tog så grueligt fejl.

Bente Frost (V): Jeg vil nu lige komme med en rettelse til borgmester Per Bregengaard, fordi det var i hvert fald ikke Venstre, der foreslog, at LEV skulle være repræsenteret. Tværtom havde vi nøjagtig den samme holdning som Per Bregengaard og hans parti, at vi syntes, det var bedst med den indstilling, der kom fra forvaltningen, og at vi ikke ønskede LEV som en speciel repræsentation. Men ligesom Per Bregengaard bøjede vi os for, at der var et flertal imod, og det kan man jo ikke gøre så forfærdelig meget ved, og så trøstede man sig med, at der var 2 år til evalueringen af, hvordan det bestyrelsessamarbejde gik.

Men altså, er der grøde i andedammen i aften, så vil jeg da bare gerne sige, at Venstre stadig væk har den oprindelige holdning, at af de 3 bestyrelsesrepræsentanter bør de 2 komme fra DSU ... (*Afbrydelse*). Der skal ikke være nogen speciel repræsentation for LEV, det skal DSI selv bestemme.

Karen Hækkerup (A): DSU skal ikke have nogen medlemmer, og det er så også godt nok med det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

På udvalgsrådet tiltrådte vi det flertal, som var, om, at LEV skulle have selvstændig repræsentation, men efter mødet har vi undersøgt sagen nærmere, og vi er blevet klogere. Det er ikke, fordi vi ikke har respekt for den diskussion, som var i udvalget dengang, men man har vel lov at undersøge sagerne, man har vel også lov at indhente informationer og tage en anden stilling.

Det brev, som er blevet tilsendt Borgerrepræsentationen fra Jørgen Ekmann, hvor han på vegne af De Samvirkende Invalideorganisationer i Københavns og Frederiksberg Kommuner angiver de årsager, som han og De Samvirkende Invalideorganisationer har til at fraråde den ekstra repræsentation for LEV, har vi taget til efterretning. Vi bøjer os for argumentationen om, at det er meget uhensigtsmæssigt, at LEV får mulighed for at udpege ekstra repræsentanter, når de samtidig er organiseret igennem DSI.

Så derfor har vi altså undersøgt sagen, vi er blevet klogere, og vi vil derfor gerne undlade at stemme til det sidste punkt.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Uddannelses- og Ungdomsudvalget er et morsomt sted at være. Der er så meget siksakkurs, så vi efterhånden er dobbelt så lang tid om alting som de andre udvalg.

Det er simpelt hen helt fantastisk. Det, som Karen Hækkerup her kalder, at hun har virkelig sat sig grundigt ind i tingene, er præcis den samme argumentation, som forelå, da vi havde sagen i udvalget.

Jeg vil sige, at SF lod sig ikke overtale af andre partiers gode argumentation på mødet. Vi var fra starten indstillet på, at det skulle være, som der står i det »at«, som vi fik vedtaget, at LEV også skulle være repræsenteret. Det var vi ud fra den argumentation, at det er en følsom sammenlægning af de her 2 institutioner, de befinder sig i et vadeded, og vi ville gerne sikre os, at alle var så godt som muligt repræsenteret ved en sådan sammenlægning.

Desuden var der tale om, som Per Bregengaard også var inde på, en 2-årig periode, hvorefter det skulle evalueres, så hvis det virkelig ikke havde fungeret, jamen så ville det være blevet løst inden for en overskuelig tidshorisont.

Da vi sad i udvalget, brugte vi meget den argumentation, at netop DSI i deres høringsvar havde tilkendegivet, at de ikke så noget formål med de formøder, der ellers var blevet lagt op til, og det var for os bevis for, at det ikke ville være den repræsentation af alle, der burde have været.

Så synes vi i øvrigt, at argumentationen med, at fra 7 til 9 repræsentanter i bestyrelsen ville gøre den fuldstændig ukampdygtig, jamen så tænkte vi lidt på vores eget udvalg, og vi sidder da 11. Men det er måske det, der er i vejen, at vi er for mange?

Vi står ved det, som vi også stod ved, at vi ville da også ønske, at det snart kunne blive sådan, at Socialdemokratiet også kunne stå en anelse ved det, som de er med til at vedtage i Uddannelses- og Ungdomsudvalget.

Louise Frevert (O): Man skal jo være opmærksom på, at der her er tale om en gruppe elever, der ikke kan gå et andet sted hen og få kompetencegivende undervisning og få forbedret deres erhvervsmuligheder. De kommer jo aldrig nogen sinde til at få et ordinært job.

Så har vi også en anden bekymring, og det er, at så vidt jeg ved – vi har ikke fået nogen besked om det i udvalget ... har I gruppemøde i Socialdemokratiet derovre måske? – har vi ik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

ke på nuværende tidspunkt fået noget at vide om, hvor de stakkels mennesker fra Højskolen i Randersgade skal hen, når nu deres lokaler skal bruges til den nye folkeskole på Østerbro.

Jeg vil ligeledes sige, at når man laver en aftale med Dansk Folkeparti, så holder vi vores aftaler, og jeg synes altså det er en slingrekurs for Socialdemokratiets vedkommende, at de ikke holder de aftaler, som vi laver i udvalget. Den bekymring, vi har haft med hensyn til eleverne, har jo gjort, at vi mener, det er vigtigt, at landsforeningen LEV bliver sikret en plads i bestyrelsen, og vi stemmer selvfølgelig stadig væk for det ændringsforslag, som SF og Dansk Folkeparti stillede i udvalget.

Mona Heiberg (A): Lad mig understrege, at Socialdemokraterne ikke har noget imod foreningen LEV. Det er en glimrende forening, der gør et fantastisk godt stykke arbejde, og det har de altid gjort, og det bliver de sikkert ved med at gøre.

Det forholder sig jo således, at når man har en paraplyorganisation, så er der jo mange under denne paraply, og hvis man skulle ligestille alle de organisationer, der var under paraplyen, ja, så blev det en rimeligt stor bestyrelse.

Derfor er vi nu, efter at vi vitterlig har gået meget dybt ind i sagen, Den Socialdemokratiske Gruppe har diskuteret det igen og igen, fundet ud af, at vi mener, at alle disse organisationer selvfølgelig skal stå lige. Hvis man i DSI-regi, hvilket jeg tror, man vil, siger: LEV har den ene repræsentant måske, det er jo et demokrati, lige så vel som andre er, men det udelukker jo ikke LEV fra at komme i bestyrelsen, DSI har jo 2 repræsentanter. Hvem siger, at det udelukker LEV fra at komme i bestyrelsen? Det gør det da ikke, fordi hvis man går igennem denne demokratiske proces, så står alle lige, og jeg er helt sikker på, at LEV vil have en god chance for stadig væk at være repræsenteret i denne bestyrelse.

Lars Engberg (A): Nu er Socialdemokratiet jo ikke noget betonparti, og derfor har vi lov til at blive klogere. Der er andre, der ikke er i stand til at skifte holdning, og det er deres problem.

Men det er vi, og vi er i stand til også at tage nye ting til os fra det tidspunkt, hvor den har forladt udvalget, til den kommer her frem i Borgerrepræsentationen, og jeg vil sige, at jeg synes, at den skrivelse, som DSI København-Frederiksberg har delt om på pladserne, har gjort indtryk. Jeg må sige, at jeg synes, at der skal meget stærke begrundelser til, før man giver en paraplyorganisation, som DSI jo er, et, hvad skal vi sige, bundet mandat til, at en eller flere af de pladser, de har, skal besættes med nogle helt bestemte.

Man kunne i virkeligheden lige så godt have skrevet, hvis det var det, man ville, at DSI havde 2 pladser, og LEV havde 1 plads. Fordi hvis man skriver som foreslået og vedtaget i U- & U-udvalget, ja, så er realiteten jo den, at det ikke er DSI overhovedet, men det er LEV, der har den 3. plads.

Så det kan man ikke. En paraplyorganisation er en paraplyorganisation, og den tager helhedshensyn, og det er også det, vi beder dem om at gøre. Det er også derfor DSI har de pladser, vi beder dem om at indtage i den nye bestyrelse.

Når jeg tager ordet, så er det i virkeligheden også for at sige det, som Charlotte Wieth-Klitgaard var oppe og sige, om formøderne. Fordi der står, og det er så blevet bekræftet af de i tilhørerlogen tilstedeværende repræsentanter for DSI København, at man ikke er imod formøder som sådan, men man er imod at holde formøder hver eneste gang for at holde formøder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Men til gengæld ligger der et klart tilsagn, også skriftligt, om, at selvfølgelig vil DSI holde formøder, når der er emner, der er aktuelle, og som ønskes diskuteret på formøder. Sådan må det naturligvis også være, når man sender repræsentanter ud i en bestyrelse.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det er 2. runde.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil bare forklare både Lars Engberg og Mona Heiberg og Karen Hækkerup, at præcis det der med, hvad en paraplyorganisation er, blev i den grad skildret på det her udvalgmøde, at det skulle være argumenter. Men på det udvalgmøde havde I så mange informationer, I havde undersøgt sagen så grundigt, så I var overbevist om ... (*Afbrydelser*). Jo, det var det, der var argumenterne, at LEV også skulle have en plads i den der bestyrelse.

Altså vi nåede en konklusion på det der udvalgmøde, og den agter Enhedslisten at stå ved; så må vi tage det op om 2 år.

Så vil jeg sige til Louise Frevert, at det er måske lidt stærkt at bruge udtrykket, at vi havde en aftale på det her møde, men vi nåede til en fælles forståelse alle sammen. Jeg vil godt undskylde over for Bente Frost, at jeg ligesom tog Venstre ind, for jeg tror, vi var temmelig meget på linje ved mødet og sagde, men nu prøver vi så det her, og så ser vi efter 2 år.

Men det der med, at man er blevet meget klogere i mellemtiden, fordi man har forstået, hvad en paraplyorganisation er, er der intet i, og det brev, som DSI skrev til os i anledning af høringen på udvalgmødet, slår jo på netop det samme. Men det kan være, at Socialdemokratiet skal have noget skrevet 2 gange, før de forstår det, og før de har undersøgt sagen godt nok.

Karen Hækkerup (A): Det er en sag, som åbenbart bringer sindene rigtig meget i kog. Jeg vil da godt sige, at den eneste grund til, at jeg nu er gået på talerstolen, er for at beklage. Det er absolut ikke vores hensigt hverken at opildne til hjerteforstyrrelser eller andre sygdomsting med vores politiske standpunkter.

Men jeg vil bare gerne gentage, at vi synes, at den beslutning, der blev truffet i udvalget, ikke var hensigtsmæssig, og derfor har vi besluttet at ændre standpunkt, og det er der vel ikke så meget fikumdik i. Vi har ikke gjort det for at genere nogen og især ikke borgmester Per Bregengaard.

Der blev foretaget delt afstemning.

Indstillingens 1. at blev godkendt med 47 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, P, L og D.

Indstillingens 2. at, der efter beslutning i Uddannelses- og Ungdomsudvalget var blevet erstattet med følgende:

”at bestyrelsessammensætningen for en fælles bestyrelse fastsættes således, at Borgerrepræsentationen udpeger 2, DSI udpeger 3 heraf en fra LEV, medarbejderne udpeger 2 repræsentanter og eleverne 2 repræsentanter, heraf en fra de udviklingshæmmede.”

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

blev forkastet med 23 stemmer imod 20.

For stemte: F, Ø, O, B med undtagelse af 1 medlem (Lars Rimfalk Jensen), L og D.

Imod stemte: A med undtagelse af 2 medlemmer (Karen A. Hækkerup og Hanne Nielsen), V og C.

Undlod at stemme: 2 medlemmer af A (Karen A. Hækkerup og Hanne Nielsen) og 1 medlem af B (Lars Rimfalk Jensen).

Indstillingens oprindelige 2. at (- som det var fremsat af Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen over for Uddannelses- og Ungdomsudvalget) blev herefter godkendt med 29 stemmer imod 17.

For stemte: A med undtagelse af 1 medlem (Hanne Nielsen), V, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø, O og L.

Undlod at stemme: 1 medlem af A (Hanne Nielsen).

Indstillingens 3. og 4. at blev godkendt uden afstemning.

Herefter var indstillingen som helhed godkendt.

=====

9) BR 34/01. Opførelse af en økologisk daginstitution bag Brorsons Kirke

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling til opførelse af en økologisk daginstitution til 36 vuggestuebørn og 44 børnehavebørn på det nedlagte vejareal bag Brorsons Kirke, nu Jesper Brochmands Gade 12, i alt 14.300.000 kr., hvilket svarer til den tidligere fastsatte anlægsramme, at der gives en indtægtsbevilling på midler fra Energistyrelsen, i alt 750.000 kr., samt at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen anviser kassemæssig dækning for 14.300.000 kr. på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 2001 på konto 5.14.3. Det forudsættes endvidere, at driftsudgifter og øvrige økonomiske effekter i forbindelse med opførelsen af daginstitutionen afholdes inden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget. (Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Jeg vil gerne foreslå sagen tilbagevist til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

På forslag af borgmester Winnie Larsen – Jensen (A) blev sagen tilbagevist til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

=====

10) BR 13/01. Placering af institutionen Thorshave

Indstilling om, at Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen overtager det i bilag 1 til indstillingen indtegnede areal beliggende på Amager Fælled til brug for en midlertidig placering af det skoletilknyttede fritidshjem, Thorshave, samt at arealet tilbageføres til Bygge- og Teknikforvaltningen, Vej & Park, i 2006, såfremt der ikke inden den 20. december 2005 er påbegyndt bygningsmæssige udvidelser af Islands Brygge skole.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2001**

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

11) BR 3/01. Gårdanlæg i karreen Estlandsgade, Saxogade, Istedgade og Dannebrogsgade

Indstilling om offentliggørelse af et byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg, der omfatter karreen Estlandsgade 2-4, 8-10, 14-20, Saxogade 77, 81-85, Istedgade 65-75, 79-81, 81A-B, 83-85 og Dannebrogsgade 40-44, 46A-C, 48, idet forvaltningen efter indsigelsesfristens udløb vil komme med endelig indstilling om byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt, samt at indsigelsesfristen fastsættes til 8 uger.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

12) BR 6/01. Gårdanlæg i karreen Classensgade, Lipkesgade, Willemoesgade og Livjærgergade

Indstilling om, at det i Borgerrepræsentationen i mødet den 21. september 2000 vedtagne forslag til byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt i karreen begrænset af Classensgade 35-39, 39A, 41-49, Lipkesgade 16A-B, 18, 18A, 20-22, Willemoesgade 50-52, 52A, 54, 54A-B, 56-58, 58A-C, 58E og Livjærgergade 25-29, efter fremlæggelse for offentligheden i henhold til byfornyelseslovens bestemmelser, nu vedtages endeligt.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

13) BR 23/01. Gårdanlæg i karreen Ingerslevsgade, Palnatokesgade, Sønder Boulevard og Bodilsgade

Indstilling om offentliggørelse af et byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg, der omfatter karreen begrænset af Ingerslevsgade 168-178, Palnatokesgade 1-5, Sønder Boulevard 105-113 og Bodilsgade 2-8, idet forvaltningen efter indsigelsesfristens udløb vil komme med endelig indstilling om byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt, samt at indsigelsesfristen fastsættes til 8 uger.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2001**

14) BR 1/01. Lokalplan "Hotelkarreen"

Indstilling om endelig vedtagelse af lokalplan "Hotelkarreen".

(Bygge- og Teknikudvalget)

og

15) BR 2/01. Byfornyelsesbeslutning for "Hotelkarreen"

Indstilling om, at det af SBS Byfornyelse udarbejdede oplæg til byfornyelsesbeslutning for "Hotelkarreen" – efter høring af berørte ejere og lejere – nu vedtages endeligt i henhold til lov om byfornyelse § 9 med de i indstillingen foreslåede ændringer, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til i fornødent omfang at opfordre ejerne af byfornyelsesområdet ejendomme til at gennemføre byfornyelsesbeslutningens foranstaltninger og i givet fald meddele ejerne fornødne påbud om gennemførelse af foranstaltningerne, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til om fornødent at lade foranstaltninger udføre for ejernes regning og i givet fald til at forlange, at private tilhørende grunde og bygninger helt eller delvist afstås mod erstatning, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at overtage ejendomme eller dele heraf, som ejere med hjemmel i byfornyelseslovens § 159 måtte kunne kræve overtaget mod erstatning, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at optage de fornødne lån til finansiering af ombygningen af overtagne ejendomme, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til at sælge overtagne ejendomme i byfornyelsesområdet, at Bygge- og Teknikudvalget bemyndiges til i fornødent omfang på kommunens vegne at garantere for lån i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, samt at Økonomiudvalget skal orienteres på ny af Bygge- og Teknikudvalget, såfremt det viser sig, at det netop offentliggjorte forslag til ændring af byfornyelsesloven har betydelige konsekvenser for forslaget gennemførelse.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Afstemning vedr. BR 1/01:**Indstillingen blev godkendt.****Afstemning vedr. BR 2/01:****Indstillingen blev godkendt.**
=====**16) BR 11/01. Lokalplan "Bjerregårdsvej"**

Indstilling om, at lokalplan "Bjerregårdsvej" vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer af § 3, stk. 1, tredje punktum, § 4, stk. 1, 2, og 4, § 6, stk. 4, litra a, og stk. 6, første punktum og § 10 samt af tegning nr. 27.315, der erstattes af tegning nr. 27.389.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Ole Hentzen (C): Denne indstilling vil efter konservativ mening, hvis den vedtages, betyde, at kvarteret, som omhandler denne lokalplan, kommer til at lide skade i vedligeholdelsesmæssig henseende. Det har været et område, som er unikt, som skal bevares også som bo-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

ligområde, men hvor konsekvenserne af det, vi her i aften har til afstemning, betyder, at nogle meget markante bygningskroppe i netop dette lokalkvarter kommer til at gå i forfald.

Intentionerne, da man drøftede det i udvalget, var i og for sig rigtige, de var helt i harmoni med de beslutninger, denne Borgerrepræsentation traf for 4-5 år siden, da man havde en meget langvarig debat om det såkaldte ambassadekvarter ude i Ryvangskvarteret, hvor vi vel netop sikrede, at der var balance mellem de store ejendommers fortsatte vedligeholdelse, at der stadig var boliger deri, men at der også kunne være erhverv, når de var for store.

Med denne indstilling vil man nu cementere, at det for de store ejendomme, hvoraf altså der findes – det ved jeg jo, alle har læst heri – et stort antal ejendomme på over 500-600 m², hvoraf en stor del har begrænset boligandel, men hvor der er erhverv og har været det igennem lange tider, indebærer, at disse ejendomme for fremtiden udelukkende skal være beboelse. Der kan maksimalt være 100 m² erhverv. Erhvervet skal udøves af de pågældende, der ejer ejendommen og bor der, og der må ikke være nogen ansatte i den pågældende virksomhed. Det siger sig selv, at det begrænser jo også muligheden for at bruge 100 m² til erhverv, så det er ligesom en teoretisk betragtning.

Vi har altså nu nogle ejendomme, som i øjeblikket er pålagt en servitut om, at dette særlige kvarter ikke vil have mere end 2 boliger pr. ejendom. Altså selv i de store er der en servitutpåtegning om, at der ikke skal være mere end 2 boliger i hver enkelt ejendom.

Med denne lokalplan fjernes alle de beskyttelser, som man gennem tiden har fået tinglyst på hele området, fordi vores lokalplan her fjerner alle disse andre bestemmelser. Det indebærer, nogle vil sige lidt skadeligt, men der er da en enkelt stor ejendom – jeg tror, den er på 800-900 etagemeter, som i øjeblikket er pensionat, altså kort sagt erhverv – der skal nedlægges. Det må man ikke, man må ganske simpelt ikke drive erhverv. Der må altså maksimalt være 100 m², som er erhverv. Men resten er jo i dag erhverv ved, at det drives som pensionat. Den skal væk.

Ejerne af de store ejendomme, som altså i dag har noget boligandel, men derudover er indrettet til erhverv og vedligeholdt derefter, altså dem på 600, 700, 800, 900 eller 1.000 etagemeter, skal altså nu sidde og sige, jamen der står i den her lokalplan, at hvis vi engang afhænder virksomheden, afhænder ejendommen som det andet alternativ, eller må lukke den af andre grunde, så kan der ikke komme nyt erhverv ind. Så skal denne ejendom føres tilbage til boligandel, hvor der maks. må være 100 etagemeter erhverv, hvis vel at mærke ejeren bor der og ikke har nogen ansatte. Og så skal resten af arealet laves til boliger, hvoraf en af boligerne mindst skal være på 150 m² og resten på det, man nu har lyst til, 100 eller derunder.

Det er jo en ganske spændende dispositionsplan, man får for nogle af disse kæmpe patriercivillaer, at man sådan set skal føre dem tilbage til boliger pr. etage, og de skal føres tilbage til boliger, for så restriktiv og rigid er den lokalplan, som vi har fået den udformet.

Det er der selvfølgelig nogle, der er glade for, fordi det er jo nogle væmmelige kapitalist-svin, som, hvad hedder han derovre, præsten med de nye briller, ville sige – kan du i det hele taget se mig, Jens, med de der briller på, du sidder lidt langt væk? ... (Afbrydelse: Ikke direkte tale!) Kan hr. Jens Johansen se mig? Det er hørebriller, selvfølgelig. Det er jo et fremskridt for alle her i forsamlingen.

Nej, det er ikke godt, og derfor vil jeg på Den Konservative Gruppens vegne foreslå, at man tænker om igen, og at man kommer til at tænke i de samme baner, som da man havde Ryvangskvarteret til debat, hvor man fandt den fornuftige balance, stadig at kunne opretholde det som et attraktivt boligkvarter, for det er væsentligt for alle, også for dem i Valby, men at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

man ikke helt rigtigt sige, at fordi der er disse 6, 8, 10 ejendomme, så ødelægger man hele området rent vedligeholdelsesmæssigt.

Jeg skal derfor foreslå, at sagen sendes tilbage til Bygge- og Teknikudvalget med henblik på, at der udfærdiges et nyt lokalplanforslag og kommuneplantillæg.

Johannes Nymark (A): Jeg vil med det samme tilkendegive, at vi fra Socialdemokratiets side ikke kan tilslutte os, at sagen sendes tilbage til udvalget. Sagen er grundigt behandlet, der er ikke noget af det, som hr. Ole Hentzen har sagt her fra talerstolen, som ikke også er sagt i udvalget, der er ikke nogen nyheder af nogen art.

Der er tale om et ønske, som vi også gør gældende andre steder i byen, ønske om at fastholde størst mulig boligandel, at fastholde dette kvarter som et levende boligområde. Det har hele tiden været hensigten med lokalplanforslaget, og det er det fortsat.

Så vi vil ikke have det tilbage i udvalget, men agter at stemme for det, som det foreligger her.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil sige, at det er jo fuldkommen legalt, og sådan er det jo i mange sager, også når de kommer fra Bygge- og Teknikudvalget, at vi er uenige om det ene eller det andet. Altså vi ønsker ikke, at sagen skal tilbage til udvalget, for det er jo rigtigt, at det, Ole Hentzen fremfører her, er jo så en politisk uenighed, som ikke er nogen af os i virkeligheden ukendt.

Jeg vil dog lige som en kommentar til det, Ole Hentzen siger, gøre opmærksom på, at hvis man læser på side 5 i indstillingen under forvaltningens bemærkninger, så forholder det sig lidt anderledes. Altså det er mere for, at det skal være præcist.

Det ene er, at alt lovligt erhverv fortsætter med at eksistere. Det andet er, at det midterste afsnit i 1. spalte beskriver, hvad der vil ske i forbindelse med ejerskifte eller i forbindelse med ophør af en eller anden type erhverv. Der er det jo sådan det interessante, at der faktisk står, at der skal foretages en konkret vurdering. Så det vil sige, at i virkeligheden kunne jeg måske have ønsket mig, at det var endnu stivere, men det er nu sådan, som det er. Der står faktisk her, at det skal vurderes.

Det, der er sikkert med dette lokalplanforslag, det er korrekt, det betyder, at ikke flere vil-læer bliver omdannet til mere erhverv. Det sætter det stop for, og det er vel en konsekvens, som alle her i forsamlingen med den eksisterende boligpolitik i Københavns Kommune må bifalde.

Så derfor kan vi ikke se andet, end at det her lokalplanforslag opfylder det formål, som også har stået i Kommuneplanen igennem ganske mange år, at det er et B1-område, og det er jo det, lokalplanforslaget i virkeligheden bygger på. Så vi ønsker at stemme for det.

Borgmester Søren Pind: Jeg har ikke meget at tilføje til det, Ole Hentzen på vanlig blændende vis fik forelagt for Borgerrepræsentationen her i aften. Blot dette, at vi deler sådan set grundintentionen i lokalplanen, nemlig spørgsmålet om at bevare og sikre boliger.

Men det, som er problemet her, er, at man alt for restriktivt, alt for rigtigt, uden overhovedet at ville gå ind i en konkret forhandling om nogle meget, meget hårdt berørte ejendomme, blot skrider til denne lokalplan. Det synes vi er uhensigtsmæssigt, det er ufleksibelt, og vi mener, det får nogle meget voldsomme konsekvenser for de pågældende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2001**

Da vi er et parti, der sætter mennesker før penge, så vil vi selvfølgelig også i denne sag stemme i overensstemmelse med dette princip. Men vi er ærgerlige over, vi er ærgerlige over, at det så betyder, at vi bliver nødt til at stemme imod lokalplanen. Det er vi faktisk, fordi vi synes, der er nogle glimrende intentioner. Men det er beklageligt, at først og fremmest – det bliver jeg jo nødt til at sige, hr. Johannes Nymark – Socialdemokratiet ikke kunne gå ind og være lidt fleksibel her, for Enhedslisten og SF, det må jeg jo indrømme, ved vi jo, hvor vi har i den slags sager.

Lars Rimfalk Jensen (B): Modsat Søren Pind vil jeg da sige, at jeg er da glad for, at der også er nogle penge i dette område, fordi man må sige, at netop erhvervsinteresserne er jo dem, der har sørget for, at der er gjort noget ved nogle af disse huse omkring renovering og sådan noget. Det er da muligt, at Søren Pind går mere ind for kollektiverne frem for, at vi kan have nogle erhvervsvirksomheder i området. Så må vi så se, om der kommer et forslag om, at vi nedlægger samtlige erhverv derude.

Jeg vil sige, at Det Radikale Venstre har stor forståelse for, at erhvervsvirksomhederne i området finder, at det forslag, der er lagt frem, er for snævert. Men hvis vi kigger på det, så er de ejendomme, der netop er blandet bolig og erhverv, nok nogle af de ejendomme, som er mest velholdt, vedligeholdt, renoveret til en flot standard.

Men så skal det også siges, at for Det Radikale Venstre er det vigtigt, at området bevares som boligområde. Det er et smukt og enestående boligområde i København, og vi mener, at det er det, som må tælle i denne sag.

Så vil jeg også sige, at modsat De Konservative har jeg det nok sådan, at jeg synes faktisk, at der i det lokalplanforslag, der ligger, netop er blevet givet mulighed. Jeg skal gerne indrømme, at der er et enkelt sted, hvor der står, at erhvervslokalerne ved virksomhedens ophør eller ved ejerens fraflytning »skal genindrettes til beboelse«. Der havde vi nok hellere set, at der havde stået »bør« genindrettes. Men det er en lille detalje, og vi synes, det ville være trist, at et så godt lokalplanforslag falder på grund af nogle for os mindre detaljer.

Der er også lagt op til, at hvis vi har en virksomhed, som har gjort noget ved deres bolig, så får de mulighed for at videresælge den. Der står godt nok, at som udgangspunkt vil dispensationer ophøre ved salg, men det er også klart tilkendegivet, at ved en konkret vurdering er der mulighed for at beholde de dispensationer, der er på nuværende tidspunkt. Det, vi snakker om, er sådan set at bevare det, der er på nuværende tidspunkt. Men som Jens Kjær også fremhævede, er det, det drejer sig om med dette lokalplanforslag, netop at sørge for at bevare det og ikke at give erhvervsvirksomhederne en mulighed for at komme ind i andre ting.

Jeg synes, at det, der er vigtigt for os, er netop, at vi får lov til at bevare det erhvervsliv, der er derude, og at vi får den mulighed for at se det enestående boligkvarter, vi har derude, bevaret som boligkvarter. Det er årsagen til, at Det Radikale Venstre støtter dette lokalplanforslag.

Lars Hutters (L): Ole Hentzen fra De Konservative indledte drøftelserne om dette dagsordenspunkt med at anmode om, at sagen blev tilbagesendt til Bygge- og Teknikudvalget. Sådan som jeg forstod argumentationen fra De Konservatives side, så skyldes det, at man i Bygge- og Teknikudvalget ikke havde undersøgt sagen tilstrækkeligt.

Det var selvfølgelig derfor ikke mindst jeg spændt afventede borgmester Søren Pind fra Venstres redegørelse om det her dagsordenspunkt, idet han jo som bekendt er formand for det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

pågældende udvalg. Fordi jeg synes da, det vil være meget uheldigt, hvis en så væsentlig sag som denne ikke var behandlet tilstrækkelig grundigt i Bygge- og Teknikudvalget.

Jeg må sige, at efter at borgmester Søren Pind har været på talerstolen, så har jeg ikke fået en opfattelse af, at denne sag ikke er blevet tilstrækkelig grundigt behandlet. Det forstod jeg på borgmesteren, og det regnede jeg da sådan set også med. Hvad skal den ellers i salen for? Så jeg har nok den opfattelse, at der skal træffes en afgørelse i aften i sagen, og at der ikke er behov for, at den skal gå tilbage til Bygge & Teknik.

Det skal selvfølgelig ikke være nogen hemmelighed, hvad alle udmærket godt ved, også i Borgerrepræsentationen, at fra SOL's side lægger vi også vægt på, at man bevarer det enestående boligområde, som alle andre også har lagt vægt på.

Jeg er da ked af, hvis De Konservative, og jeg håber da heller ikke, at Søren Pind og Venstre vil svigte på dette område, men medvirke til, at der kommer en kraftig understregning af, nu når sagerne faktisk er gennemarbejdet og belyst i Bygge & Teknik, at vi bevarer dette enestående boligområde.

Lars Engberg (A): Se, Søren Pind, i Socialdemokratiet sætter vi mennesker før penge, men i Venstre og Konservative sætter man menneskers penge før hensynet til samfundet og almenvellet. Sådan er det nemlig.

Det er helt tydeligt, at det, som Søren Pind, og det, som Ole Hentzen siger, er, at de er hunderædde for, at her er nogle mennesker, der har investeret i noget, og tænk nu, hvis de kom til at tabe nogle kroner eller måske 100.000 kr., jamen det var dog forfærdeligt, det kan man da ikke have.

Men sådan er det heller ikke, sådan er det faktisk heller ikke, fordi det er jo faktisk sådan, at langt, langt de fleste af de store villaer derude, som har erhvervstilladelse i et eller andet omfang, der er mig bekendt ikke nogen, der har det 100 pct., men de har det i et eller andet omfang, har fået det pr. dispensation på betingelse af, at i det øjeblik de sælger villaen, ja så kan kommunen kræve, at den kommer tilbage til de gamle forhold, dvs. boliger. Dvs., at de pågældende ejere faktisk ikke på noget som helst tidspunkt har kunnet have en forventning om, at de kunne sælge villaen som en erhvervsejendom. Så vi tager ikke noget fra nogen.

Så er der endvidere, som Lars Rimfalk siger, jo også mulighed for efter lokalplanen efter en konkret vurdering at lave en dispensation, sådan at hvis man synes, at det i øvrigt er et fornuftigt formål, at der er et pensionat, eller hvad ved jeg, der er, jamen så kan det fortsætte.

Så jeg synes, at det lyder meget hult det, som Venstre og Konservative siger. Jeg synes, at når man læser lokalplanen, så får man indtryk af, at her kommer vi ind og sikrer noget, som godt nok mere eller mindre er sikret i form af tinglyste rettigheder, men her får vi en regulering af området, som gør, at jeg tror på, at det område bevarer sin nuværende karakter. Jeg tror ikke på, at det bliver boligområde. Jeg har selv været med til at give nogle dispensationer, bl.a. til bagernes brancheorganisation eller hvem det nu var, det kan jeg ikke huske, og jeg fortrød det i virkeligheden.

Jeg vil sige, jeg tror på, at med denne lokalplan kan vi bevare området med den status, det har i dag, og det bliver ikke værre. Jeg frygter, at hvis ikke vi gør det, så bliver det ligesom Ryvangen indtil for nogle få år siden, hvor man kunne se, at den ene villa efter den anden blev omdannet til erhverv, og hele området var ved at ændre karakter. Det synes vi ikke i Socialdemokratiet er en god idé.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. runde.

Ole Hentzen (C): Jeg må anholde, at de 2 fortalere fra Socialdemokratiet ikke har forstået en dyt af det hele. Det er sagt fra konservativ side, og det er sagt fra Venstres side, at vi ønsker at fastholde dette enestående boligkvarter som et boligkvarter, der er attraktivt. Det vil sige, det tilsagn står vi ved, der skal fastholdes boliger.

Så når Johannes Nymark går op og siger som sin eneste begrundelse: Vi ønsker at fastholde det som boligbebyggelse, ja goddag mand – økseskaft. Det er jo bare en gentagelse af, hvad både jeg og Søren Pind har været oppe og sige. Det ønsker vi også med de forslag og med de reguleringer. Det er kun et spørgsmål om at lade være at give dispensation til yderligere erhvervsudøvelse i det pågældende kvarter, så er den potte jo ude, for det kræver dispensation efter de bestemmelser, vi allerede har i dag. Så det er jo ikke nogen begrundelse for at komme ind i denne rigide holdning.

Og så må jeg bede hr. Lars Engberg læse lidt mere på teksten. Det er jo ikke status quo, hr. Lars Engberg, og det burde han vide efter den korte periode, han havde som borgmester for det pågældende område. Det er netop ikke en fortsættelse af status quo. Nu kommer man ind i den rigide holdning, at i det tilfælde ejendommen handles, så der står:

»I denne vurdering må bl.a. indgå en vurdering af, om erhvervsudøvelsen ligger inden for den erhvervsudøvelse, som er muliggjort i servituten.«

Og servituten er maks. 100 m² erhverv af den pågældende boligejer uden ansatte. Så det er altså at sammenligne æbler med pærer, men det gør man selvfølgelig i et valgår, det er jeg godt klar over.

Men der er ikke mere den fleksibilitet efter disse bestemmelser til at kunne sige, nå men det lyder da meget fornuftigt, at den nye ejer sådan set kan fortsætte virksomheden efter det samme, så længe vi bare har den samme boligandel oppe på toppen. Den går ikke efter disse bestemmelser. Den gik efter de tinglyste bestemmelser, hvor der kunne meddeles fortsat dispensation efter de retningslinjer, men det kan man ikke, når der er vedtaget denne lokalplan.

Og hvis nu Lars Engberg havde de samme gyldne intentioner med menneskene og området ligesom i spidsen, som Venstre og Konservative havde, og ikke kom over i valgkampen med lutter mammon allerede nu her i januar måned, så ville han også sige, jamen vi har jo fælles intentioner om at bevare dette gode boligområde i hvert fald i en status quo om, at det ikke omdannes yderligere til erhverv, men at vi fastholder den gode balance og derved også den gode vedligeholdelsesstandard, som jeg jo forstår også visse fra Socialdemokratiet har været ude og se i området.

Og det er da fint, at I nok har været ude og kigge på det, det synes jeg er flot. Men at der ikke er drønet mere ind om, hvad det betyder, synes jeg er kedeligt, for det har vi set andre steder. Hver gang vi ligesom har måtte fjerne nogle af disse betingelser for erhverv, så er der ikke den samme interesse for at proppe disse ekstraordinære penge i vedligeholdelsen, som gør, at vi alle sammen synes, det er så attraktivt. For der er ingen almindelige mennesker, der kan holde sådan en gammel kasse på 800-900 m² i den stand. Nogle af os, som er så heldige at have meget store, gamle lejligheder, ved, hvad det koster i vedligeholdelse. Det koster det hvide ud af øjnene, og det kan man ikke, hvis man også udvendigt skal holde det for almindelige familieboliger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Så her er det balancen at sørge for, at vi beholder kvaliteten i området, og kvaliteten er ikke i sig selv erhvervet, men kvaliteten er, at qua erhvervet er der nogle, der søreme er ved muffen til også at kunne holde det pænt i stand.

Det er derfor, vi mener, at den skal tilbage – og ikke, som Lars Hutters sagde, fordi sagen ikke har været godt nok undersøgt, for jeg tilføjede: Med henblik på, at der udarbejdes en ny lokalplan og et kommuneplantillæg, der muliggør, at man kan bibeholde disse enheder og derved også den kvalitet, der er i området.

Så jeg har ikke sagt, at den ikke var godt nok behandlet. Jeg mener, man skal revurdere den og sige, jamen det er ikke de intentioner, vi rent faktisk havde, da vi havde det her, for det kan vi opnå på en anden måde, og vi kan få plusgevinsten ved at sikre, at nogle af de store, markante ejendomme også bestemt holdes i den samme høje standard, som vi vel alle ønsker for det kvarter.

Et forslag fra Ole Hentzen (C) om sagens tilbagevisning til Bygge- og Teknikudvalget blev forkastet med 28 stemmer imod 16.

For stemte: V, O og C.

Imod stemte: A, F, Ø, B, P og L.

Indstillingen blev herefter godkendt med 28 stemmer imod 16.

For stemte: A, F, Ø, B, P og L.

Imod stemte: V, O og C.

17) BR 7/01. Lokalplan "Christiansmindevej"

Indstilling om, at lokalplanen "Christiansmindevej" vedtages endeligt med de i indstillingen under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer af § 6, stk. 2, b) og d), samt at der i bevaringsværdige bygninger gives mulighed for brug af andre vinduesmaterialer end træ, men dog således at Bygge- og Teknikforvaltningen skal godkende eventuelle fravigelser, og kun hvor bygningens arkitektoniske og bevaringsmæssige værdier respekteres.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Manja Sand (A): Under udvalgsbehandlingen af dette forslag er der stillet et ændringsforslag om, »at der i bevaringsværdige bygninger gives mulighed for brug af andre vinduesmaterialer end træ, men dog således, at Bygge- og Teknikforvaltningen skal godkende eventuelle fravigelser, og kun hvor bygningens arkitektoniske og bevaringsmæssige værdier respekteres«.

Det forslag ønsker vi selvfølgelig at opretholde, men dog med den tilføjelse, at det gælder for denne lokalplan, og at den tidligere beslutning om vinduesudskiftninger, der har været vedtaget her i Borgerrepræsentationen, tages op til drøftelse i udvalget.

Jens Johansen (F): For ikke så mange år siden var det plasticvinduer, der var sagen, fordi de kunne fremstilles industrielt og var billige. Kønne var de så ikke. I dag er det aluminiumsvinduer ... (*Afbrydelse*). jeg tror, at også hr. Ole Hentzen bør anskaffe sig et par hørebriller, det hjælper, kan jeg sige, måske også en førerhund, så han kan finde vej.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Nu er det så aluminiumsvinduer, og det har der været meget diskussion om blandt de almindelige boligselskaber. Det har så påvirket Socialdemokraterne til at stille det ændringsforslag, som Manja Sand nu lige har læst op.

Vi synes i SF, at vi skal fastholde, at som udgangspunkt bruger vi træ, vinduer med sprosser som oprindelig, men at det derudover med den udvikling, der er i byggematerialer, hvis der findes egnede materialer, som giver det samme udseende og efterlader det samme æstetiske indtryk som trævinduerne, godt kan tillades, at de anvendes. Det vil vi dog ikke som udgangspunkt have ind i de generelle regler, at man bare kan anvende andre materialer, for så begynder det at skride, så bliver det plasticdiskussionen endnu en gang om igen.

Derfor undlod vi at stemme til det ændringsforslag, som er stillet af Socialdemokratiet. I aften vil vi stemme for både indstilling og ændringsforslag.

Men jeg har et spørgsmål til bygge- og teknikborgmesteren, udvalgsformanden. Her på mødet har vi fået fremlagt en lokalplantekst, hvor der med håndskrift er tilføjet en tekstændring om anvendelse af andre tagmaterialer end tegl. Det kan jeg ikke mindes, at vi på udvalgsrådet havde afstemning om og tog stilling til, men det kan være, at borgmesteren kan forklare det.

Men så meget til de afstemninger, der har været. Vi stemmer for den lokalplan, der er, og det ændringsforslag, der er fra Socialdemokratiet.

Mikkel Warming (Ø): Først vil jeg sige, at så vidt jeg forstod det, Jens Johansen spurgte om, så er det altså noget, som er besluttet af udvalget på baggrund af en indstilling fra forvaltningen om, at de tagmaterialer kunne man altså godt tillade sig at bruge her. Det står faktisk i indstillingen.

Denne sag er desværre lidt speciel og også lidt principiel. Den handler jo om en bevarende lokalplan for området omkring Christiansmindevej. En bevarende lokalplan slår fast, på hvilke betingelser der kan ske facaderenovering, tagudskiftning, udskiftning af vinduer m.v. Det gør man, fordi man ønsker at bevare nogle arkitektoniske bygningsmæssige værdier i et område.

Den store, principielle debat, der har været her, har været ønsket fra de AAB-afdelinger, som lokalplanen handler om, om at få andre vinduer end de oprindelige, fordi det er, det er rigtigt, lidt dyrere at udskifte trævinduer med trævinduer, end det er at bruge et andet materiale. Til gengæld, vil jeg så sige, har disse trævinduer oftest en længere levetid, så det er altså fuldt rentabelt at kræve udskiftning af trævinduer med trævinduer.

Og nu kommer det principielle, for parallelt med behandlingen af denne sag har Bygge- og Teknikudvalget diskuteret retningslinjer for facader og skilte i København. Der var langt hen ad vejen enighed ved mange udvalgsbehandlinger om disse retningslinjer, som sagde, at dannebrogsvinduer og andre tidstypiske vinduer i træ udskiftes til trævinduer med samme oplykningsmåde som oprindelig.

Men så kom denne sag og tilsyneladende også et ret stort pres på Socialdemokratiet, for de ændrede i hvert fald holdning, når det gjaldt vinduesudskiftning, og ønskede nu en generel mulighed for at bruge vinduer i andre materialer end træ – andre materialer.

For os er dette problematisk, for ryger en af ideerne i en bevarende lokalplan så egentlig ikke? De borgerlige havde ikke noget imod den slags, og hånd i hånd har Socialdemokratiet og de borgerlige gennem det her ændret kommunens overordnede politik omkring facader og skilte, for de generelle retningslinjer blev nemlig samtidig ændret som konsekvens af denne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2001**

sag, så det nu er muligt ved udskiftning af trævinduer at bruge andre materialer end træ med de tilføjelser, som Manja Sand selv har læst op.

Vi synes, det er problematisk, at man på baggrund af denne enkelte sag ændrer principiel kurs. Vi ser sagen i sammenhæng med, hvad det er for en facadepolitik, vi har. Derfor har vi taget forbehold, derfor vil vi ved afstemningen om lokalplanen stemme nej.

Ole Hentzen (C): Det er jo rigtigt, som det er sagt heroppe fra talerstolen nogle gange, at denne sag om vinduer ligesom er sådan en repetitionsøvelse, man har både i Bygge- og Teknikudvalget, tidligere Byplan- og Trafikudvalget, og i Byggesagsudvalget og også her i Borgerrepræsentationen. Det skal der såmænd nok også vedblive ved med at være fremover, fordi vinduer er jo noget, vi gudskelov alle sammen kan tale med om.

Så er der nogle, der er forbrugere. Det er dem, der skal pudse vinduer. De har et helt andet syn på, hvad de mener om det her, og hvordan de skal se ud. For dem er det noget med en vis pragmatisme, om de er nemme at rengøre og den slags ting.

Nu har vi så vedrørende Christiansmindevej fundet en rimeligt pragmatisk løsning, som jeg tror, alle var glade for. Derfor kommer jeg lidt i tvivl, når jeg nu hører Manja Sand her på talerstolen sige, at i øvrigt skal udvalget tage sagen op vedrørende denne facade og skilte og vinduer igen. For hvis min hukommelse ikke spiller mig et puds, så havde vi faktisk disse sager samtidig, hvor vi sagde, at med den formulering, der er i lokalplanen for Christiansminde vedrørende vinduer, så forudsætter vi, at denne formulering kommer over i den generelle publikation. Det forudsætter jeg er sket, indtil andet er bevist, fordi det er det, udvalget har besluttet.

Derfor bliver jeg lidt utryg, når så Manja Sand her fra talerstolen siger, at Socialdemokratiet ønsker at drøfte denne publikation på ny. For hvis man ønsker det, så må det altså være noget helt andet, man ønsker at drøfte. Derfor holder jeg ligesom mit tilsagn tilbage i denne sag fra konservativ side, indtil jeg har hørt fra Manja Sand, at der ikke er nye bestemmelser undervejs til denne publikation, fordi så stiller sagen sig nemlig ganske anderledes for os, fordi så er dette pludselig en særsag for Socialdemokratiet og ikke en generel sag om vinduers udformning.

Jeg vil have et klart tilsagn fra Manja Sand på Socialdemokratiets vegne om, hvad hensigten er.

Manja Sand (A): Jeg ved ikke, om det er muligt for mig at berolige Ole Hentzen, men jeg kan sige så meget, at i 1997, har jeg fået oplyst, er der vedtaget nogle retningslinjer for udskiftning af trævinduer. Det er ikke det samme som at vi skal ændre de retningslinjer, den vejledning, der er sendt ud. Vi skal bare – og det er ikke et forslag, jeg kommer med her – tage den vejledning, der blev vedtaget i 1997, om udskiftning af trævinduer, op til drøftelse i udvalget.

Jeg kan godt forstå Ole Hentzens betænkeligheder ved, at så er det kun dette lokalplanforslag, det gælder for, og det synes jeg da ville være skrækkelig uheldigt, hvis det var det, vi landede på. Men jeg kan kun sige, at vi i Socialdemokratiet ønsker at få drøftet den vejledning endnu en gang i udvalget.

Ole Hentzen (C): Kan jeg tillade mig at fortolke Manja Sands indlæg sådan, at de regler, vi måtte vedtage i aften for Christiansmindevej, er de samme regler, som Socialdemokratiet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

ønsker indført i det, som kaldes 97-regulativet? Der nikkes, og jeg må tillade mig at tolke, at det er et ja fra Socialdemokratiet til, at der er ingen forskel, der er ingen forskel, Manja Sand, for i modsat fald tager vi denne sag tilbage i udvalget igen. For vi vil ikke bringes i den situation, at vi har truffet afgørelse om en lokalplan specielt på et vinduesprojekt, mens Socialdemokratiet derefter finder et andet vedtagelsesgrundlag for de øvrige vinduesudskiftninger, for så er vi på herrens mark.

Det vil jeg gerne have et meget klart tilsagn om. Dette er ingen enkeltsag vedrørende vinduerne, dette er en principiel sag, som skal have gennemslagskraft for det øvrige København også vedrørende vinduesudskiftninger; ellers er der ingen mening i denne sag.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg skal meddele, at det sådan set er lidt det samme. Jeg troede faktisk, at denne sag var helt uden problemer, men ved at bringe andre emner ind, så er det lykkedes Manja Sand at skabe en masse tvivl.

Jeg håber da, at dette er en første fase, der viser, hvad det er for en vej, Socialdemokratiet har tænkt sig at gå omkring vinduesudskiftninger. Hvis man ikke har tænkt sig at følge denne her, at det her er et enestående eksempel, så må jeg indrømme, at så hører jeg også til dem, der siger, jamen så må vi have den tilbage i Bygge & Teknik, og så må vi finde ud af, om det her er en enestående sag, eller om det bare er sådan, at vi fra gang til gang skal sjusse os frem. Enten kører vi det her som en modelfase for Socialdemokratiet, eller også synes jeg, vi skal have den tilbage i udvalget.

Mikkel Warming (Ø): Grunden til, at vi har anset denne sag for lidt principiel, er, at det er den første sag med de nye regler, som Bygge- og Teknikudvalget vedtog 6. december sidste år. Derfor synes vi, denne sag er principiel. Hvis jeg forstår Socialdemokratiets ønske om en principiel diskussion rigtigt, så er det rigtige for os at se at gøre, hvad jeg derfor vil foreslå, at sagen tilbagevises til Bygge- og Teknikudvalget.

Manja Sand (A): Altså det er klart, at vi ikke kan være usikre på, om vi vedtager en lokalplan, bare fordi vi skal vedtage denne her lokalplan for Christiansmindevej, eller om vi vedtager retningslinjer for resten af byen. Derfor vil jeg foreslå, at vi tager denne sag tilbage i udvalget, så vi kan få det her på plads.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er sådan set et forslag om direkte udvalgshenvisning, og det skal der tages stilling til.

På forslag af Manja Sand (A) blev sagen tilbagevist til Bygge- og Teknikudvalget.

=====

18) BR 18/01. Lokalplan "Rødkilde Skole"

Indstilling om, at forslag til lokalplan for et område på Bellahøj ved Rødkilde Skole samt et tilliggende vejareal vedtages med henblik på offentliggørelse, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt at offentliggørelse annonceres i områdets lokalaviser.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Louise Frevert (O): Jeg kan altså ikke lade være, fordi denne sag har irriteret mig ad hekkenfeldt til, rent ud sagt.

Det er udmærket, at Rødkilde Skole bliver bygget om, og det er udmærket på grund af, at der skal bruges mere plads til skolebørnene. Men jeg bliver nødt til at pointere heroppefra, at det koster 25 mill. kr. af skatteborgernes penge, fordi Socialdemokraterne skal ud og lege arkitekter. Jeg synes simpelt hen, det er for groft, og det kan altså ærgre mig, at fordi der sidder nogle i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, der absolut skal have store armbevægelser og bruge 25 mill. kr., og et flertal vedtager det, det synes jeg er for groft, det er for meget, for de penge kunne have været brugt meget, meget bedre til andre ting, også i U&U eller andre steder. Så det er i hvert fald ikke en tak til Socialdemokratiet i dette tilfælde.

Indstillingen blev godkendt.

=====

19) BR 15/01. Lokalplan "Pakhusvej" med kommuneplantillæg

Indstilling om, at forslag til lokalplan for området begrænset af Kalkbrænderihavnsgade, Marmorvej, en linie i forlængelse heraf mod øst, en linie parallelt med Østmolen, en linie vinkelret herpå mod vest, der tangerer Midtermolens nordspids, en linie parallelt med Amerikakaj, en linie vinkelret herpå mod vest samt Dampfærgevej ("Pakhusvej") med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 1997 tiltrædes med henblik på fælles offentliggørelse sammen med en alternativ nordlig tilslutning af Dampfærgevej til Kalkbrænderihavnsgade, idet forvaltningen efter indsigelsesfristens udløb vil fremkomme med endelig indstilling om vedtagelse af lokalplanen, at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt at offentliggørelsen udover i lokalaviser også annonceres i dagspressen.

(Økonomiudvalget og Bygge- og Teknikudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal bare sige om den sag, som jo er en ganske betydelig sag, at formålet med sagen er at skabe de forventede rammer for byggeriet af ny færgeterminal i Nordhavnen, så Oslofærgen kan flyttes fra Kvæsthusbroen ud til Nordhavnen, en flytning, der i sig selv har ganske store perspektiver for Indre By og med de udviklingsmuligheder, vi alle ved der vil være.

Det er aftalt, forudsat den flytning skal ske i år 2003, den tidsplan skulle gerne holde, fordi de igangværende forhandlinger om et nyt skuespilhus på Kvæsthusbroen afhænger selvsagt af, at færgen flyttes.

Der er, som det fremgår af sagen, knyttet VVM-procedure til komplekset her, og det er aftalt med HUR, at tidsplanen for VVM-tillægget følger processen for dels kommuneplantillægget, dels lokalplanen. Det sker forhåbentlig sådan, at vi kan være færdige inden sommerferien.

Hele det her sker selvfølgelig på baggrund af et større og sammenhængende arbejde baseret på det oplæg, som den hollandske tegnestue West 8 udarbejdede sidste sommer. Tegnestuen og grundejerne har arbejdet tæt sammen med Plandirektoratet og med økonomiforvaltningen om udarbejdelsen af den samlede omdannelsesskitse til dette område.

Jeg tror, det er vigtigt at sige, at hvis omdannelsen skal fungere på den rigtige måde, så må vi også presse på for at få en opgradering af Nordhavn Station. Der skal skabes bedre ad-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

gangsforhold for passagerer til bus og tog fra det nye område. Det vil også være en fordel for den allerede eksisterende del af Østerbro. Jeg tror også, det er vigtigt, at vi får øvet en indsats for at skabe gode cykelstiforbindelser og gangforbindelser til Østerbro. Det tror jeg er en af måderne at få rykket forbindelsen mellem Østerbro og vandet for alvor tæt på.

Jeg vil godt sige, jeg tror, der hviler et kæmpemæssigt ansvar på os ved realiseringen af de planer, vi arbejder med i disse år. Et særligt ansvar ligger der naturligvis på skuldrene af Københavns Kommune. Det forudsætter, at mange gode kræfter arbejder sammen, og jeg synes, der har været ganske gode takter.

Vi har også gennemført et succesfuldt samarbejde med eksterne parter, bl.a. med Københavns Havn, om den fremtidige planlægning og udvikling af de gamle havneområder. Jeg håber meget, at det er et samarbejde, der kommer til at fortsætte også i den kommende tid, hvis vi skal realisere disse spændende planer.

Borgmester Søren Pind: Det er jo svært at tilføje noget, når byens førstemand udtaler sig om den fysiske udvikling for byen. Jeg har ikke så meget at tilføje, det er jo ord med vægt bag.

Men jeg vil sige, at for vores vedkommende er der stadig en lang række problemstillinger, som vi skal i dybden med, når høringsperioden er overstået. Vi ser frem til at høre, hvad folk mener, men vi mener sådan set også, at der er nogle spørgsmål omkring trafikafvikling og lignende forhold, som der skal arbejdes videre med. Derfor ser vi naturligvis frem til høringsperiodens afslutning. Jeg tror ikke, det er en sag, vi bare knipser med fingrene med og får løst.

Ingen tvivl om, at det er et spændende område, det er et område, som har nogle fabelagtige muligheder for at udvikle sig til noget, som vi alle ønsker for København, men det vil kræve noget mere arbejde end det, der har været udvist indtil nu. Det er selvfølgelig på grund af tidsrammen, det er jeg fuldt opmærksom på, men jeg tror, vi kommer til at have fingrene længere nede i suppen, end vi har haft hidtil.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Ja, det er et prosaisk udtryk om planlægning.

Må jeg lige sige omkring frister, for jeg fornemmer, at Mikkel Warming, og jeg ved også, at andre vil have nogle bemærkninger med ud i offentlighedsperioden, at jeg allerede nu vil sige, det vil selvfølgelig ske, bare man giver mig et praj her i løbet af aftenen, og så vil jeg fastsætte fristen til mandag kl. 12 for indlevering af kommentarer, man ønsker med ud.

Mikkel Warming (Ø): Så vil jeg for det første annoncere, at det vil vi meget gerne.

For det andet ikke bruge så meget tid på at slutte op i koret af de enige førstemand og -borgere her i byen, som indtil nu, hånd i hånd, som de jo plejer, når det gælder boligpolitik, har syntes, dette var et fremragende projekt. For vi synes også, at det er spændende at begynde at bygge en række nye boliger ved havneområderne i København, hvis også der er nogle perspektiver i det her, som åbner en bebyggelse ud mod en færgehavn, som det forslag, lokalplanen er udtryk for. Vi synes kort sagt, det er positivt og ikke så meget med forbehold.

Men vi finder det dybt bekymrende, at der endnu ikke er foretaget nogen undersøgelser af f.eks. støjniveauet fra færgeterminalen, og hvad det betyder for de boliger, fordi det er ganske

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

afgørende for, hvilken type arkitektur man måtte vælge, for hele grundideen med at åbne det her boligområde ud mod færgehavnen.

De foreløbige tal, vi har fået i går og i dag for den trafikale udvikling, tyder på, at det godt kan blive ret voldsomt, og der kan ske nogle ret voldsomme stigninger i trafikken, som vil risikere at genere de øvrige borgere på Østerbro. Det skal der altså også arbejdes meget mere med, end der er indtil nu.

Det er det, vi har ment med den bemærkning, vi har haft i Bygge- og Teknikudvalget, nemlig at der altså ikke er et ordentligt grundlag endnu, fordi man mangler nogle meget væsentlige forudsætninger for at kunne sende et projekt ud, som skal være reelt at tage stilling til. Fordi hvad nu hvis det viser sig, at de her støjgener er så store, at man er nødt til at lukke bebyggelsen af? Er det så en ny lokalplan til sin tid, fordi det er ikke sådan et type projekt, der har været ude, eller hvad? Tidspresset forstår vi godt, men det kan også gå lige hurtigt nok.

Ole Hentzen (C): Når De Konservative i den indstilling, der ligger fra Bygge & Teknik og også Økonomiudvalget, har taget et generelt forbehold, så er det for også at signalere, at dette projekt er så specielt, jeg var ved at sige mangelfuldt, men det forkert udtrykt. Det er ikke dækkende endnu for, hvad det egentlig er, man egentlig kan lave derude. Det har voldsomt mange spændende ting i sig, som denne hollandske idémaker er kommet med.

Men det, jeg ligesom oplever, når jeg læser det her, er, at vi i Københavns Kommune har formået at lave en meget rigid planlægning, som vel egentlig gør, at denne her brede idé nu ligesom presses ind i nogle kasser.

Fra konservativ side vil jeg da gerne signalere, at jeg tror ikke et sekund på, at der kan etableres boliger i de byggefelter, der kommer til at ligge ud til færgelejet. Ja, jeg vil endda vædde en god flaske cognac – ja, cognac ved I jo er mit foretrukne mærke ... (*Afbrydelse*) ... og det rigtige mærke, ja – på, at det kommer der ikke ud mod de færgelejer, for det kan ganske simpelt hen af VVM-mæssige årsager slet ikke lade sig gøre. Jo, måske om 20 år, hvis der bliver ændret lovgivning og alt muligt andet. Med de forhold, vi kender i dag, er det ikke muligt.

Denne lokalplan og kommuneplantillæg, vi har skruet sammen, har ligesom nogle ideer om, at det skal det, der skal være en sammenblanding af erhverv og boliger. Der skal faktisk også helst placeres nogle boliger oven på erhvervene, selv om alle andre hidtidige undersøgelser har vist, at denne sammenblanding er investorerne ikke særligt begejstrede for. Men her er det nærmest sådan, at nu skal Bygge- og Teknikforvaltningen og udvalget være sådan en art overdommere hver gang for investorerne: Godkendt eller ikke-godkendt. Jeg synes, det er en lidt urimelig måde, vi er kommet i den situation på.

Vi har heller ikke fundet de vises sten overhovedet vedrørende vejforbindelserne og de vejudvidelser, som jo skal komme. For hvis dette projekt i sin grundidé kommer igennem, så har vi jo fået nogle trafiktal, så man klart siger, at vi skal have fundet måske 20-30 mill. kr. til udvidelse af vejforbindelserne op mod Oslo Plads, for ellers kan trafikken slet ikke afvikles.

Så hjælper det jo meget godt, at vi står her og priser i høje toner, at vi gør det muligt, at der kan etableres disse 100.000 etagemeter i arealet plus flytning af 2-3 færgelejer, hvis vi som kommune ikke også sørger for, at tingene rent faktisk kan fungere i hverdagen. Men det forholder vi os slet ikke til her. Vi tager bare som en forudsætning, at en velvillig Borgerrepræsentation finder nogle penge i sundheds- og omsorgsforvaltningen, som har fået så mange af på det seneste, eller hvor det nu er, at pengene flyder så frit.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Vi skal jo også have Nordhavn Station ombygget, for ellers hænger den slet ikke sammen med området, så falder den væsentligste forudsætning for en offentlig god forbindelse dertil bort. Det har vi ligesom prøvet at signalere, at det er absolut en betingelse for, at det overhovedet kan fungere, og der kan gives byggetilladelse, og det bliver jo så spændende at se, om juraen egentlig holder i det.

Denne kritiske masse er der jo så stor diskussion om, hvad den indeholder, fordi nu har vi gudskelov lavet lokalplanområdet, som ikke har med denne boligidé ude på Midtermolespidsen, fordi så var det hele blevet skudt ned med det samme, når VVM-redegørelsen var kommet, for det kan slet ikke lade sig gøre. Jo, selvfølgelig hvis vi lader være at flytte færgerne derud, eller hvis der kommer fornyet lovgivning i Danmark, så er det da muligt. Men med de forhold og med den lovgivning, vi har i dag, kan det ikke lade sig gøre.

Man har også en eller anden rigid holdning her i kommunen, i hvert fald på embedsmandsplan, at det er bedre at kunne se bilerne i niveau end at få dem i konstruktion. Derfor har man også i denne lokalplan meget rigtigt sagt: Vi forbyder i § 11, at parkeringen skal løses i parkeringshus. Men I må gerne lave det der som i PFA, hvor I kan få lov at se alle bilmærkerne nede under huset, som så må hæves op på nogle betonpiller.

Det er da selvfølgelig en holdning, man godt kan have i en forvaltning, men det synes jeg bare, man også skal vide politisk, at det er det, man tager stilling til her, at man på den ene side siger, at der skal være 1.500 parkeringspladser. Cirka halvdelen kan etableres ved, at man laver et parkeringsdæk under jord – og alle ved, hvad det koster, hvis man skal ned i 2 – og så siger man i øvrigt: Resten må I gerne lave i konstruktion, og det betyder egentlig bare, at husene skal op på nogle betonpiller, og så står bilerne derinde under husene.

Det tror jeg ikke, der er politisk dækning for, når det går op for folk. Jeg tror, de vil have dem væk, jeg tror, de vil have dem gemt væk, og jeg tror også, at man så hellere vil have et parkeringshus, så de var gemt væk i parkeringshuset frem for at man skal se på dem a la PFA. – Jeg vil gerne have lov at tage det fra 2. rundes taletid.

Jeg synes også, vi er for rigide i det, der lægges ud her, at nogle af byggefelterne sådan set helt entydigt, står der, skal være en blanding af erhverv og boliger. Jeg synes, man skal åbne op, og det håber jeg, høringsperioden også giver andre svar på, at man selvfølgelig lægger boliger i de felter, hvor det passer bedst miljømæssigt og friarealmæssigt, og ikke lægger dem i de områder, som vil blive støjbelastet af, at vi samtidig jo med denne lokalplan rent faktisk forlægger 2 færgeruter derop og måske en ny, så der er 3 færgeruter med den støj og Langelinie, som ligger i nærheden.

Kort sagt, vi vil gerne have lov at komme med disse bemærkninger, fordi vi mener, disse væsentlige ændringer, som gerne skulle muliggøre, at der overhovedet er en realiseringschance for disse projekter, også bliver bedømt af de mennesker, der er inde i høringen. Og så må vi til sin tid diskutere, hvad den kritiske masse, som ifølge denne idémaker egentlig er, for de 108.000 etagemeter, der lægges op til er det mulige her, ja, det siger andre, når de regner på det, er alt for meget. Det er for meget, hvis man vil opfylde de andre intentioner, der er i denne lokalplan, om, at der skal være udsigt og indsigts imellem byggefelterne. Så kan man ikke komme så højt, og så skal man til at bygge til skyerne, og så er det nogle helt andre problemer, vi skal tage stilling til, og det er der jo ikke lagt op til her med denne debat.

Men vi vil også gerne tage mod et tilsagn om, at vi senest mandag kl. 12 kan aflevere vores bemærkninger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Lars Rimfalk Jensen (B): Lad mig starte med at sige, at man jo kan konstatere ud fra en del punkter i aften, at den konservative ordfører er kommet til R'et i leksikonet, for alt, hvad der foretages herinde, er åbenbart rigtigt, og det er åbenbart det nye fra De Konservative.

Tværtimod, jeg synes faktisk, der her er visioner om at få København til at blive den boligby, som vi gerne vil have. For Det Radikale Venstre er det her et ønske om, at nu får vi også boliger ned til vandet. Vi er trætte af det, vi har set indtil nu, at det kun er erhvervslivet, der får lov til at bygge ned til vandet. Vi synes faktisk, der er utrolig mange gode intentioner i det her. Vi ønsker, at der skal være boliger i dette her nye område.

Det, vi også ønsker, er, at det skal være et boligområde, det skal være et aktivt område, hvor folk har lyst til at være. Det, vi ikke kan forstå, er, at man konstant bliver ved med at lave skyskrabere og ting og sager og markante synspunkter, fordi man skal kunne stå inde på Rådhuspladsen og kigge helt ud og se et tårn, der er utrolig stort.

Der er en masse ting, og selvfølgelig er der da også nogle af de ting, som De Konservative har påpeget, der ikke er ordnet endnu. Vi har jo også hørt Enhedslisten påpege det omkring hele transportsektoren, der skal ned, alle disse biler, der skal ned til færgelejet. Men nogle af de her ting er jo netop det, vi nu skal have sendt ud, så vi også får andre til at sige, hvad de mener om det her.

I Det Radikale Venstre har vi også sådan et problem, der bliver, når toget skal køre, når vi nu får bygget, jamen bliver der så en ny støjmur, hvor vi kommer til at få en støj, der kører frem og tilbage.

Der er mange ting, der skal undersøges ved det her. Men i hovedsagen må vi sige, det er jo positivt, at der sker noget i København, og København er ved at udvikle sig til en boligby. Det er på tide, at vi prøver på at gøre noget positivt for København, og også at der bliver mulighed for, at det ikke kun er millionærvillaer nede på Langelinie, der bliver bygget.

Derfor støtter Det Radikale Venstre denne idé. Vi synes, der er mange flere positive ting, end der er negative ting i det her.

Lars Hutters (L): Også i denne sag er SOL meget enig med De Radikale, vil jeg godt starte med at sige. Vi vil også meddele overborgmesteren, at vi med tak tager imod at få lov til også at formulere vores opfattelse af denne meget, meget, meget vigtige sag.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at er der en sag, der har optaget østerbroerne i de sidste 5-6 år, så er det lige præcis de overvejelser, der lægges frem her i aften i Københavns Borgerrepræsentation. Østerbroerne har arbejdet og har drømt og drøftet og debatteret i adskillige år, at det var på tide, at borgerne fik mulighed for at komme helt ned og opleve herlighedsværdierne i havnen og ved vandet, og at man kom til at bo dér.

Jeg vil også godt sige til De Konservative ved ordføreren, Ole Hentzen, at vi ser med meget stor fornøjelse på og håber meget, at Ole Hentzen og De Konservative klart vil give udtryk for, så østerbroerne ved, hvad det er, og hvor de har De Konservative, lige så vel som en lang række af de andre borgere i København her frem til det her afgørende år i 2001, at det ikke ligefrem er boliger, De Konservative ønsker. Det håber vi kommer klart til udtryk; ellers skal vi da i hvert fald nok gøre opmærksom på, at det er, hvad vi har fået at vide herinde fra talerstolen.

Vi skal også gøre utroligt opmærksom på, at De Konservative også på dette punkt i aften klart har valgt investorerne frem for borgerne i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Det, der lægges frem, er en virkelig god vision, som vi håber bliver løftet og bliver løst. Det er rigtigt, som De Radikale har været inde på, Enhedslisten har været inde på, at der er selvfølgelig også i en sådan stor vision flere problemer, som skal løses, herunder Nordhavns placering, herunder spørgsmålet om støj m.m. Vi forventer, at en formand, borgmester Søren Pind, allerede har sin forvaltning i gang med at få undersøgt de ting, så der ikke kommer nogen som helst i hvert fald hverken forvaltningsmæssige eller politiske hindringer for, at det skal løses.

Må jeg i den forbindelse med hensyn til investorer gøre opmærksom på, at jeg ser frem til, at denne store vision, at økonomiske midler også bliver stillet til rådighed ud fra det, som man sådan set for et års tid siden hørte, da visse partier i Folketinget med den daværende trafikminister i spidsen om man så må sige tog nogle milliarder fra Københavns Havn for at anvende dem til nogle fornuftige investeringer. Der håber jeg på et positivt gensvar i aften fra SF og Enhedslisten, som jeg kan huske gav som begrundelse for dette tyveri af havnens værdier, at de vil arbejde positivt for det.

SOL vil anføre det i sin høringskrivelse ud til borgerne, og vi håber også, at SF og Enhedslisten lige såvel som selvfølgelig Socialdemokratiet og andre, at vi forventer, at de investeringer, der skal til for at løfte denne vision, at der kan vi vente god vilje fra regeringen ud fra den pulje på milliarder, de har beslået, som vi har forstået faktisk skal anvendes lige præcis på dette område.

Så vi vælger selvfølgelig borgerne. Der er investeringsmidler, hvis man har den politiske vilje til, at de skal anvendes. Vi vil i modsætning til De Konservative ikke vide af, at byen sælges og herlighedsværdierne sælges til nogle luskede kapitalister, der bare snupper de bedste bidder for sig selv, og så skyder de andre over i baggårdene. Det vil vi ikke være med til.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 1. runde, 2. runde. Ole Hentzen har her 3 minutter.

Ole Hentzen (C): Hr. Lars Hutters er fuldt opmærksom nu, så nu prøver jeg at sige det så klart, så det også kan refereres af hr. Lars Hutters på en klar, tydelig etisk måde på Østerbro.

Punkt 1: De Konservative ønsker boliger i dette nye kreative område i mindst halvdelen af etagemeterne. Punktum – den er inde på lystavlen.

Punkt 2: De Konservative ønsker ikke at udsætte disse boliger for et støjhelvede ved at lægge dem ud mod færgelejet. Punktum.

Punkt 3: De Konservative har aldrig plejet storkapitalens interesser i denne sag. Vi plejer boligejernes interesser, og det gør vi ved begge disse hensyn.

Jeg håber, at det er – jeg må ikke sige »fuset ind«, så det siger jeg ikke, men at det er forstået, Lars Hutters.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja, det må man godt sige, når det er sagt så pænt, som Ole Hentzen siger det.

Lars Hutters (L): Jamen jeg er da glad for, at alt det der med rigiditet og alt muligt er forladt fra De Konservatives side her i 2. indlæg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Jeg er da glad for, at vi kan konstatere, at vi står sammen om, at disse herlighedsværdier naturligvis skal være for borgere med boliger i København. Det der med investorerne var ikke rigtig med i 2. indlæg, og det kan jeg godt forstå, at De Konservative fuldstændig har undladt.

Men så håber jeg, at De Konservative står sammen med SOL, ligesom vi gjorde for et års tid siden, og er enige om, at det nu er på tide, at disse værdier, kapitaltyverier fra regeringen og et flertal i Folketinget, bliver leveret tilbage til københavnerne og anvendt på disse virkelig gode investeringer. Jeg er sikker på, at hvis der er sådan en samling i Borgerrepræsentationen – hold da helt ferie – så bliver der altså virkelig noget ved at være i Borgerrepræsentationen og i København.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går til 3. runde. 3 minutter til Ole Hentzen.

Ole Hentzen (C): Hr. Lars Hutters. Det, der blev sagt i 1. runde vedrørende investorer – nu beder jeg hr. Lars Hutters høre efter – var den omtale, den kommunale binding på, at man absolut ville have nogle af boligerne oven på de bygninger, hvor der i bunden skulle være erhverv. Der sagde jeg og brugte ordet »investorer«. Der har det ikke været muligt endnu at finde nogen investorer, der synes, at denne byggeform, hvor man altså har halvdelen af huset som erhverv og på toppen altså alt muligt boliger, er særligt attraktivt. Derfor sagde jeg, at vi foretrækker derfor rene boligbyggefelter og rene erhvervsbyggefelter. Det var i den anledning og i den sammenhæng, at ordet »investorer« blev brugt af mig.

Nu håber jeg sådan set, at det ikke afstedkommer nye forklaringer, for så kan vi nok klare det ovre i logen, fordi jeg skulle nødig give udtryk for, at en af os bliver ved at sidde på ørerne, så jeg skal herop og korrigere hele tiden.

Når jeg nu har fået lidt yderligere tid, så lad mig nu også korrigere Lars Hutters' opfattelse, at De Konservative måske har den samme opfattelse af ordet »borgerne«, som nu Lars Hutters siger med sådan den her brynde. Fordi jeg fornemmer næsten, at Lars Hutters mener de gode, gammeldags, velkendte almennyttige boligbebyggelser med et offentligt tilskud på 100.000 kr. i enden hvert år. Hvis det er tilfældet, så har vi ikke den samme opfattelse. Men det er familieboliger, jeg går efter, og det er ikke de dersen rigmandsvillaer, som jeg tror, Lars Hutters sagde i sit første indlæg, det er slet ikke det. Det er boliger.

Jeg håber virkelig, regeringen når langt med deres udspil med at gøre det attraktivt for bl.a. pensionskasserne at komme til at bygge udlejningsboliger igen, for det trænger denne her by til, og deri er De Konservative ganske enige, og jeg tror også, at medlemmer af Lægernes Pensionskasse, som er med på den samme vogn, gerne ser, at de får investeret pensionsmidlerne i udlejningsboliger. Det er vi helt med på. Der er slet ikke nogen forskel mellem De Konservative og SOL. Det må også gerne genfortælles ude på Østerbro.

Lars Hutters (L): Jamen jeg vil da sige til Ole Hentzen, at jeg er da meget glad for, at de forskellige misforståelser bliver fjernet. Ole Hentzen har da fuldstændig ret i, at fra SOL's side er det en mangfoldighed af boliger, vi rent faktisk ønsker dernede.

Vi har bemærket, at det ikke er så godt med den der ensformighed og ensidighed, som, sandsynligvis af et godt hjerte, har båret en del af udviklingen, men som vi har måttet betale med nogle erfaringer. Så der tror jeg heller ikke, at vi kan være voldsomt uenige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Jeg mener faktisk helt seriøst, at denne vision skal realiseres, og vi kan ikke acceptere, at de nødvendige investeringer ikke kommer til stede. Der er Ole Hentzen og undertegnede også enige i, at investeringer er vigtige, hvis vi skal videre i denne proces, og det skal vi.

Derfor var det til overvejelse hos overborgmesteren og i økonomiforvaltningen såvel som i Bygge- og Teknikforvaltningen, at man bør faktisk rent politisk begynde at overveje, at det tilsagn, som flere af de partier i Folketinget, som, skal vi sige det med et mildt ord, ulovligt beslaglagde en del af havnens værdier, bør komme til anvendelse i form af en investering i et tiltrængt område for københavnernes. Det sagde man under folketingsbehandlingerne, det har man sagt i de politiske debatter efterfølgende.

Nu er det på tide, at man lever op til disse erklæringer og anvender kapitalen til sådanne investeringer, hvad jeg tror, vi alle sammen er enige om i Borgerrepræsentationen.

Indstillingen blev godkendt.

Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Solidarisk Alternativ tog forbehold og ønskede i henhold til Planlovens § 24, stk. 2, en kort begrundelse for forbeholdet optrykt i forbindelse med offentliggørelsen. Overborgmesteren fastsatte mandag den 29. januar 2001, kl. 12.00, som frist for aflevering af begrundelsen.

=====

20) BR 27/01. Oprydning af forurenede jord på vuggestuer og offentlige legepladser

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på 17,4 mill. kr. til afværgeforanstaltninger på de i bilag 1 til indstillingen nævnte vuggestuer og offentlige legepladser, samt at et eventuelt mindreforbrug anvendes til afværgeforanstaltninger på yderligere en eller flere institutioner eller offentlige legepladser efter forudgående godkendelse i Miljø- og Forsyningsudvalget.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

21) BR 14/01. Etablering af hovedvandledningsnettet i Ørestad

Indstilling om, at der til udbygning af 2. fase af hovedvandledningsnettet i Ørestad syd for Vejlands Allé gives en kapitalbevilling til Københavns Vand på 5,1 mill. kr.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

22) BR 17/01. Stiftelse af udviklingselskab vedrørende området omkring Prøvestenen

Indstilling om, at Miljø- og Forsyningsforvaltningen forhandler med Udviklingselskabet Prøvestenen P/S om indgåelse af en lejekontrakt i henhold til de i indstillingen nævnte hovedprincipper med henblik på, at Miljøkontrollen kan etablere, eje og drive et specialdepot for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

forurenede jord, at Københavns Kommune i samarbejde med Københavns Havn stifter Udviklingselskabet Prøvestenen P/S og Komplementarselskabet Prøvestenen A/S, at Borgerrepræsentationen udpeger to medlemmer til de to selskabers bestyrelser, samt at udviklingselskabets kapitalbehov dækkes som beskrevet i indstillingen, hvorved Københavns Kommune samlet indskyder 30,25 mill. kr. i de to selskaber. Der anvises kasse-mæssig dækning for udgiften på 30,25 mill. kr. på Økonomiudvalgets konto 0.05.3 (salg af ejendomme m.v.). (Økonomiudvalget og Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene på de 4 medlemmer af Borgerrepræsentationen (2 fra hver af de 2 valggrupper), der skal repræsentere Københavns Kommune i henholdsvis Udviklingselskabet Prøvestenen P/S og Komplementarselskabet Prøvestenen A/S.

=====

23) BR 33/01. Nye kvarterløftprojekter i Nordvestkvarteret og på Ydre Nørrebro Syd

Indstilling om, at overborgmesteren bemyndiges til at underskrive samarbejdsaftaler for de to nye kvarterløftområder henholdsvis Nordvestkvarteret og Ydre Nørrebro Syd, at Borgerrepræsentationen godkender sammensætningen af de to fremtidige styregrupper i de to nye kvarterløftområder, samt at der gives en kapitalbevilling på 1,4 mill. kr. til dækning af udgifter i år 2001 til kvarterløftsekretariatsdrift, borgerinddragelse og udarbejdelse af kvarterplaner.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

24) BR 16/01. Revisionsberetning om tilskud til selvejende institutioner

Indstilling om, at revisionsberetningen om Københavns Kommunes tilskud til selvejende institutioner tages til efterretning.

(Økonomiudvalget)

og

25) BR 266/2000. Medlemsforslag om, hvorfor Københavns Kommunes tilsynsforpligtelse svigtede i KUC-sagen

(Stillet af Lars Hutters (L)):

Der gennemføres en undersøgelse af, hvorfor Københavns Kommunes tilsynsforpligtelser svigtede i KUC-sagen, herunder:

hvilke forhold og kriterier, som lå til grund for Københavns Kommunes udbetaling af tilskud til KUC, specielt hvilken betydning de fremsendte kritiske revisionsprotokollater fra KUC's revisorer har påvirket beslutningen om udbetalingen af tilskud til KUC,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

hvorledes embedsmænd i forvaltningen behandlede de fremsendte kritiske revisionsprotokoller fra KUC's revisorer og hvorledes den politiske chef er blevet underrettet, hvorledes overborgmesteren har levet op til styrelseslovens bestemmelser i normalvedtægtens § 31, stk. 2: "Formanden har den øverste daglige ledelse af kommunens administration". Jf. Styrelsesvedtægt for Københavns Kommune § 11. Økonomiudvalget – hvor samtlige borgmestre er repræsenteret – og med de koordinerende funktioner jf. Styrelsesvedtægt for Københavns Kommune kapitel 5 gennemfører undersøgelsen.

Johannes Nymark (A): Det er et enigt Revisionsudvalg, som vender tilbage med kommentarer til den beretning, vi har fået fra Revisionsdirektoratet, indeholdende 2 hovedelementer. Det ene en kritik af de 2 forvaltninger, som skulle have interesseret sig for regnskaberne i KUC, og det andet, måske i virkeligheden væsentligere, også en opfordring til, at hele denne konstruktion, at Københavns Kommune yder oven i købet betydelige tilskud til institutioner, uden at der følges op med garanti for, at pengene bliver anvendt efter hensigten.

Der er vi tilfredse med, at Økonomiudvalget nu også har taget vores beretning til efterretning og dermed sætter sit arbejde i gang med at udarbejde retningslinjer for, hvordan de enkelte fagudvalg og forvaltninger skal håndtere de situationer, hvor man yder bevillinger i udkanten af det kommunale område.

Lars Hutters (L): Jeg må sandelig sige, at jeg er faktisk lidt overrasket over, at jeg allerede på dette tidspunkt er kommet på talerstolen i KUC-sagen, som jo har meget stor bevågenhed i offentligheden.

Men lige så stor bevågenhed KUC-sagen har i offentligheden, lige så stor interesse har, kan jeg forstå på det hele, den måde, der bliver optrådt på af de forskellige partier i Borgerrepræsentationen, en lige så stor interesse har man åbenbart fra de andre partier i Borgerrepræsentationen for, at der skal lægges låg på.

Jeg kan ikke andet end lade være med at tænke på en undersøgelse, der blev offentliggjort i går, som klart og tydeligt i forbindelse med folkeafstemningen om bydelsrådene som en af årsagerne klart udtrykte i undersøgelsen, at det skyldes en ret så stor mistillid fra befolkningen til politikerne i Borgerrepræsentationen.

Jeg kan også så sandelig forstå, at når Borgerrepræsentationen sådan set stort set over én front beslutter sig for, at alle andre skal stå til regnskab i KUC-sagen, det kan være Poul Erik Ooppelstrup, det kan være en Laue Traberg Smidt, så kan åbenbart stort set alle partier i Borgerrepræsentationen være enige om, at det skal man ikke, når man sidder inde bag ved Rådhusets tykke, beskyttende mure. Der kan man stort set sætte sine egne regler.

At man så indimellem bliver taget og afsløret af pressen og af offentligheden, nå ja, det forsøger man så bare at træne med alle mulige mærkelige former for undersøgelser, som er reelle skinundersøgelser, og så man reelt aldrig kommer til bunds i sagen.

Jeg ved ikke, om man kan forvente et svar fra de forskellige partier i Borgerrepræsentationen, om det er med den metode og den fremgangsmåde, man mener, at man skaber den nødvendige tillid i befolkningen til, hvad der foregår her i Borgerrepræsentationen. Jeg personlig vil i hvert fald sige, mage til liden troværdighed, mage til liden lyst til egentlig politisk at tage sit ansvar, som man altid kræver, at andre skal gøre, mangler her, det har jeg aldrig nogen sinde oplevet andre steder end i Københavns Borgerrepræsentation, og det er beklageligt, det er beklageligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Jeg kan da også godt tænke mig at stille det spørgsmål: Skal man til bunds i denne sag? Det er jo sådan, at revisionen har jo påvist igennem 10 år, at der var noget galt, og man reelt ønskede at få det gennemset. Nu kommer man med Revisionsudvalget og siger, at nu skal vi til at gøre det, som vi rent faktisk skulle have gjort for 10 år siden. Jamen hvorfor skal man ikke til bunds i det? Skal det, som det er oplevet tidligere andre steder, fejles ind under et beskyttende gulvtæppe og dænges til med løgnehistorier og usandheder?

Skal den politiske kultur, uhensigtsmæssige politiske kultur, som jo rent faktisk er årsagen til, at denne KUC-sag har udviklet sig, som den har udviklet sig, med deres kammerateri og jeg ved ikke hvad – det ser ud, som om vi vender tilbage i en anden sag på et efterfølgende borgerrepræsentationsmøde – fortsat have lov til at bestå med ganske klare politiske tillidsklæringer om, at sådan skal det bare være med kammerateriet og den uhensigtsmæssige politiske kultur?

Skal det være sådan, at vi skal gå frem til valget i november med nyvalg til Borgerrepræsentationen, hvor undertegnede som den eneste skal gå ud i befolkningen og sige, at hvis der skal ryddes op i alt det, som naturligvis berettiget optager alle andre, og som jeg har sagt, at andre har måttet betale for, det er betalt i dyre domme, en Laue Traberg Smidt har betalt i dyre domme for at være involveret i denne sag, og jeg tror også, Poul Erik Ooppelstrup har måttet betale ret meget for det, men ingen her, skal det være sådan, at SOL skal gå frem og sige: Vi er de eneste, og hvis I vil have gjort op med det, så er I nødt til at stemme de andre ud og sørge for at sammensætte Borgerrepræsentationen med et flertal af SOL, hvis I vil have noget, der har et moralsk ansvar og som sin første prioritet altid vil forsøge at have en tillid og en værdighed over for befolkningen?

Det svar kunne jeg godt tænke mig at få fra de forskellige partier, men det er jo ikke sikkert, man forsøger jo bare at tysse hele denne sag ned. Det er jo meget beklageligt.

Martin Günter (F): Jeg kan godt forstå, at Lars Hutters fra Solidarisk Alternativ gerne vil have, at denne sag skal være fuldt belyst. Jeg kan for så vidt også godt forstå, at han gerne vil have placeret et ansvar.

Nu er der jo mange lag i denne sag. Der er de ting, som vedrører disse famøse kreditkort osv., osv. De er jo undersøgt på alle leder og kanter, og de bliver også undersøgt af politiet. Det synes jeg ikke, man kan gå længere ind i i virkeligheden.

Men så er der den rent forvaltningsmæssige undersøgelse, som Revisionsdirektoratet står for. Når jeg har sagt, at jeg godt kan forstå, at Lars Hutters gerne vil have det her godt belyst, så vil jeg sige, Lars Hutters, at jeg synes egentlig, at det faktisk er ganske godt belyst, hvis man læser indenad i denne rapport.

Hvis man ser på, hvad Revisionsudvalget udtaler, nemlig at de tilslutter sig Revisionsdirektoratets opfattelse af, at der er behov for en opstramning af kommunens tilskudsforvaltning, så har man jo sagt, at den ikke har været tilfredsstillende. Går man hen på side 4, så står der oven i købet, at Revisionsudvalget skal udtale kritik, Lars Hutters. Man udtaler faktisk kritik af, at det tidligere Arbejdssekretariat under overborgmesterens afdeling samt kultur- og fritidsforvaltningen ikke ved den konkrete tilskudsforvaltning i relation til KUC har levet op til standarden for god tilskudsforvaltning. Det er faktisk at placere et ansvar for dårlig tilskudsforvaltning de to steder.

Når man måske ikke taler direkte om at placere ansvaret, men at man alene udtaler kritik – og det er altså stærke ord fra en revisions side – så hænger det jo sammen med det, der står

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

nederst på side 3, nemlig at Revisionsudvalget finder det påkrævet, at økonomiforvaltningens materiale, altså det, de skal udarbejde, skal klarlægge og præcisere det ansvar, som Økonomiudvalget og de stående udvalg har i forhold til disse bevillinger.

Det vil faktisk sige, at det i øjeblikket er sådan, at der ikke er en tilstrækkeligt klar ansvarsplacering efter de gældende regler. Så bliver det også svært at placere et ansvar, men man placerer helt klart en kritik. Det synes jeg egentlig, at både revisionen og Revisionsudvalget gør på en måde, hvor man ikke kan sige, at de overhovedet lægger skjul på noget.

Når det ikke har været muligt at placere et ansvar, men alene har været muligt at udtale kritik, så skyldes altså de uklare regler, der har været, og derfor beder udvalget også om, at man overvejer, i hvilket omfang der kan fastsættes krav om at følge kommunens administrative forskrifter. Det vil altså sige følge de øvrige forvaltningsmæssige forskrifter og af Indenrigsministeriet fastsatte forskrifter om anvendelse og brug af midler.

Man skal også finde ud af adgangen til at sikre sig alle nødvendige oplysninger hos tilskudsmodtager. Det er jo det. Det har været sådan i nogle selskabsformer, at man ikke har kunnet kræve, tilsyneladende, siger man i hvert fald, disse forskellige oplysninger. Det er jeg egentlig selv lidt uenig i. Der står også på side 18 her i indstillingen, at kultur- og fritidsforvaltningen fastholder, at forvaltningen ikke kunne stille egentlige krav til KUC's bestyrelse, da kultur- og fritidsforvaltningen ikke har instruktionsbeføjelser over for KUC's bestyrelse. Desuden kan kultur- og fritidsforvaltningen anmode KUC's bestyrelse om at redegøre for eventuelle revisionsbemærkninger.

Jeg ved godt, at jeg i Kultur- og Fritidsudvalget for så vidt har tilsluttet mig udtalelserne fra kultur- og fritidsforvaltningen, men jeg vil gerne sige her, at jeg synes ikke, den holder vand. Den holder ikke vand, når kultur- og fritidsforvaltningen siger, at de ikke kan stille krav til KUC's bestyrelse. For hvis de var kommet til Kultur- og Fritidsudvalget og havde sagt: Vi er utrygge ved den måde, tingene foregår på, vi ønsker de og de oplysninger, dem kan vi ikke få af KUC's bestyrelse. Vil I bakke os op i, at det skal vi have, og hvis ikke vi får dem, så standser vi pengene til KUC? så havde de fået opbakning til det.

Jeg synes, at der svigter faktisk kultur- og fritidsforvaltningen en lille smule. De må på en eller anden måde have en anelse om, at der er et eller andet, de ikke er glade for, men samtidigt siger de så, at de kunne ikke få disse oplysninger.

O.k., der er noget om, at det har været selvstændige selskaber, og de har en vis selvstændig kompetence, og vi ved, at KUC har påberåbt sig, at vi ikke kunne gå ind og gøre de ting, og det var vi andre også meget irriterede over indimellem. Det skyldes så, at der ikke har været klare retningslinjer og klare regler for ansvarsplaceringen. Det får vi forhåbentlig nu.

Hvis der ikke er klare regler for ansvar, så er det også svært at placere ansvaret, men der er placeret en klar kritik. Derfor synes jeg egentlig ikke, at der er baggrund for at gå videre. Jeg tror ikke, vi kommer videre i denne sag. Nu skal vi bare arbejde på at få nogle gode regler, og så må vi se, hvad politiet i øvrigt finder ud af i den anden sag. Jeg tror ikke, de finder ud af noget, for jeg tror, der er mange, der har vidst, hvad der foregik.

Louise Frevert (O): Jeg vil give Martin Günter ret så langt hen ad vejen, at jeg faktisk også tror, at der er nogle, der har vidst, hvad der er foregået, uden at man egentlig er gået videre med det. Men man er ved at oparbejde en eller anden form for allergi over for institutioner, som faktisk har været kørt mere eller mindre i socialdemokratisk regi, som man ved, at også KUC har været.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Vi kan ikke forstå i Dansk Folkeparti, vi kan simpelt hen ikke forstå, hvad det er man er bange for, fordi hvis man ren samvittighed og man ikke har noget at stikke under stolen, så vil man da fuldstændig sige: Jamen det er da klart, der er ikke noget i vejen med Lars Hutters' forslag, vi går ind for forslaget, og vi vil gerne være med til at have den tilbundsående undersøgelse, som hr. Lars Hutters beder om.

Vi kan dælendulemig rent ud sagt ikke forstå, hvad det er der skal skjules. Uanset de fine ord og forvisningen fra kultur- og fritidsborgmesterens side og forvaltningen ikke mindst om, at der ikke er flere problemer i dette her, og den sag er nu lukket, og der var noget med nogle kredittkort, jeg har selv siddet i bestyrelsen, og vi anede ikke det ene, og vi anede ikke det andet, så tror jeg stadig væk ikke på, at denne sag er færdig. Jeg tror ikke på, at der er rensset fuldstændig op, fordi så ville man ærligt stå frem og sige: Jamen det er i orden. Vi tager en undersøgelse helt ned i detaljen, vender hver eneste lille grusstump, der er i bunken, for at få undersøgt, hvad det her egentlig drejer sig om.

Så der skal ikke herske nogen tvivl overhovedet om, at Dansk Folkeparti selvfølgelig slutter op om SOL's forslag, fordi vi mener, at der ikke er noget, der er grund til at skjule, der er ikke noget, der ikke skal frem i lyset. Så vi vil gerne have, at alt bliver rullet frem, og vi vil gerne være med til at nærlæse det.

Det kan godt være, at de henstillinger, der er kommet fra revisionen, er blevet mere eller mindre varetaget, men ikke nok, som Martin Günter har påpeget. Jeg troede først, at SF's ordfører ville være ansvarsforflygtigende og ikke stille op om det, men jeg er glad for at høre, at SF stadig væk har lidt kritik i behold, så måske kan vi også forvente, at SF vil stemme for SOL's forslag her i salen.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Revisionsdirektoratet har efter anmodning fra Revisionsudvalget foretaget en dækkende og efter min opfattelse tilbundsående undersøgelse af forholdene omkring Københavns Kommunes tilskud til den selvejende institution KUC samt foretaget en klarlægning af kommunens nuværende praksis for tildeling af tilskud til selvejende institutioner. Gennemgangen af kommunens tilskudsforvaltning i forhold til KUC var baseret dels på en gennemgang af sagsmaterialet, dels på oplysninger indhentet fra interview med embedsmænd.

Alligevel foreslår Lars Hutters, at der gennemføres en undersøgelse af, hvorfor Københavns Kommunes tilsynsforpligtelse svigtede i KUC-sagen.

For så vidt angår kultur- og fritidsforvaltningens forvaltning af tilskuddet til KUC konkluderer revisionsberetningen, at kultur- og fritidsforvaltningens gennemgang af årsbudgetter, månedsvise regnskaber og årsregnskaber har været omfattende og udført på kvalitetspræget måde. Revisionsdirektoratet bemærker dog, at de til regnskabet hørende revisionsprotokollater ikke er indgået som et led i kultur- og fritidsforvaltningens tilskudsforvaltning.

Hertil har kultur- og fritidsforvaltningen svaret, at man fra 1999 har gennemgået protokollater i forbindelse med gennemgangen af regnskabet for 1999, og man vil fremover indhente og gennemgå såvel årsprotokollater som revisionsprotokollater afgivet i årets løb.

Af beretningen fremgår desuden en redegørelse for Revisionsdirektoratets forretningsgange for regnskabs gennemgang og opfølgning generelt. Endvidere gengives den eksterne vurdering af direktoratets forretningsgange, der er foretaget af kommunens revision. Her er vurderingen, at Revisionsdirektoratet generelt har tilrettelagt deres forretningsgange for regnskabs gennemgang på en hensigtsmæssig og betryggende måde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Jeg har noteret mig, at økonomiforvaltningen vil tage skridt til, at der udarbejdes et materiale om god tilskudsforvaltning, der kan understøtte forvaltningerne i administration af de kommunale tilskudsordninger, og det forventes, at materialet kan være klart i sommeren 2001.

I kultur- og fritidsforvaltningen har vi faktisk allerede nedsat en arbejdsgruppe, der har til formål at analysere de eksisterende forhold og udarbejde generelle retningslinjer for kultur- og fritidsforvaltningens forvaltning af tilskud til selvejende institutioner. Denne arbejdsgruppe er ved at lægge sidste hånd på et sæt detaljerede retningslinjer, der vil kunne danne udgangspunkt for den fremtidige tilskudsforvaltning, herunder relation til selvejende institutioner.

Så på den baggrund anbefaler jeg, at revisionsberetningen tages til efterretning, og at vi afviser Lars Hutters' forslag.

Jeg skal tillade mig nogle, jeg var lige ved at sige personlige bemærkninger til min gode ven Lars Hutters.

Der er et godt dansk ordsprog, der siger: Sig mig, hvem du omgås, og jeg skal fortælle dig, hvem du er. Problemet, når vi har med politik at gøre, er, at man ikke altid vælger, hvem man skal omgås. Det, der har været problemet her, er, at man har været tvunget til at omgås nogle folk, som egentlig har svigtet tilliden.

Når Lars Hutters benytter vendingen, som jeg skrev ned ordret, at Oppelstrup og Traberg har betalt prisen, er det Lars Hutters' helte, de 2 herrer? Har de betalt prisen? Jeg synes ikke, ordvalget er rigtigt.

Vi er tvunget til som politikere at omgås nogle mennesker, som af og til svigter vores tillid. Den forvaltning, jeg har haft med at gøre i de sidste 3 år, overtog ansvaret bl.a. for KUC og havde vel en formening om, at det var pæne og ordentlige mennesker, man havde med at gøre. Pæne og ordentlige mennesker mener som regel, at andre mennesker også er pæne og ordentlige.

Revisionen har påtalt i 10 år, siger Lars Hutters. Jamen den forvaltning, jeg har med at gøre nu, har altså haft med KUC at gøre i 3 år. Hvorfor har KUC's skiftende bestyrelser ikke gjort noget? Fordi de, der har påtalt noget, er jo den revision, KUC har haft. Hvorfor har KUC's skiftende bestyrelser ikke gjort noget? Hvorfor står Louise Frevert her med al sin bragesnak? Hun er jo direkte ansvarlig, hun har siddet i KUC's bestyrelse, hun omgås de her folk, som Lars Hutters gerne vil undskylde, Oppelstrup og Traberg.

Samtidig retter Louise Frevert en voldsom kritik imod forvaltningen. Jamen udpeger vi nogle bestyrelser for nogle selvejende institutioner, som bare fuldstændig kan blæse på alt, hvad der hedder økonomi og ansvar og overvågning, tilsyn med det hele?

Vi har nu fået en ny bestyrelse for KUC, og i øjeblikket arbejdes der intensivt med at finde en ny organisationsform for KI, KUC og FOS. Jeg synes egentlig, at vi med de undersøgelser, der er foretaget, med de foranstaltninger, der er truffet, med en udskiftning af en bestyrelse og arbejdet på en fuldstændig ny struktur, fordi der åbenbart kan ske nogle ting, som ikke er rare, har gjort fantastisk meget. Jeg ved godt, det er valgår, men jeg lader, som om jeg ikke ved det.

Jeg vil også godt lige tilføje dette ene, at politiet faktisk ikke har afsluttet sagen, men der har været forlydender om, også fra politiets side, at der ikke bliver rejst en alvorlig sag mod KUC's administrative ledelse med den begrundelse, at KUC's bestyrelser igennem tiderne, hvoraf Louise Frevert jo var med i den sidste sammen med Kaja Jacobsen og mange andre

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

her, jo har vidst forløbet, for de har fået at vide af den revision, KUC havde, næsten hvert eneste år, at der foregik noget, der ikke var særlig rart.

I hvert fald synes jeg én ting. Det er, at det ikke er medlemmer af forsamlingen her, der har siddet i KUC's skiftende bestyrelser, der skal stå op her og vaske deres hænder, for er der nogen, der har ansvaret, så er det de folk, som har været Borgerrepræsentationens tillidsmænd i KUC's ledelse, og som har blæst på alt, hvad revisionen har fortalt om de mærkværdige ting, der skete på direktionsplan, af de folk, som Lars Hutters synes er helte.

Leslie Arentoft (V): Jeg vil starte med at sige til Lars Hutters: Du kan være helt sikker på, at hvis Venstre følte, at der var et yderligere ansvar, der skulle placeres, så var vi gået ind og havde støttet dig 100 pct. Det er ikke tilfældet i denne sag, desværre, vil jeg sige. Vi så gerne, at ansvaret blev placeret højere oppe, men det er ikke tilfældet i denne sag.

Det, vi taler om, er, at KUC er en selvejende institution med en egen bestyrelse. Der skal vi placere ansvaret først og fremmest. Der synes jeg, det er modigt af Louise Frevert, der har siddet i bestyrelsen, og som stadig væk sidder i bestyrelsen ... (*Louise Frevert*: Nej, det gør jeg ikke). O.k., du ville ikke trække dig på det møde, hvor jeg var. Jeg var ny i det her, jeg havde siddet der 3 timer, og jeg var fuldstændig overbevist med mig selv om, at jeg havde et ansvar som bestyrelsesmedlem. Det var mit første møde. Vi behandlede kun ét punkt på dagsordenen, som vi ikke engang kunne få oplyst pr. telefon. Vi skulle bare komme, og så skulle vi diskutere en sag, som man ikke havde lyst til at informere os om.

Det stod klokkeklart efter 3-4 timer, at det eneste rigtige var, at bestyrelsen tog sit ansvar på sin kappe og sagde: Vi må gå af. Det gjorde jeg, fordi jeg mener, det er den rigtige måde at reagere på.

Ansvaret her skal selvfølgelig placeres hos bestyrelsen, det er klokkeklart. Alligevel så man 3-4 stykker, som sagde: Det er ikke vores ansvar, vi er blevet snydt. Og det er ganske rigtigt. Man er blevet ført bag lyset som bestyrelse, det er der ingen tvivl om.

Men det forhindrer ikke, at man drager den konsekvens over for sig selv og sit eget mandat at sige: Godt, vores opgave er også at vide, at vores folk, KUC's forvaltning, ikke løber om hjørner med os. Hvis de gør det, har vi ikke klaret vores opgave godt nok. Der må man altså tage en kollektiv beslutning og nedlægge sit eget mandat. Det var alle politikere – minus Louise Frevert – enig i. Vi måtte som politikere overbevise de andre om – der var mange, der ikke ønskede at tage den konsekvens – at det var altså det eneste rigtige signal. Man må som bestyrelse tage det ansvar, der ligger, også selv om man er blevet bedraget, og selv om folk har løbet om hjørner med en.

Så vil jeg lige sige: Er der et tilsynsansvar her? Der er jeg i og for sig lidt på linje med Martin Günter, fordi jeg synes, at der er blevet delt den næse ud, der skal deles ud. Det er ikke nogen særligt graverende næse, som jeg læser den. Jeg tror nok, jeg læser den lidt mildere, end Martin Günter har læst den næse, der er til kultur- og fritidsforvaltningen. Men der er dog trods alt nogle bemærkninger, der siger, jamen det var ønskeligt, om man havde kunnet få fat i det her hjørne tidligere og på en eller anden måde pålægge i det mindste KUC's bestyrelse, at det her skulle altså bringes i orden.

Men Lars Hutters, der er ikke grund til at gå videre med det her. Hver en sten er vendt, der er ikke noget at komme efter. Hvis der var den mindste mistanke, så havde du gerne fået Venstres opbakning til dit forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

A. Benhaddou (D): Jeg vil bare meget kort sige, at jeg kan heller ikke rigtig se, hvordan man skal gå ind og pålægge et ansvar for KUC-sagen, af den simple grund, at det sådan set var den nye direktør, som tiltrådte, der startede oprydningsarbejdet, så vidt vi kan huske, så ham kan vi takke for, at det egentlige oprydningsarbejde startede. Det var ham, der sådan set belyste problematikken omkring den daværende bestyrelsesformands misbrug af kreditkort osv., osv. Bestyrelsesformanden er blevet udskiftet, vi har en anden bestyrelsesformand nu, som jeg ikke har hørt noget dårligt om, og som vi jo sådan set kender fra offentligheden i mange andre sager. Så når vi frem til bestyrelsesmedlemmerne, og der er næsten alle bestyrelsesmedlemmer blevet udskiftet.

Så jeg kan ikke rigtig se, hvor det her ansvar skal findes, når vi samtidig taler om en selv-
ejende institution. Så ærlig talt, det kan jeg ikke.

Til gengæld kan jeg så sige, at ved det sidste kultur- og fritidsudvalgsmøde blev vi meget positivt overrasket over, at KUC for første gang fremlagde et regnskab for Kultur- og Fritidsudvalget, og det blev Venstres medlem af Kultur- og Fritidsudvalget også positivt overrasket over.

Så jeg kan kun se, at vi er i et fremskridt inden for dette problem. Men det af holder os selvfølgelig ikke fra at diskutere fremtiden omkring KUC's organisation og KI osv., og det er det, vi så skal forhandle fremover, de enkelte politiske partier.

Men jeg mener altså, det er utrolig svært at prøve at finde en eller anden, man skal stille til ansvar, når der er sket en så stor udskiftning både i KUC og i bestyrelsen. Det mener jeg.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går til 2. runde.

Lars Hutters (L): Der blev jo gjort mange krumspring. Må jeg have lov til at sige, ikke mindst med adresse til borgmester Hans Thustrup Hansen, at der er jo utrolig mange partier herinde med adskillige politikere i hvert parti, der jo forfærdelig gerne vil være borgmester, det vil de forfærdelig gerne.

Jeg går ud fra, at de pågældende, der bliver borgmestre, alligevel indrømmer, at de naturligvis har et ansvar, og at de er villige til – ja, det sidste er jo altså ikke tilfældet, men det burde være sådan, at de pågældende, der blev borgmester for de forvaltninger, de gør jo meget ud af, de gør jo meget ud af, at det er dem, der styrer forvaltningerne, også påtager sig det ansvar, når forvaltningerne altså ikke bliver styret godt nok, for det er nu engang borgmesteren, der er den daglige leder for forvaltningen.

Det her drejer sig ikke om bestyrelsen i KUC. Det her drejer sig om det fuldstændig utilgivelige manglende tilsyn fra forvaltning, men ikke mindst den borgmester, der har stået i spidsen for forvaltningen. Det er det, det drejer sig om. Og ih, hvor har man travlt for ikke at være med til at pålægge et ansvar på en sådan borgmester.

Jeg gætter på, at de borgmesterbærende partier herinde meget nødig vil, for det kunne jo være, det kunne jo være, at når man insisterede på, at naturligvis, når der var en dårlig forvaltning, så måtte borgmesteren også stå til ansvar, at det kunne man jo risikere efterfølgende også at få i sin egen forvaltning.

Jeg vil altså lige gøre opmærksom på, at der jo er et flertal af partierne herinde, som har forsøgt at pålægge et ansvar på en borgmester, men da man så ikke rigtig kunne det, fyrede man fuldstændig usagligt en direktør for den pågældende forvaltning. Sådan kan det jo også gå.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Men det her er fra SOL's side klart og tydeligt, det vil jeg gerne bede Martin Günter fra SF også om at notere sig, rent faktisk en parlamentarisk situation, hvor man andre steder, når man kommer med alle mulige drys hen over det, siger, at den politiske leder af en forvaltning skal naturligvis stå til politisk-parlamentarisk ansvar over for den parlamentariske forsamling, som i dette tilfælde hedder Borgerrepræsentationen.

For at der ikke skal være nogen som helst tvivl om, at det er det, det drejer sig om, så stiller SOL et ændringsforslag, der hedder:

»at Borgerrepræsentationen beslutter at placere et politisk ansvar for KUC-skandalen.«

Så skal der ikke være nogen som helst tvivl om, hvad det drejer sig om.

Jeg kan godt forstå selvfølgelig, vil jeg så sige til borgmester Hans Thustrup Hansen: Jeg har kun været i 3 år. O.k., det var de 3 år, hvor man altså allerede fra dag 1 burde have grebet ind. Men jeg gør altså også opmærksom på, at det er igennem 10 år, det er igennem 10 år, at lederne af de pågældende forvaltninger ikke har grebet ind over for, og det er jeg egentlig overrasket over fra en konservativ borgmester, en fuldstændig manglende kontrol med, hvordan og hvorledes midlerne blev anvendt.

Jeg må også sige, at jeg har fået 100 pct. ret i det, jeg hele tiden har sagt, at naturligvis stod det frit for den gamle magistratsafdeling og ikke mindst Borgerrepræsentationen at sige: Vi giver ikke flere bevillinger til KUC, når vi ikke kan få et ordentligt revideret regnskab.

De kan godt kalde sig lige så meget selvstændige institutioner og bestyrelser og jeg ved ikke hvad, mig bekendt har der altså ikke været tyveri i Københavns Kommunes kasse. Det blev frivilligt leveret under en elendig, en elendig politisk overvågning af de midler, borgerne har betalt i skat. Det er det opgør, vi tager i øjeblikket, og jeg ser altså ikke ret mange, der vil være med til at tage det opgør. Og jeg må sige, jeg er dybt skuffet, jeg er dybt skuffet. Jeg havde forventet en anden indstilling fra borgmester Hans Thustrup Hansen, og jeg havde også forventet en anden indstilling fra Venstres side.

Men det er fint. Vi kan så konstatere, at når det endelig gælder, at der skal tages ansvar, så løber de med 120 kilometer i timen ud af døren og væk og prøver at snakke sig uden om alle de her ting. Det er notorisk, for ellers vil jeg godt have lov til at spørge borgmester Hans Thustrup Hansen: Hvem har ansvaret for det her? Hvem har ansvaret for, at de revisionsprotokollater ikke blev afleveret, ikke blev drøftet? Der må da være nogen, der har et ansvar. Hvis man er borgmester for forvaltningen og formand, så går jeg da ud fra, at borgmester Hans Thustrup Hansen giver mig ret i, at det naturligvis er borgmesteren, der skal sørge for, hvis ikke andre gør det, at forvaltningen sørger for, at det kommer i orden.

Hermed fritager jeg ikke – det vil jeg godt sige til borgmester Hans Thustrup Hansen – at forvaltningens embedsmænd naturligvis også skulle have gjort det. Men i sidste instans er det formanden, borgmesteren, og det er det opgør om politisk-parlamentarisk ansvar for det, vi er i gang med i øjeblikket. Jeg håber og tror på, at man er ved at vågne op, inden vi skal ud til borgerne og fortælle, at der er ikke nogen, der vil tage et ansvar for det, der er foregået.

Johannes Nymark (A): Jeg vil nok have svært ved at svinge mig op til de oratoriske udfoldelser, Lars Hutter's efterhånden, da han nærmer sig selvsving, kommer ud i.

Men jeg vil godt have slået fast her, at der ikke er noget ønske om, at noget skal skjules, der er ikke tale om nogen form for krumspring. Vi har en revision, der har været grundig, som det fremgår af sagen, som den ligger foran hvert enkelt medlem. Revisionen har været grundigt inde i denne sag og også givet de næser, der skal gives, og peget på, hvilke konsekvenser

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2001**

af principiel karakter der bør drages af denne sag, og et enigt Økonomiudvalg har nikkede samtykkende til det.

Jeg vil godt tillade mig at sige her, at jeg synes faktisk, at præcis denne sag er en understregning af, at vi i København har en uvildig revision, som ikke lader sig styre af den ene eller den anden borgmester, men er sig selv og efter model statsrevisionen går ind og har både faglighed og uvildighed til at kunne belyse en sådan sag. Jeg synes, at sagen, som den foreligger belyst her, bekræfter det forhold.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Det kan ikke nytte noget, at socialdemokraten Johannes Nymark, som er formand for det pågældende udvalg, begynder at råbe heroppe fra talerstolen. Jeg synes hellere ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er meget uro i salen. Derfor vil jeg bede om, at man påhører Lars Hutters' korte bemærkning i ro.

Lars Hutters (L): Jeg synes hellere, at socialdemokraten Johannes Nymark skulle komme op og stilfærdigt fortælle, hvem det så er der har ansvaret. Vi har jo forstået, at det er grundigt belyst, og i en parlamentarisk-politisk situation, hvor der har været uregelmæssigheder, så skal det naturligvis altid føre ud i en konklusion omkring det parlamentarisk-politiske ansvar.

Så det går jeg ud fra, at Johannes Nymark som en af de få her i Borgerrepræsentationen, nu når man er så vidtløftig at stå heroppe og sige, at det er så grundigt undersøgt, at det kan der også blive svar på i aften. Hvis det er muligt, så skal jeg gerne trække mit ændringsforslag, men jeg tvivler.

Så vil jeg bare i den hurtighed, som Johannes Nymark har set omkring Økonomiudvalget, gøre opmærksom på, at det ikke var indstillet. Der var ikke nogen indstilling. Jeg er medlem af Økonomiudvalget, og jeg kan garantere Johannes Nymark for, at jeg har kæmpet hele vejen omkring de her ting. Og jeg ved i øvrigt også godt, at Københavns revision syntes, det var meget svært og vanskeligt at finde frem til lige det spørgsmål, som jeg nu har stillet.

Men jeg er spændt på at høre, hvad socialdemokraten Johannes Nymark har at sige til det her.

Louise Frevert (O): Hvor er det fantastisk, det må jeg altså indrømme. Det er dog ganske utroligt. Når man ikke kan klare sig længere, så begynder man at blive personlig.

Det er jo simpelt hen så ufagligt og usagligt, som noget overhovedet kan blive, at borgmesteren for kultur- og fritidsforvaltningen står og skyder mig nogle ting i skoene. Hvad er det for en måde at opføre sig på? Det er da så usagligt, at det overhovedet kan forekomme hos en borgmester. Han er jo ikke sin opgave voksen, når han står og laver personfnidder i stedet for at komme til de saglige ting.

Ja, og til Leslie Arentoft fra Venstre: Hvad er det for noget pjat at stå og skyde mig nogle ting i skoene? Selvfølgelig har jeg været bestyrelsesmedlem, og det står jeg da ved, fordi ellers ville jeg ikke stå heroppe og sige ... ja, det er rigtigt, jeg har været bestyrelsesmedlem, men tingene var simpelt hen så uigennemsigtige, at almindelige, dødelige mennesker ikke var i stand til at se, hvad det var der foregik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Jeg er selvstændig erhvervsdrivende og er udmærket i stand til at læse kasserapporter og alt muligt andet, ellers havde jeg ikke været i stand til at være selvstændig erhvervsdrivende i 25 år, så det er ikke mangel på evner eller erfaring, at jeg i hvert fald ikke har kunnet varetage mit job. Men hele forretningsgangen foregik uden om selve bestyrelsen og igennem forretningsudvalget, det vil jeg lige fortælle denne forsamling. For øvrigt er det fuldstændig irrelevant at begynde at diskutere denne sag på et bestyrelsesplan. Den tid er forbi, det løb er kørt, det er slet ikke det, sagen drejer sig om.

Sagen drejer sig om noget helt, helt andet – ja, det var nemlig til hr. Leslie Arentoft, jeg kom med før, barnligt fnidder og begynde at blive personlig, et personligt forsvar er åbenbart bedre end et angreb, sådan er det jo bare. Dum måde at sige tingene på. Når man ikke har nogen argumenter længere, så begynder man at blive personlig. Det er typisk for Venstre. Når de ikke har noget ordentligt at sige, så er det nemt at skyde på folk på den måde.

Men det korte af det lange er, at det, som SOL og Dansk Folkeparti har bedt om, er en kulegravning af denne sag. Alt det der med fandangoen og guldkortene og Poul Erik Oppelstrup vil jeg slet ikke diskutere, det troede jeg, vi for længst var forbi. Helt ærligt, det er da for barnligt af jer, at I begynder at køre på det her på denne måde og personligt.

Men stadig væk, hvis man ikke havde noget at skjule, hvis hver eneste lille skærv i grusbunken var blevet vendt, kære venner, så vil jeg nok sige: Hvorfor i alverden gør I det så ikke, i stedet for at stikke noget under stolen? Hvis det virkelig kunne belyses, så kom og belys det, kom og giv en forklaring på det, i stedet for at blive ved med at sige, at alt er forklaret, alt er blevet endevendt, der er ikke noget at skjule, sagen er færdig. Det er den jo åbenbart ikke, siden I alle sammen i forvaltninger og borgmestrene begynder at stå og forsvare det heroppe og siger, der ikke er noget at skjule. Der må være noget at skjule, siden I ikke vil spille med åbne kort.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg vil godt sige til forsamlingen, at jeg påtager mig et ansvar i denne sag. Jeg er ansvarlig for denne sag. Jeg er medlem af Borgerrepræsentationen, der er kommunens regnskaber, jamen dem kan man selvfølgelig som borgerrepræsentant dykke ned i, bilag, revisionsrapporter, der ligger der, og på den måde har jeg som borgerrepræsentant et ansvar for den her sag. Jeg vil godt sige, at jeg har det, og jeg vil godt sige, jeg ved ikke, om jeg skal sige undskyld til byens borgere, fordi jeg ikke har forfulgt denne sag.

Men det, jeg så også må sige, er, at der jo er grænser for, hvad man kan overkomme som borgerrepræsentant, men det betyder ikke, at jeg vil unddrage mig ansvaret, og det kan enhver borgerrepræsentant jo tage på sig. Det er sådan overordnet.

Så kan man jo gå længere ned i sagen og så sige: Enhedslisten ønsker en tilbundsgående kulegravning af denne sag, der skal intet fejes ind under gulvtæppet. Det går jeg ind for.

Så når man hører Lars Hutters og andre fra talerstolen, så er det, som om den tilbundsgående undersøgelse er gennemført, fordi det er borgmester Thustrup Hansen, som ikke har skøttet sine politiske, forvaltningsmæssige opgaver godt nok. Jeg vil kritisere Thustrup Hansen for, at der ikke har været styr nok på det.

Så vil jeg sige: Hvad er det, der er skubbet ind under gulvtæppet? Jeg behøver ikke at gentage det. Forvaltningen er kritiseret, Arbejdssekretariatet er kritiseret i den her rapport, bestyrelsen for KUC er trådt tilbage – der var en, der ikke var hurtig i vendingen – den er også kritiseret, den har påtaget sig sit ansvar.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Men alligevel er det som om der er noget andet, der skal kulegraves. Jamen hvis man skal foretage tilbundsgående kulegravninger, så må man jo have en flig af et eller andet, som der er dækket over, for vi kan jo ikke bare sige her, at nu vil vi bestille nogle mennesker til at lave en kulegravning – af hvad? Og de kommer med revisionsrapporter og det ene og det andet, og så siger de: Jamen de her ting ligger der jo. Hvad ligger der af andet? Altså betingelsen for, at man kan forlange en undersøgelse, er, at man har fat i en flig af et eller andet politisk, som ikke er belyst, eller som er direkte kriminelt.

Men som jeg lytter mest til Lars Hutters, så er det jo nogle mennesker, han vil stille til ansvar. Embedsmænd er måske ikke dem, han går efter, men så er det politikere. Så må man jo sige til sig selv: Hvordan skal vi undersøge politikere, der bliver stillet til ansvar? Jamen jeg mener, Lars Hutters har været heroppe og åle Thustrup Hansen, krævet ham til ansvar, krævet Hans Thustrup Hansens svar på de her spørgsmål.

En eller anden undersøgelseskommission. Lars Hutters havde på et tidspunkt et forslag om, at der også skulle være politikere. Jamen den har vi jo her i Borgerrepræsentationen, og en eller anden kommission, som man sætter på Thustrup, ligegyldigt om det er uvildige dommere og embedsmænd, politikere, som er imod ham, og spørger Thustrup Hansen, hvordan hænger det her sammen, nu afhører vi dig om denne sag, og han vil komme med det samme som her i Borgerrepræsentationen. Man kan jo ikke grave dybere i den sag, medmindre Hutters har nogle ting, som ikke er belyst ved revisionsrapporter, hvor han for alvor kan få skovlen under Thustrup Hansen.

Det er på den måde, at det virker jo godt i pressen, at man kan sige »kulegravninger«, det skal undersøges helt ned i de mindre detaljer, vi skal have vendt enhver sten. Men hvis man ikke har fat i noget, så er det jo ren retorik, hvor man kan gå ud og sige til pressen: Jeg har krævet undersøgelser, og jeg har stillet spørgsmål, men det har jo ikke bragt sagen videre.

Jeg vil ikke opfordre alle borgerrepræsentanter til at komme herop og sige det, men jeg påtager mig et ansvar for den her sag, for selvfølgelig bør man som ansvarlig gå ned i den mindste detalje, vende den mindste sten, og alle ved, at det er uoverkommeligt. Der, hvor den moralske forpligtelse selvfølgelig ligger, er, hvis man fornemmer, der er noget kriminelt i sagerne. Jeg har været ude og efterforske i KUC-sagen, ringet til gamle tillidsmænd: Jeg har hørt, og var der noget der, og har I et eller andet. Det er det, man må gøre, og jeg har altså ikke fundet mere end det, der er lagt frem her.

Men jeg synes, hvis man skal være ærlig politiker og snakke om andet end kulegravninger: Hvor har man konkret fat i en flig? Hvilket specifikt spørgsmål er det, man vil have besvaret? Ellers når man ingen steder.

Så når man undersøger det der med, om man kan nagle Thustrup eller andre med undersøgelseskommission, vil jeg informere forsamlingen om, at på sidste økonomiudvalgsmøde, jeg tror i øvrigt mest på forslag fra Søren Pind, besluttede vi, at forvaltningen skulle fremsende en redegørelse for, hvordan man kunne gennemføre undersøgelser af forskellig art. Man kan da prøve at se, om der er gode ideer i notater om sager, der er pinlige for kommunen, til, hvordan vi kan gennemføre undersøgelser i fremtiden.

Der hvor det drejer sig om kriminalitet, er det jo klart, at det skal placeres ét sted, hos politiet, og de tager sagen op, hvis der er en begrundet mistanke og de mener, sagen kan føre til noget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Borgmester Thustrup Hansen – som ikke skal hænge på den helt alene, jeg tager også min del af ansvaret.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Dem af forsamlingen, der har lidt anciennitet herinde, vil vide, at det, jeg nu siger, er korrekt: Der er ikke nogen, der har bekæmpet KUC's organisationsform igennem årene, som jeg har gjort det. Jeg har faktisk gjort det i 38-39 år. Der er ikke gået et eneste år, uden at jeg har været oppe og fortælle, at den måde, det blev styret på, den måde, man udpegede en socialdemokratisk formand og en SF-næstformand på, fik en bestyrelse, som ikke var specielt regnskabskyndig, var ubetyggende ud over al måde.

Jeg har også påpeget igennem årene, det har jeg også gjort i forbindelse med den konkrete sag med de bedragerilignende ting, der er foregået, at der har været en udpeget bestyrelse for denne selvejende institution, og man har fastholdt, at der ikke er noget at komme efter. Den ledelse, der er her på Rådhuset politisk, har ikke noget at komme efter. En selvejende institution, som har en egen ledelse udpeget af de politiske partier, står ikke til ansvar over for den ledelse, der er her på Rådhuset.

Som jeg sagde, jeg har påpeget, og man kan slå op i forhandlingerne og se det år efter år, at det har været utilfredsstillende den måde, man har haft KUC's opbygning på. Jeg er meget tilfreds med, at det, der nu pågår, er en undersøgelse af en ny organisationsform, ikke bare for KUC, men også i relation til andre selvejende institutioner.

Louise Frevert synes, at jeg er usaglig, fordi jeg skyder hende i skoene, at hun har et ansvar. Det er irrelevant, siger hun, at hun i flere valgperioder har været medlem af KUC's bestyrelse. Det er det bestemt ikke. Har man en selvstændig institution, en selvejende institution med egen bestyrelse, med udpegede politikere, så kan man ikke bare sige: Vi er fuldstændig uden ansvar for noget som helst, det er embedsmændene her på Rådhuset, der skal stå for det hele.

Lars Hutters svinger sig op til efter samme melodi at sige: Det drejer sig overhovedet ikke om bestyrelserne for KUC. Det viser for mig, at Lars Hutters ikke forstår en pind af, hvordan virksomhedsledelse foregår. I en selvejende institution med egen bestyrelse sidder der politikere, og så sidder der folk fra miljøet. Er de ansvarsfri? Næh, siger Lars Hutters. Igennem 10 år har en konservativ borgmester ikke grebet ind, området kom til mit område – det står nedfældet her, som det blev sagt, igennem 10 år, sagde du – igennem 10 år har en konservativ borgmester ikke grebet ind.

Jamen der var for så vidt ikke noget at komme efter. Efter at jeg har haft dette område de sidste par år, vi skulle lige have det første regnskab, der er gået 3 år af valgperioden, at kigge på. Men det har været gældende år efter år, Lars Hutters' erfaring er ikke særlig lang herinde, at det modargument, der altid har været, når jeg har ført mine angreb frem over for KUC, er, at det er en selvejende institution, det er usagligt, det er fordi det er en socialdemokratisk-SF-ledelse, man har der.

Jeg ved ikke, om Lars Hutters er klar over, hvad ærinde det egentlig er, han går nu. Jeg synes i hvert fald, at han går et forkert ærinde. Jeg har sagt massevis af gange, ikke bare i forbindelse med den konkrete sag, men også tidligere, at med den organisationsform, som jeg synes er forkert, KUC har, hvor man har et selvstændigt plan af politikere udpeget af Borgerrepræsentationen her, er der lagt op til, at frygtelige ting kan se, fordi man med god ret kan sige til os herinde, jamen en selvejende institution med politikere herindefra, med egen forvaltning osv., vi skal da ikke have dobbeltadministration?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Meningen med at lave en selvejende institution var jo netop at undgå dobbeltadministration. Det var netop gennem den decentralisering, der lå i det, at sørge for, at det kunne foregå tættere på brugerne, tættere på dem, der anvender de forskellige haller, medborgerhuse osv., som ligger under KUC.

Lars Hutters spørger gang på gang: Hvem har ansvaret? Det er bestyrelserne. Det er selvejende institutioner, der har egen bestyrelse med politikere i. Det er der, ansvaret ligger. Uanset hvad Louise Frevert som kunstner og selverhvervende og hvad ved jeg, alt det, hun svinger sig op til i aften, siger, så er det dem, der har siddet i den bestyrelse, der har ansvaret. I har ikke bare siddet der, fordi det var fikst at sidde der. En bestyrelses ansvar er at passe på økonomien. Det er det, man har en bestyrelse for, og det har rent faktisk disse bestyrelser ikke gjort.

Men man har altså pålagt en administration, som pludselig overtog det område her fra Overborgmesterens Afdeling for et par år siden, nu lige pludselig er det så den administration, der har hele ansvaret. Det er hykleri ud over alle grænser, og det er udtryk for, at min gode ven Lars Hutters er ude i et politisk ærinde. Han er overhovedet ikke ude i et ærinde om at få opklaret noget som helst, for så langt man kan komme med de faktiske forhold, er det belyst nu.

Med hensyn til ansvaret ligger det nok til syvende og sidst, som Per Bregengaard siger, i Borgerrepræsentationen, for det er altså dem, der aldrig nogen sinde har mandet sig op til at sørge for at finde en anden organisationsform for KUC end denne selvejende institution med politisk udpegede folk.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Preben Bille-Brahe og derefter Lars Hutters, der givetvis også bliver inspireret af Preben Bille-Brahe.

Preben Bille-Brahe (V): I forrige periode sad jeg i Det Rådgivende Ungdomsudvalg, og på det tidspunkt havde Det Rådgivende Ungdomsudvalg den opgave, at de skulle godkende KUC's budgetter.

På det tidspunkt hørte KUC ind under Arbejdssekretariatet, som igen hørte under overborgmesterens forvaltning. Jeg kan huske de regnskaber, vi fik. Det var ikke regnskaber. Det havde ikke en pind at gøre med regnskaber, det var rene kladder. Der var ikke noget, der hed resultatopgørelse, der var ikke noget, der hed balance. Det var bare tal, der var væltet sammen hulter til bulter.

Jeg spurgte ind til mange af tallene, og jeg spurgte, hvorfor der ikke er noter til. Der skal være noter til et regnskab. Hvorfor er der ingen revisionspåtegning? Alle sådan nogle ting var der overhovedet ikke efter min opfattelse. Jeg er jo vant til civile eller private regnskaber, hvor der er noget, der hedder en regnskabslov, men altså jeg stod meget alene med min kritik, måtte jeg konstatere. Der var ikke andre i Det Rådgivende Ungdomsudvalg, som var interesseret i at forfølge den sag ... (*Afbrydelse*). Jo, det er det, Jette, det har vi også snakket om før.

Men noget af problemet er vel nok, altså vi ved alle sammen, at hvis man skal være tandlæge, så skal man have en 5-årig uddannelse, og hvis man skal være elektriker, skal man have en 3-årig uddannelse. Hvorfor tror folk, at borgerrepræsentanter kan komme lige ind fra gaden, sætte sig ved et bord og så gennemskue regnskaber uden at være uddannet til det. Altså det er da de færreste i denne forsamling, som har en nissemands chance for at gennemskue de der tal.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Men jeg tror ligesom kulturborgmesteren, at når sådan nogle ting her kan opstå, så ligger det i organisationsformen. Prøv at forestil jer, hvis det havde været privatiseret, og det var ISS, der havde lavet sådan noget. Der var gået et øjeblik, så havde de da været ude i kulden. Men nu er det jo vores egne, og så er det nogle helt andre ting, der spiller ind.

Så har man indsat nogle politikere, hvor man så siger, at de skal have ansvar osv., men reelt kan de jo ikke gennemskue de der ting. Der er sådan et bestyrelsesmøde måske 4 gange om året. Hvor tæt kommer de så i virkeligheden på aktiviteterne, hvor meget kan de gennemskue, hvor meget kan man give dem et ansvar?

Jeg tror lidt det, at det, som denne debat handler om, det er, at der er nogle, der meget gerne vil finde nogle sydebukke. Hvis man skal placere et politisk ansvar, så må det ligge først og fremmest under overborgmesteren, fordi det var under hans afdeling. Men det er da også muligt, at de medlemmer, der sad i Det Rådgivende Ungdomsudvalg, at de skal pålægges et ansvar.

Men jeg tror, at hvis vi skal finde en fremtidssikret løsning, så er det et spørgsmål om, at man får adskilt de her ting, så det ikke er den samme organisation, der findes, men at man altså har en, som køber en ydelse hos en anden virksomhed. Det tror jeg er en fremtidssikret løsning.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 2. runde. I 3. runde er det Lars Hutters.

Lars Hutters (L): Hans Thustrup Hansen havde jo meget stadig væk omkring bestyrelserne. Men må jeg gøre opmærksom på, at dette dagsordenspunkt hedder »Revisionsberetning om tilskud til selvejende institutioner«. Det er jo afstedkommet af den anmodning, der er kommet fra Revisionsudvalget, om at se på, hvordan Københavns Kommune selv håndterede de her situationer.

Det er derfor, jeg siger, at det her handler ikke i første række om bestyrelsen. Det handler i første række om, hvad revisionsberetningen også lægger vægt på, at man igennem 10 år – og så vil jeg endnu en gang bede borgmester Hans Thustrup Hansen om at høre rigtigt efter – de første 7 år var ikke borgmester Hans Thustrup Hansens, det var overborgmesterens, og de sidste 3 år var borgmester Hans Thustrup Hansens.

Når jeg tager denne sag op på denne måde, så er det fordi der er en kritisabel politisk-parlamentarisk sag, og jeg gik faktisk ud fra som givet, da vi påbegyndte dette opgør, at De Konservative og Hans Thustrup Hansen faktisk var enige med undertegnede. Jeg har al hæder og ære tilovers for Hans Thustrup Hansens meget principielle indstilling til de her ting. Det er slet ikke det, jeg vil kritisere. Det, jeg så bare trækker frem, er, at der et særligt ansvar, som må placeres, for hvis ikke man placerer et ansvar, så svæver det stadig væk.

Jeg synes selvfølgelig, det er meget sympatisk, at Per Bregengaard som almindelig borgerrepræsentant vil påtage sig et ansvar, og det er jo nok også rigtigt i meget vid udstrækning, specielt hvis man undlader at gøre noget ved det, når det bliver forelagt i Borgerrepræsentationen.

Men det, der er mit ærinde, og som bør interessere alle, er: Er der ikke tale om et regelret borgmesteransvar, når man sidder som leder af en forvaltning? Det er ikke for, at jeg er ude efter borgmester Hans Thustrup Hansen eller nogen andre som sådan navngivne personer. Det er for, at Borgerrepræsentationen skal konkludere, at når vi har den forfatning, som vi har, og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

borgmestrene leder forvaltningerne, og når de så ikke fører en forvaltning, som er ukritisabel, så er der altså et borgmesteransvar. Jeg vil da indrømme, at det havde jeg rent faktisk troet, jeg havde De Konservatives opbakning til.

Jeg vil sige, at hvis ikke man vil være med til at placere det her ansvar i aften, så er denne sag ikke afsluttet, for hvis ikke man placerer et politisk ansvar for en kritisabel politisk sag, så fortsætter den.

Nu håber jeg, at borgmester Hans Thustrup Hansen har forstået, at det ikke er Hans Thustrup Hansens hæderlige politiske person, jeg har nogen som helst kritik af. Det er, at borgmesterfunktionen indebærer, at man har nogle forpligtelser og et særligt ansvar. Det er det, jeg har til debat, det har jeg sagt i alle indlæg i aften, og det er det, jeg gerne vil bede om, at Borgerrepræsentationen fuldstændig i overensstemmelse med forfatning og vedtægt og styrelseslov konkluderer i aften. Alt andet er efter min opfattelse rent faktisk forfatningsstridigt.

Ole Hentzen (C): Det, der kalder mig herop iblandt de sidste indlæg, er bl.a. indlægget fra Preben Bille-Brahe, der ligesom gør sig til talsmand for det synspunkt, at politikere, der indtræder i bestyrelser, ikke har det samme ansvar.

Hr. Preben Bille-Brahe har det samme ansvar og kan dømmes efter retsforfølgelse, hr. Preben Bille-Brahe kan komme i fængsel, selv om han er politiker.

Når man som politiker siger ja til at indtræde i en bestyrelse, så er der ingen særregler, Preben Bille-Brahe, selv om man er ung politiker, for man formodes at have så meget åndelig sans, at man kan sige nej, hvis man ikke kan overskue konsekvenserne af det, man egentlig indtræder i. Og der er ikke forskel på politikere og ikke-politikere, hverken om de er lokalpolitikere eller landspolitikere. Sådan er loven altså nu engang indrettet.

Man kan heller ikke undskylde sig med, at bestyrelsesmøderne blev dårligt refereret, eller at der ikke var forretningsorden, og at de sad og traf beslutninger udenom, fordi i det øjeblik man sidder i bestyrelsen, så er man nu engang ansvarlig, for man har den pligt, at man så har mulighed for at udtræde, hvis man ikke vil have det ansvar siddende på sig for de forhold, der er.

Så lad være at bilde nogen ind, at der er særregler for unge borgerrepræsentanter, der lige er kommet ind ad døren efter et nyvalg. De er båndlagt på den samme ansvarsfulde måde som erfarne lokalpolitikere og landspolitikere, nemlig enslydende bestyrelsesansvar. Man bliver pålagt det ansvar, hvis man overser det ansvar, man har ved at sidde i en bestyrelse.

Martin Günter (F): Som jeg nævnte i mit første indlæg, så siger revisionsberetningen jo klart, at det tidligere Arbejdssekretariat under overborgmesterens afdeling samt kultur- og fritidsforvaltningen ikke ved den konkrete tilskudsforvaltning i relation til KUC har levet op til standarden for god tilskudsforvaltning.

Dermed har de selvfølgelig placeret ansvaret i den udstrækning, hvor god tilskudsforvaltning ville have kunnet være med til at opdage uregelmæssigheder. Når man så ikke har levet op til standarden for god tilskudsforvaltning, så er man selvfølgelig ansvarlig for, at det ikke for længe siden er opdaget og der er gjort noget ved de uregelmæssigheder, der har været. Ingen af de forvaltninger har jo været medskyldige i de uregelmæssigheder, der har været, men jeg synes egentlig, at der her placeres et ansvar igennem den kritik, som udtales.

Derudover vil jeg sige, at jeg faktisk er enig med Per Bregengaard i, at medlemmerne af Borgerrepræsentationen jo også har et ansvar, for så vidt som revisionen faktisk i mange år

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

har tilkendegivet, at der burde være større gennemsigtighed med hensyn til de mange penge, som kommunen bevilgede KUC og KI. Det har revisionen faktisk udtalt igennem mange år.

Jeg har selv siddet i Revisionsudvalget i en 4-årig periode i forrige valgperiode. Der blev det faktisk også sagt. Jeg kan godt føle, at jeg har været lidt af en drønnert, at jeg ikke kraftigere har taget det op. Altså der stod ikke noget om, hvad der skete, der var ikke nogen flig af, at der var et eller andet, det var bare i al almindelighed, at når man giver 30-40 mill. kr. til ét foretagende og over 100 mill. kr. til et andet foretagende, så bør der på en eller anden måde være en større gennemsigtighed på det politiske niveau i forhold til, hvad disse penge går til.

Så jeg er egentlig enig med Per Bregengaard i, at vi har da et ansvar for, at den gennemsigtighed ikke er kommet, og at uregelmæssighederne dermed har kunnet køre videre.

Så vil jeg bare sige en enkelt ting. Jeg har ingen relationer til Laue Traberg Smidt, men jeg synes, det er synd, og det er uretfærdigt at drage ham ind overhovedet i denne sag. Det var også kun noget, jeg tror, Lars Hutters gjorde i allerførste runde. Han har egentlig ikke gjort andet end, at da overborgmesteren ringer til ham og spørger, om han vil være formand for KUC, så siger han ja, og i øvrigt når han aldrig nogen sinde at blive det, han er aldrig til debat her i salen osv., osv. Den stakkels mand oplever så det, at der er nogle, der går i kødet på ham osv., osv. Han har ikke en dyt med KUC og eventuelle uregelmæssigheder i KUC at gøre. Han er kommet i vridemaskinen af helt andre grunde.

Borgmester Søren Pind: Når man har kigget sig lidt rundt i salen her i aften, så har man set smil, smil på nogle ansigter, hvor der ikke normalt har været smil i KUC-sagen. Det kan jeg desværre godt forstå, for denne debat har kun afstedkommet én ting: Uklarhed, forvrøvlet sludder, beskyldning på beskyldning rettet mod forskellige parter, der faktisk hverken har lod eller del i denne sag.

Det synes jeg er ærgerligt. Fokus er blevet fjernet fra det væsentlige: En forkvaklet politisk kultur, en kultur, som vi ikke kan være bekendt i Københavns Kommune, som mange har kendt til, men som bestemte politiske observanser ikke har ønsket at gøre noget ved. Det er sagens kerne.

Jeg håber ikke, at indtrykket af denne aften debat er det, der vil præge diskussionen om KUC fremover.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg fornemmer, at vi er ved afslutningen af debatten, der kan nok heller ikke siges frygtelig meget mere.

Men jeg vil bare gerne alligevel have lov til at komme med den slutbemærkning, at jeg synes, det er en meget, meget absurd situation at være i for mig selv. Jeg er vistnok den eneste i forsamlingen her, der konsekvent igennem hele sin tid i Borgerrepræsentationen har bekæmpet KUC, bekæmpet kulturen der, bekæmpet måden, man lavede bestyrelserne på, og så på en eller anden måde er det nu bestræbelsen fra Hutters og fra andres side at placere ansvaret hos den mand, der har bekæmpet det konsekvent fra dengang det hed Det Rådgivende Ungdomsudvalg, har påpeget, hvordan venstrefløjens har givet sin støtte til Socialdemokratiet og skabt en organisation, som i den grad har været ude, og som i den grad i offentligheden har stået for pamperi.

Jeg synes, det er ganske absurd, hvis det skal lykkes Lars Hutters og Socialdemokraterne og SF'erne, som hygger sig svært i aften, at få drejet det her i retning af en konservativ borg-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

mester, som har bekæmpet en organisation og en organisationsform i al den tid, han har været medlem her af Borgerrepræsentationen. Det er en eneste stor omgang hykleri!

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så får Lars Hutters ordet for en kort bemærkning, og det bliver den sidste.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Jeg er naturligvis ked af, at borgmester Hans Thustrup Hansen føler det på den måde. Min egen personlige politiske opfattelse er, at det ikke er borgmester Hans Thustrup Hansen – hvis borgmesteren lige vil høre efter – som har det politiske ansvar for KUC-sagen. Det er min ganske klare udtalelse herfra.

Jeg vil endda gå så vidt, at hvis borgmester Thustrup Hansen reelt også vil fritage sig for, at der er nogen, der skulle finde på at stemple uretfærdigt borgmester Hans Thustrup Hansen for et politisk ansvar i denne sag, så bør borgmester Hans Thustrup Hansen være enig med mig i, at så bør der placeres det regelrette politiske ansvar. Der skal heller ikke være nogen som helst tvivl fra min side om, at det naturligvis skyldes den slendrian, den uhensigtsmæssige politiske kultur, der indfandt sig i den forrige periode, og som i 7 år så fuldstændig bort fra, jeg ved ikke hvad, stribevis af revisionsprotokollatbemærkninger.

Det er min opfattelse, og derfor synes jeg, at de, der vitterligt vil, at man skal være helt klar og ærlig i denne sag, skal stemme for, at det politiske ansvar bliver placeret, så alle andre, der ikke har den borgmesterforpligtelse til at få ryddet op i det her, bliver fritaget for det.

Afstemning vedr. BR 16/01:

Lars Hutters (L) stillede følgende ændringsforslag:

”At Borgerrepræsentationen beslutter at placere et politisk ansvar for KUC – skandalen.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 41 stemmer imod 7.

For stemte: O, P og L.

Imod stemte: A, V, F, Ø, C, B og D.

Per Bregengaard (Ø) ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen:

”Lars Hutters har ikke klarlagt, hvad der konkret skal undersøges, og hvor ansvaret skal placeres.”

Venstre tilsluttede sig protokolbemærkningen.

Indstillingen blev herefter godkendt med 41 stemmer imod 6.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B og D.

Imod stemte: O og L.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Afstemning vedr. BR 266/2000:

Beslutningsforslaget blev forkastet med 40 stemmer imod 7.

For stemte: O, P og L.

Imod stemte: A, V, F, Ø, C, B med undtagelse af 1 medlem (Henrik Morgen) og D.

Undlod at stemme: 1 medlem af B (Henrik Morgen).

=====

26) BR 35/01. Medlemsforslag om opførelse af kollegielignende ungdomsboliger

(Stillet af Mikkel Warming og Jens Kjær Christensen (begge Ø)):

Der opføres et kollegielignende ungdomsboligbyggeri tæt ved Københavns Universitet Amager.

Kommunen tager kontakt til boligselskaber for at finde interesserede deltagere, reserverer plads i planerne for dette område samt afsætter de nødvendige midler i næste års budget.

Mikkel Warming (Ø): Boligsituationen for unge i København er blevet meget vanskeligere i de seneste år. Flere pladser på de videregående uddannelser, færre lejeboliger, boligpriernes himmelflugt, lejlighedssammenlægninger og andet godt har gjort det sværere for unge uden rige forældre at finde en bolig i byen. Vi kan se det bl.a. på ventelisterne til ungdomsboliger, som er eksploderet. I august 2000 var der over 6.000 på venteliste til en ungdomsbolig i byen. Under 100 fik plads. I januar var der over 4.000 på en venteliste, hvor man vel at mærke hver måned skal forny sin plads på ventelisten. 31 fik plads.

København som uddannelsesby har også en forpligtelse til at sikre, at unge uddannelsessøgende kan få en bolig, der hverken fordrer rige forældre eller mange timers ekstra erhvervsarbejde, og som samtidig kan være med til at give ordentlige faglige og sociale studiebetinger.

Det er ikke nogen hemmelighed, uden at det er det, vi skal diskutere i aften, det kommer om et par uger, at vi mener, at den førte boligpolitik i de sidste par år har været med til at forøge problemet.

Vi har i flere år ment og sagt, at byen mangler et kollegium, som kan sikre plads til de mange unge tilflyttere, som kommer til byen, begynder på Københavns Universitet eller en anden videregående uddannelse, og som ikke har det netværk, som kan hjælpe en med at finde en bolig, eller som ikke har mulighed for primært via deres forældre at skaffe sig en ejerbolig eller en andelslejlighed.

Vi foreslår derfor et nyt kollegium bygget i tilknytning til KUA ude på Amager. Et nyt kollegium vil kunne give 800-1.000 nye boliger, fungere i sammenhæng med universitetet, skabe et campusmiljø, som vi ikke rigtig har nogen forsøg på her i landet. Et nyt kollegium kunne være med til at give unge et naturligt netværk, når de starter på deres uddannelse.

I det lokalplanområde, der hedder Ørestad Nord, er der en uudnyttet boligmulighed på i hvert fald 50.000 etagemeter. De tidligere konkurrencer om fleksible og blandede boformer, der har været, har indtil nu ikke ført noget som helst med sig.

Vi mener, det er nødvendigt at komme i gang med byggeri af kollegielignende ungdomsboliger, om nødvendigt med kommunen som initiativtager. Derfor foreslår vi, at man nu tager den principbeslutning om at opføre et kollegium, som betyder, at kommunen reserverer plads

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

til et kollegium i planerne for Ørestad Nord, at kommunen kontakter interesserede boligselskaber og andre mulige bygherrer, og at man indtænker den udgift for kommunen, som det er, med den medfinansiering, der er, i den budgetlægning, der skal finde sted for næste år.

Vi har med meget stor interesse og faktisk også glæde set Socialdemokratiets overborgmester sige: Det er en idé, vi har arbejdet med et stykke tid, som jeg er glad for. Den konservative borgmester Thustrup Hansen mener, at der er et åbenlyst behov for et kollegium. Ja, selv Venstre er næsten – næsten – med. Principielt mener Søren Pind, at det er en god idé med et nyt kollegium på Amager – principielt.

Vi håber meget, at den overskrift, som Jyllands-Postens Københavnstillæg havde, nemlig »Et flertal vil have et nyt kollegium«, også holder stik, når det her forslag har været igennem behandling her i aften, når forslaget er blevet gennemtygget i de udvalg, hvor det nu skal gennemtygges i.

Jeg skal da i øvrigt ved forhandlingernes afslutning foreslå det henvist til det udvalg, hvor det hører hjemme, nemlig Bygge- og Teknikudvalget, gerne med inddragelse af Økonomiudvalget i en eller anden form.

Vi håber, at de pæne ord holder i virkeligheden, så vi kan komme i gang med at få bygget det nødvendige kollegium, vi mangler i byen, så vi kan vise, at vi også som by tager ansvaret som uddannelsesby alvorligt.

Lars Engberg (A): Vi synes sådan set, at det er et meget sympatisk forslag. Vi mener også i Socialdemokratiet, at vi må sikre ungdomsboliger, kollegier eller hvad vi nu kalder dem, i tilknytning til Københavns Universitet på Amager og i Ørestaden. Om det skal være kollegier, nu nævnte Mikkel Warming flere gange ordet »kollegier«, eller det skal være ungdomsboliger, eller det skal være ungdomssegneboliger, eller hvad det skal være, skal vi nok ikke lægge os fast på her i aften. Der er jo mange boligformer, der egner sig til unge, og der er også forskellige økonomiske aspekter af de forskellige former for boliger.

Vi kan selvfølgelig godt føre en lang diskussion, og det har vi også gjort tidligere her i salen, om, hvorvidt Københavns Kommune opfylder sine forpligtelser over for de unge mennesker, der flytter til byen, og som også er opvokset her i byen.

Vi kan også få en lang diskussion om, hvorvidt omegnskommunerne opfylder deres forpligtelser i forhold til at skaffe ungdomsboliger, fordi mange unge jo ikke udelukkende – forstå det, hvem der kan – ønsker at bo i Københavns Kommune, men gerne også vil bo i omegnen måske. Opfylder omegnskommunerne de forpligtelser osv., osv.? Det er heller ikke en diskussion, vi skal have her i aften, men den hører dog også med i billedet.

Når alt det er sagt, så skal jeg gentage, at vi ikke er uvillige til at se på, om der især på Amager, især i Ørestaden, er behov for nogle boliger til unge. Så vi vil godt se nærmere på forslaget.

Det er jo direkte i motiveringen nævnt, at det i givet fald skal indarbejdes i næste års budget. Det er den ene ting. Den anden ting er, vi er faktisk i færd med i Økonomiudvalget nu at drøfte boligpolitik, boligpolitisk strategiplan, og boligpolitik hører jo under Økonomiudvalget, så derfor vil vi foreslå, at denne sag henvises til Økonomiudvalget. Men eftersom der jo også er planlægningsmæssige aspekter af en sådan sag, så bør det være med høring af Bygge- og Teknikudvalget.

Jeg synes sådan set nok, at vi, også i betragtning af tidspunktet her, måske kunne blive enige om at sende den direkte i udvalg. Vi kan jo tage en afstemning om, hvad det er for et

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2001**

udvalg, og mit forslag er som sagt Økonomiudvalget med høring af BTU. Så jeg vil foreslå, at vi tager en afstemning på nuværende tidspunkt, hvis det er muligt i henhold til forretningsordenen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre, om der ønskes afstemning om det forslag ... (*Afbrydelse*). Det har Martin Günter ret i. Alle har ret til at få ordet én gang her i 1. runde. Vi skal derefter tage stilling til det forslag. Vi tager først stilling til forslaget om udvalgshenvisning, og hvis der er tale om udvalgshenvisning, så er der mulighed for, at man får ordet én gang ... (*Afbrydelse*). Det bliver, som jeg siger. Vi tager først stilling til forslaget om udvalgshenvisning, og det gør vi nu.

Forslaget af Lars Engberg, A, om henvisning af forslaget til Økonomiudvalget med høring af Bygge- og Teknikudvalget blev godkendt med 38 stemmer mod 5.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er herefter Jens Johansens mulighed at sige noget fra talerstolen.

Jens Johansen (F): Det er interessant at høre, at Enhedslisten her stiller et forslag, som SF stillede i forbindelse med budgetforhandlingerne for budget 2000.

Det er et ganske udmærket forslag at få skabt boliger for unge. Jeg synes dog, at Enhedslisten bør være klar over, at der ikke længere er noget, der hedder kollegier. Kollegierne op-hørte med at eksistere for flere år siden, idet de ikke kunne bære sig selv økonomisk. Derfor skal der findes andre boligformer, som er ungdomsvenlige, og som er til en rimelig husleje, som unge studerende kan betale.

Jeg kan også genkende den virkelighed, som beskrives af Enhedslistens ordfører, nemlig at der er voldsomt pres på ventelisterne til de kollegier, der findes allerede, og at det medfører, at priserne på lejligheder generelt i København går op, og at det låser mobiliteten i det københavnske boligmarked og giver problemer.

Der er mange faktorer, der har spillet ind, og der hvor problemerne viser sig, er i ventelisterne til de boliger, som traditionelt er blevet anvendt til indslusning.

Der er reserveret et areal i Ørestaden. Det har vi besluttet skal anvendes til fleksible boliger. Det synes vi stadig væk er en god idé, fordi der i de fleksible boliger også er en mulighed for, at unge, som danner par, danner familie, kan blive boende. Det arbejdes der videre med, det forslag har vi bestemt ikke glemt.

Vi har undervejs i forhandlingerne omkring budgettet, som vi vedtog sammen med Enhedslisten, sagt, at af de 100 mill. kr., som skal udmøntes i år, som er en del af de 400 mill. kr., som hænger sammen med tilbagekøb fra den almene boligsektor, skal en væsentligt større del anvendes til ungdomsboliger. Finansieringen af et ungdomsboligbyggeri kunne tages af de 400 mill. kr. Det har været vores opfattelse i forbindelse med budgetdrøftelserne sidste efterår, det er det fortsat. Og da vi i øjeblikket diskuterer og forhandler både boligpolitikken for København og udmøntningen af de 400 mill. kr., så er det naturligt, at denne sag sendes til behandling i Økonomiudvalget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er gået lidt kuk i det tekniske system her. Som jeg har registreret det, er det nu Peter Skaarup, derefter Ole Hentzen og så er det Lars Rimfalk Jensen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2001**

Peter Skaarup (O): For os i Dansk Folkeparti er det et udmærket forslag, Enhedslisten er kommet med her. Vi synes helt sikkert, at det er noget, der skal undersøges nærmere. Der er jo ikke noget værre, end at vi hver eneste sommer skal opleve Enhedslisten og andre gode kræfter køre frem med, at der ikke er nogen kollegiepladser til de mange studerende, der kommer til København, her til byen.

Derfor er der grund til at undersøge hos os, har vi nogle muligheder for at skaffe nogle flere kollegiepladser, fordi uanset om vi kan lide det eller ej, så er Københavns Kommune en universitetsby, det er en by, hvor der kommer mange mennesker, der skal studere videre. Det skal vi egentlig være glade for, for de mennesker lægger en masse penge her i byen, og mange af dem kommer efterfølgende også til byen og bor og er glade for det. Så det skal vi være glade for ligesom de andre byer, der har universitetsstuderende boende.

Så derfor mener jeg, det er vigtigt, at vi bakker op bag Enhedslisten, som er meget, meget gode til at fremføre dette forslag både på det ene og det andet tidspunkt. Så lad os prøve at se på det positivt.

Men jeg vil da så også godt sige, at de oplysninger, vi også har fået, er, at der på visse kollegier er flygtninge, der bor der, optager pladser, som ellers kunne bruges af studerende. Hvis det er korrekt, så er det noget, der skal undersøges nærmere, og det vil vi have undersøgt i forbindelse med den behandling, vi skal i gang med i Økonomiudvalget nu. Måske kan den ansvarlige borgmester allerede oplyse nu, om det er rigtigt, at man i en vis udstrækning bruger kollegierne i dag til at boligplacere flygtninge. Hvis det er rigtigt, så synes vi, at det er en negativ situation, fordi der må man finde en anden boligplacering, hvis der endelig skal bo så mange flygtninge, som der gør i Københavns Kommune.

Men under alle omstændigheder er vi positive over for det her, og vi synes, det er godt, at der bliver set på det, og det er for os ligegyldigt, om det er det ene eller det andet udvalg. Men hvis det er Økonomiudvalget, der er flertal for, som vi har haft afstemning om her, så er det fint nok med os.

Men lad os komme i gang med arbejdet. Der trænger til at komme kollegiepladser her til byen, men forudsætningen er, at det er kollegiepladser og ikke pladser til personer fra andre lande, som vi må kunne hjælpe først og fremmest i de lande og ikke her i byen.

Ole Hentzen (C): Vi har jo haft diskussionen før, og derfor er jeg glad for, at den kommer op igen, og jeg var især glad, da jeg hørte den formulering, som nu kom fra Enhedslisten, hvor man var klar over det problem, København har lidt under, efter at den ændrede lovgivning kom, hvor man slog kollegier og ungdomsboliger sammen, og hvor adgangskriteriet herefter alene var, at man var tilmeldt en eller anden form for uddannelse. Det har jo gjort, at der har været et voldsomt, lad os så kalde det permanent pres på det, der var vores gamle kollegier, hvilket har gjort søgningssituationen fra universiteterne ganske voldsom.

Nu hører jeg Enhedslisten sige, at de gerne vil benytte sig af det tilsagn, som jeg her fra talerstolen i hvert fald i de sidste 3 år, hvor Enhedslisten har ført det frem, 2 eller 3 år i hvert fald, har sagt, den er vi med på, hvis Enhedslisten vil garantere, at vi ikke, om jeg så må sige, bliver udnyttet ved at skabe nye kollegielignende byggerier, som så bruges af nogle andre end dem, der rent faktisk er boligsøgende der, når man skal ind på universitetet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Det forstod jeg på formuleringen, at Enhedslisten var enig i, fordi det andet formål, nemlig at få et rigt blomstrende campusmiljø, nu engang også kræver, at det har en sammenhæng med et universitet, og at det er nogenlunde de samme mennesker, som går der.

Derfor bliver man noget bekymret, når så Socialdemokratiet går op og siger: Hvor er vi ganske enige, men i øvrigt mener vi ikke, at det skal være forbeholdt dem, der nu går på universitetet eller lignende, for det var vel faktisk, hvad hr. Lars Engberg sagde. Den garanti vil Socialdemokratiet ikke give. De mener, det er fint nok at have det som reserve. Hvis regeringen kommer og skal have placeret 200, 300, 400 flygtninge mere, og de bare bliver tilmeldt et danskursus, så er det en dejlig regel at have, at så opfylder man det kriterium, der er i den nuværende lov.

Jeg er sikker på, at Lars Engberg elsker Øresundskollegiet, som vel er vores største kollegiebyggeri, og ved, at det er en vidunderlig strøm af studerende fra vores universiteter, der bor der i dag. Ellers skal jeg gerne finde statistikoplysningerne frem til hr. Lars Engberg om, at det er et af de gamle kollegier, som ikke mere er et kollegium, der er til rådighed for de studerende på de københavnske universiteter, men det er blevet et led i det københavnske boligmarked for at genhuse flygtninge og indvandrere.

Det er klart, det giver pres. Så kan vi nu lave det andet, og Enhedslisten og SF vil være med til at sikre, at det sådan set får denne kvalitet, som man efterlyser heri, jamen så er vi med, og så skal vi diskutere finansiering og hvordan vi får det på plads. For det er rigtigt, at der er den boligkvote, som vi skal se at få deri.

Socialdemokratiet havde også et andet forbehold. Det var, om det nu lige skulle være på Amager ... (*Afbrydelse*). Ja, man kan jo få udskrifter endnu, man kan få udskrifter endnu, hr. Lars Engberg, af, hvad der er sagt fra talerstolen. Lars Engberg sagde, at det kunne også overvejes, om det skal være på Amager.

Jeg vil bare sige, det kan ikke overvejes i denne sag, om det skal være på Amager, for det er der, universitetet udbygges. Så det ville jo være noget galimatias at placere et kollegium langt væk derfra, undtagen man havde de samme boligplaceringsønsker, som hr. Lars Engberg i øvrigt ellers gør sig til talsmand for.

Så vi er meget ivrige, hvis dette kan realiseres under de intentioner, der er lagt frem her. Men jeg gentager, at det er med de betingelser, vi har det, for ellers er det et helt forkert formål, man her forfølger, og så vil vi hellere holde fast i udbygningen af de almindelige familieboliger.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at Mikkel Warming selvfølgelig er voldsomt sur over, at han ikke kan få ordet mere. Ja, jeg har skrevet mig på listen ... (*Afbrydelse*)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jens Kjær har fået ordet.

Jens Kjær Christensen (Ø): Først til Jens Johansen fra SF. Det forslag, Jens Johansen refererede til før, støttede Enhedslisten i øvrigt uanset indholdet. Tak.

Det andet var spørgsmålet, om vi ikke er klar over, at man ikke må bygge kollegier. Jo, det er vi. Det er også derfor, der står »kollegielignende« ungdomsboliger i forslaget. Tak.

Vi lægger jo stor vægt på, hvad andre åbenbart også gør, at man får et stort, sammenhængende byggeri, både for at få mange pladser og selvfølgelig for at få prisen i forhold til husleje

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

så lav som muligt. Vi ønsker ikke, at der skal klattes rundt. Vi vil have mange pladser på én gang for at gøre et ordentligt indhug i de ventelister, der eksisterer.

Ole Hentzen vil gerne have, at Enhedslisten skal garantere noget, og det er jo rart, at Enhedslisten pludselig kan garantere forskellige ting, som Ole Hentzen så bliver glad for. Det vil vi vide at udnytte, som det vist hedder. Men selve diskussionen om, hvad det her skal ende i, kommer vi til senere.

Til sidst til Lars Engberg: Jens Kramer Mikkelsen, som er overborgmester her i kommunen, er citeret i forhold til dette forslag, som jo går ud på at lave et kollegielignende ungdomsboligbyggeri tæt ved Københavns Universitet på Amager. Det kommenterer Jens Kramer Mikkelsen i avisen: Det er en idé, vi har arbejdet med et stykke tid, og jeg er glad for, at det nu ser ud til, at der kan skabes et solidt flertal for ideen. Det må vel betyde, at det er på Amager.

Lars Rinfalk Jensen (B): Jamen der skal ikke lyde nogen beklagelse fra Det Radikale Venstre over dette forslag, tværtimod, vi synes også, det er et ganske udmærket forslag.

Det eneste, jeg synes måske er lidt træls at høre på, er faktisk, at der bruges mere ordkløveri på, hvad det skal hedde, og hvad man skal sådan gøre med tingene. Jeg synes, det der ord »campus« faktisk ikke lyder sådan særlig positivt. Jeg ved ikke, hvorfor vi pludselig skal til at have sådan noget amerikaniseret noget. Vi skal vel også have kollegier, der hedder Alfa, Beta, Gamma eller noget i den stil.

Hvis man gør sig klart, hvad det er det drejer sig om, så kan man også gøre det klart, hvad det er for nogle mennesker. Vi ønsker også i Det Radikale Venstre, at det skal være et studiemiljø, det skal være studenter, der bor derude. Det vil sige, at det, der er behov for, er en ny Amagerregens – færdigt arbejde. Det skal simpelt hen være noget, der hører sammen med KUA, det skal være studenter, der skal være derude, og det skal ikke misbruges til nogen som helst andre ting.

Vi skal have et vellykket studiemiljø, hvad der også ligger i det forslag, der er fremlagt af Enhedslisten. Det, det drejer sig om, er at sørge for, at alle de unge mennesker kan mødes i nogle nye kredse, mødes med de mennesker, der er. Vi skal ikke bruge dette som noget kollegium, ungdomsboliger eller noget som helst. Det skal være studieboliger, der skal være i det. Og så synes jeg egentlig, at navnet er ligegyldigt, det er lidt for meget ordkløveri.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre, om nogen føler sig forbigået nu, hvis jeg slutter debatten? Det er mere, fordi ingen må føle sig forbigået, ikke fordi det har nogen formel betydning. Jeg skal bare lige oplyse forsamlingen om, at min og Martin Günters fælles erindring ikke var helt korrekt. Det, man har ret til ordet om, er, at ethvert medlem har ret til ordet én gang i forbindelse med sagen om udvalgshenvisning, ikke om sagens substans. Men det er ikke ulovligt at træffe den beslutning, som vi traf før.

Debatten om denne sag er slut, sagen er besluttet henvist til Økonomiudvalget med høring af Bygge- og Teknikudvalget.

Lars Engberg (A) stillede forslag om, at beslutningsforslaget blev henvist til Økonomiudvalget med høring af Bygge- og Teknikudvalget.

Forslaget blev godkendt med 38 stemmer imod 5.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

For stemte: A, V, F, O, C, B, P og L.

Imod stemte: Ø.

=====

27) BR 36/01. Medlemsforslag om at trække beslutningen om udlicitering af H:S's opgaver tilbage

(Stillet af Lars Hutters (L)):

Borgerrepræsentationen giver instruktionsbeføjelser til medlemmerne af HS's bestyrelse om, at HS's bestyrelse trækker beslutningen om at udlicitere HS's opgaver tilbage.

Borgerrepræsentationen ønsker fortsat at bevare en offentlig sektor med høj kvalitet, som sikrer medarbejderne et trygt og godt arbejdsmiljø.

Borgerrepræsentationen agter at leve op til statsministerens ord i nytårstalen om, at mennesket er det vigtigste

at arbejdstempelet ikke bliver sat urimeligt højt i vejret.

Lars Hutters (L): I denne sag må jeg sige, at jeg har været meget inspireret af den socialdemokratiske statsminister, Poul Nyrup Rasmussen, der jo som bekendt i sin nytårstale advarede kraftigt imod at fortsætte den menneskenedslidende udlicitering, som statsministeren meget rigtigt konstaterede er foregået i de sidste par år. I sin nytårstale henstillede statsministeren også, at man stoppede op og forsøgte at gøre sig nogle erfaringer.

Det har jo så medført en meget berigende debat i medierne, som har været omfattende. Jeg skal kun trække nogle eksempler frem: At man f.eks., ikke mindst inden for hospitalssektoren og sygehussektoren og ældreplejen i Sverige, har oplevet nogle meget, meget kedelige og negative konsekvenser, ikke kun, som statsministeren meget rigtigt fremhævede, hvilket er meget centralt og vigtigt, selve nedslidningen, men også, at mange, der kom på arbejde, oplevede en dårlig trivsel og et mismod, som selvfølgelig forringede den indsats, der var i det pågældende arbejde.

Det har også medført, at mange kommuner i Sverige, som tidligere er gået vejen med udlicitering, nu trækker udliciteringerne tilbage og konstaterer og konkluderer, at det var bedre, så længe det var i den offentlige sektor.

Jeg har også specielt bemærket, at statsministeren i år sendte en hilsen til personalet på landets hospitaler. Vi er da meget glade for den tak, som statsministeren retter til de ansatte, men vi vil egentlig også gerne, at den tak blev synlig, og at det fik konsekvenser, ikke mindst i spørgsmålet om udlicitering.

Jeg vil også gøre opmærksom på, som jeg også er inde på i min motivering, at jeg forventer naturligvis, at når regeringen, statsministeren, førstemanden, i sin nytårstale siger, nu er det nok med udlicitering, så får det også konsekvenser i denne sag for HS' bestyrelse, hvor regeringen jo direkte har 40 pct. af medlemmerne. Så jeg forventer naturligvis, at de 40 pct., de 6 medlemmer, der er udpeget af sundhedsministeren, følger statsministeren i denne sag.

For at være helt sikker på det, så vil jeg, bl.a. på opfordring fra en lang række af personalet inden for HS, anmode sundhedsministeren om et møde, hvor jeg forhåbentlig får bekræftet, at det forholder sig på den måde, at der er ord og handling, ikke mindst her forud for en valgkamp, i det, statsministeren meget rigtigt og med stor støtte fra undertegnede proklamerede på skærmen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Der er utallige, utallige argumenter vil jeg godt have lov til at understrege, hvis det skulle være nødvendigt, imod, at man udliciterer. Det er både, at der kommer et omfattende bureaukrati, hvor det er nødvendigt med store og, har det vist sig, ineffektive kontrolenheder uden for folkestyrets kontrol. Det er nødvendigt med tidkrævende, omfattende detaljeret udbudsmateriale, som mere røver tid og ikke giver nogen særlige erfaringer på dette område. Det er nødvendigt, hvis det overhovedet skal foregå fornuftigt, med omfattende, detaljerede regler og instrukser, som er svære at forstå for dem, der deltager i arbejdet omkring udlicitering.

For sundhedspersonalet har en lang række af de organisationer, som organiserer sundhedspersonalet, og som repræsenterer dem, måttet konstatere, at den direkte kontakt med patienter ødelægges og hæmmes, og at det nødvendige kvalitative arbejde med det selvstændige faglige skøn forsvinder under udliciteringen. Jeg skal gerne, hvis det er nødvendigt, henvise til en lang række af disse materialer.

For mit eget vedkommende skal jeg i øvrigt også understrege, at min gennemgang af litteraturen konstaterer, at der er mangeårigt tab af viden og erfaring.

Jeg håber og tror på, at Socialdemokratiet for en gangs skyld forud for en valgkamp bekender kulør og viser, at når de siger noget, så kan man stole på det. Jeg håber ikke, at vi i aften endnu en gang skal konstatere, at Socialdemokratiet ikke står ved det, de siger til befolkningen.

Hvis det sker, så kan jeg godt give en prognose: Så vil mistilliden til Socialdemokratiet beklageligvis vokse, og det vil ikke være til gavn for befolkningen. Ansvar ligger hos Socialdemokratiet, som nu for en gangs skyld må vise, at der er handling bag de ord, ikke mindst Socialdemokratiets formand, når han siger det om et så afgørende punkt for mange af dem, der er beskæftiget på hospitalerne.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Bente Møller ... (*Afbrydelse*). Nej, det er et beslutningsforslag; så er det da ikke borgmesteren ... (*Afbrydelse*). Nå, undskyld, jeg tager fejl. Det er borgmester Peter Martinussen.

Borgmester **Peter Martinussen**: Ja, man kunne selvfølgelig også sende talerrækken i udbud, men det vil jeg nu ikke foreslå.

Jeg vil starte med at sige, at vi i Den Socialdemokratiske Gruppe er glade for, at Lars Hutters kan lade sig inspirere af en socialdemokratisk statsminister og glade for, at Lars Hutters har hørt nytårstalen, måske nok overfortolket den lidt, men skidt med det ... (*Afbrydelse*). Jo, det tror jeg nu nok, men det kan Lars Hutters drøfte videre med sundhedsministeren og de 40 pct. af repræsentanterne i HS-bestyrelsen gennem ham.

Jeg vil sige, at når der stilles et forslag om, at man bl.a. ønsker at bevare en offentlig sektor med kvalitet, som sikrer medarbejderne et trygt og godt arbejdsmiljø, så tror jeg i virkeligheden, hvis det var det, det handlede om isoleret set, at vi stort set kunne få 55 stemmer for det i forsamlingen her. Men det står desværre ikke alene i forslaget.

Det er rigtigt, som Lars Hutters siger, at debat om udbud og udlicitering fylder meget, og der er mange eksempler, også kedelige eksempler, på, hvordan det kan gå. Jeg vil sige det på den måde, at jeg synes i virkeligheden, debatten nogle gange er lidt for unuanceret.

Hvis man nu tager den overskrift, Lars Hutters selv har sat på forslaget her, det med at bevare den offentlige sektor med kvalitet, så kan man sige, at fra den ene politiske side af salen hører man, at udbud og udlicitering stort set er løsningen på alverdens økonomiproblemer,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

og fra den anden side hører man ofte, at hvis vi bare stopper for udbud og udlicitering, ja, så får vi næsten paradiset her på Jorden, så kan vi sikre kvalitet i den offentlige sektor og et godt arbejdsmiljø for medarbejderne.

Så i virkeligheden skulle man jo mene, for at blive i sundhedssproget, at udbud og udlicitering, uanset hvad holdning man har til det, er en mirakelkur, både hvis man bruger den, og hvis man ikke bruger den.

Sådan tror vi ikke i Den Socialdemokratiske Gruppe, at det er, og det er derfor, vi har et mere nuanceret synspunkt på det her. For os er udbud ikke et mål i sig selv, men det er et værktøj, som kan bruges. Det skal bruges med omhu, det skal bruges de rigtige steder, der skal være grænser for, hvor meget man bruger det, og det skal bruges med nogle spilleregler, der duer. Det vil jeg prøve at illustrere nu med baggrund i de erfaringer, vi i øjeblikket gør os i HS-systemet omkring udbud.

Først og fremmest vil jeg gerne sige, at man kunne få det indtryk, når man læser Lars Hutters' forslag – nu kan det godt være, jeg læser det, ligesom Lars Hutter hører nytårstalen, men alligevel – at HS-bestyrelsen nærmest har truffet beslutning om, at alle HS' opgaver skal udliciteres. Sådan er det ikke.

Jeg vil gerne sige, at der er truffet beslutning om, at nogle meget afgrænsede serviceopgaver, som ikke, med al respekt for deres vigtighed for det samlede sygehusvæsen, er kerneopgaver for sygehuset, kan udbydes. Vi har truffet beslutning om, at det bliver vurderet, og der er sket udbud på nogle områder, og vi har så også i den forbindelse sikret os, at der er en række spilleregler for de her udbud.

Hvorfor nu gøre det, når vi siger i Den Socialdemokratiske Gruppe, at udbud ikke er noget mål i sig selv? Ja, der er to grunde til det. For det første hører vi jo ideligt, som jeg var lidt inde på før, især fra den borgerlige side af det politiske spektrum, at hvis bare vi vil udlicitere, hvis bare vi vil udbyde, så kan vi løse stort set alle økonomiproblemer meget hurtigt og effektivt. Det tror vi sådan set ikke på, men vi mener, det er en prøve værd at se, hvad man kan nå, så længe det foregår på et ordentligt grundlag.

Den anden del af det er selvfølgelig, som det vil være Lars Hutters bekendt, at der stilles mange krav og ønsker til HS' virksomhed. Ja, man kan vel i al beskedenhed godt sige, at Lars Hutters selv ikke er beskeden, når det gælder om at stille krav til, hvad HS skal kunne håndtere inden for de økonomiske rammer, vi har.

Ting koster penge, det er ikke nok at skrive ned i et beslutningsforslag, og HS har en økonomi, der er anstrengt og vil være det nogle år frem på grund af, at statstilskuddet falder bort, hvad Lars Hutter jo også godt ved. Derfor er vi også nødt til at turde tage dette værktøj i brug. HS' økonomi er i en sådan forfatning, at vi er nødt til også at turde bruge det her værktøj.

Vores erfaringer i HS fra det, vi så har sat i gang nu, er, at vi faktisk ved udbud kan spare nogle penge, også penge, som kan gøre nye initiativer til gavn for vores patienter økonomisk mulige, nogle af de initiativer, som Lars Hutter ofte efterlyser fra denne talerstol med samme høje stemmeføring som i alle andre sager.

De besparelser, vi har opnået på udbudsfronten, har ikke været så store som nogle af de eksempler, vi hører andre steder fra. Man kunne næsten sige heldigvis, fordi vi har så også hørt, hvis man nævner Ålborg og Greve Kommuner som eksempler, at måske har der været store besparelser i udgangspositionen, der er til gengæld også fulgt store problemer med.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Vores besparelser har været noget mindre. Til gengæld har vi indtil videre – jeg tror ikke, vi får det – ikke haft problemer med at få de firmaer, der har vundet, til at levere den kvalitet, der var tale om.

Jeg vil også understrege, inden jeg kommer til spillereglerne, at udbud og udlicitering jo ikke behøver at være det samme, at udbud ikke behøver at føre til udlicitering. Vi har også eksempler, også nye, friske eksempler på, at vores egne medarbejdere rent faktisk har vist, at de har kunnet fastholde ydelsen – Lars Hutters kan selvfølgelig læse debatten i referatet bagefter. Det gælder terrænvedligeholdelsen på Hvidovre Hospital, og det gælder såmænd også rengøringsindsatsen på Bispebjerg Hospital, hvor vores egne folk faktisk har vundet sagen.

Må jeg så sige, og det synes jeg er meget vigtigt at understrege – og derfor beder jeg om formandens tilladelse til at gøre det færdigt i denne runde – at for os i Den Socialdemokratiske Gruppe er det utrolig vigtigt, at det her foregår på en ordentlig måde med spilleregler, der er aftalt med medarbejderne. Så tror jeg nemlig, vi kan undgå nogle af de kedelige konsekvenser, der ellers kan være ved udbud.

Vi har en udbudspolitik, Lars Hutters, som rent faktisk er blevet vedtaget med fynd og klem og med medarbejderstøtte helt op igennem Det Centrale Samarbejdsudvalg.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at medarbejderne har bedt os om at lade være med at byde ud, men de har så sagt, at når vi gjorde det, så har vi faktisk lavet en udbudspolitik, der er flot. Der er indgået en aftale med medarbejdersiden om medarbejdernes inddragelse og medvirken, der er lavet protokollat om deres inddragelse, gode aftaler, som både HS og medarbejderne faktisk kan være tilfredse med, aftaler, som måske netop er vigtige i en situation, hvor medarbejderne, hvad jeg godt forstår, ser med stor skepsis og uro på udbud og selvfølgelig kan være utrygge ved processen.

Men vi bestræber os faktisk på at gennemføre udbud på en ordentlig måde og gøre det efter de aftalte spilleregler, og det har vi gjort efter alle kunstens regler, og det viser sig faktisk også at kunne fungere.

Så samlet set, som Lars Hutters allerede har gættet, næsten også har kommenteret fra talerstolen, så kan vi ikke i Den Socialdemokratiske Gruppe støtte dette forslag, selv om der står mange rigtige ting i det, altså alle de pæne ord om den offentlige sektor, om, at mennesker er vigtige. Det er præcis derfor, vi følger nogle spilleregler, der gør, at vi også kan leve op til de krav.

Dette beslutningsforslag bør forkastes, fordi udbud er et redskab, som anvendt med omtanke kan være nyttigt, fordi hensynet til personalets rettigheder og velfærd og de ting, Lars Hutters i øvrigt nævner, er aftalt og præciseret i vores udbudspolitik, og fordi vi har en økonomi, der gør, at skal vi imødekomme bare en lille brøkdel af de mange ønsker, Lars Hutters og andre stiller til os, ja, så er vi faktisk nødt til at bruge det her værktøj også.

Bo Hindkjær Pedersen (V): Jeg vil faktisk sige, at de sidste 4-5 linjer af det, Peter Martinussen sagde, er jeg fuldstændig enig i. Det er et redskab, og det er et udmærket redskab. Jeg må også berolige Lars Hutters med, at for Venstre er det heller ikke noget mål at udlicitere alt, men det er et godt værktøj, som Peter siger, og det er et værktøj, som må bruges nogle gange. Vi er klemte, og vi er nødt til at bruge det her redskab.

Man kan jo næsten få tårer i øjnene, når nogle siger, jamen Borgerrepræsentationen vil bevare og sikre et godt arbejdsmiljø og et trygt arbejdsmiljø. Jamen det vil vi alle sammen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

gerne være med til, og det kan vi også nemt gøre med vores udliciteringer. Det er kun et spørgsmål om at definere materialet ordentligt, og det har vi jo folk til at gøre.

Derfor vil jeg sige, at dette forslag kan vi selvfølgelig slet ikke støtte. Udlicitering er udmærket i nogle henseender, og så længe vi bevarer det på det niveau, vi har det nu, med nogle rengøringsopgaver og måske nogle køkkenmæssige opgaver, så er det ikke noget problem at udlicitere noget som helst.

Så derfor vil vi selvfølgelig gå imod det her, og vi vil også gå imod det, hvis der kommer noget op i HS med rengøring og sådan noget. Vi synes, det er et godt redskab, og det er et redskab, hvor vi kan spare nogle penge, og det har vi brug for, og det gør vi. Desværre, Lars, vi må gå imod det her.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Marlene Krogh. ... (*Afbrydelse*). Nej, nej, du er den næste, Bente Møller.

Marlene Krogh (F): Ja, man skal høre meget fra Venstres side. For SF handler det her ikke bare om udlicitering, det handler også om rengøringsstandarder, det handler om, hvordan personalet trives på den enkelte arbejdsplads, det handler om, hvordan sygehusvæsenet kan hænge sammen.

Det er ikke ensbetydende med, at vi ikke ønsker at se på nogle forhold, som eventuelt kunne udliciteres, og SF har også i forbindelse med vedtagelsen i 1999 været med til at udlicitere udendørsarealerne, terrænerne, fordi vi også mente, det var ansvarligt at gå ind i den debat, om det var meningen, at vi skulle opretholde en maskinpark for at holde de grønne områder.

Vi synes ikke, det er så enkelt, som Venstre lægger op til, og derfor har vi også, hver eneste gang det har været på dagsordenen, været med til at vurdere, hvad der er nødvendigt, og hvad der ikke var nødvendigt.

Et af de store problemer, som vi synes har været, er rengøringsstandarderne på hospitalerne. Den er bestemt ikke blevet bedre af en udlicitering. Tværtimod har vi set en opskruning af tempoet, vi har set, at personalet er blevet slidt ned, vi har set et dårligt arbejdsklima. Vi har sågar også en diskussion om rengøringsstandarderne på hospitalerne. SF har spurgt meget til rengøringssituationen, og vi oplever klart, at det udbudsmateriale, som er blevet lovet, er i overensstemmelse med det, der bliver lavet.

Spørgsmålet er så bare, om det er godt nok, om man tør forholde sig til virkeligheden, om rengøringsstandarderne er god nok på de danske sygehuse eller i hvert fald på de københavnske eller HS-sygehuse. Det mener SF ikke de er, og vi mener også, at de arbejdsvilkår, som man byder de ansatte under ISS, er fuldstændig vanvittige.

I forbindelse med en diskussion, som vi har i HS, oplever vi også, at de faglige organisationer nu også siger fra. De kommer med udsagn om, at arbejdsklimaet er dårligt, at man skal arbejde så hurtigt, at man ikke kan følge med, og at ældre og meget troværdige medarbejdere, som har været i denne branche i mange, mange år, på trods af at de ville give det en chance, nu er holdt op.

Derfor er det fuldstændig uholdbart, at man vil fortsætte en udlicitering af rengøringen. Derfor har jeg et ændringsforslag, som også går på flere ting end rengøringen, men vi er stadig væk bekymrede i forhold til den måde, som HS-direktionen ser de her ting på. Vi mener ikke, at de tager det arbejdsmiljø alvorligt, som medarbejderne har, og det synes jeg er meget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

tydeligt i nogle af de papirer, som vi har fået fra de faglige organisationer, hvor man ikke engang vil erkende, at det er et problem i forhold til at udlicitere og udbyde de her områder.

Så derfor mener vi, at vi bør standse den her udvidelse af udliciteringen og se på, hvad er det egentlig talt for en personaleorganisation, vi skal varetage, hvad er det for nogle sygdomsfremmende foranstaltninger, vi skal undgå, hvis vi skal have et ordentligt arbejdsmiljø på vore sygehuse. Jeg har lavet et ændringsforslag til Lars Hutters' forslag, som går på:

»at Borgerrepræsentationen giver instruktionsbeføjelse til medlemmerne af HS' bestyrelse om at trække beslutningen om udlicitering af følgende områder tilbage: Rengøring, vaske-rydelser, bygningsvedligeholdelse, køkkenfunktioner, kantine- og cafeteriafunktioner.«

Bente Møller (Ø): Jeg vil starte med at sige, at Enhedslisten gerne vil støtte Lars Hutters' forslag.

Da HS besluttede at udlicitere rengøringen som den første af de serviceopgaver, man nu arbejder med at udlicitere, stillede vi to konkrete forslag til HS' udbudspolitik, som vi havde meget svært ved at forstå, måske især, at de socialdemokratiske medlemmer af HS' bestyrelse ikke kunne stemme for.

Det ene forslag hed, at personalenormeringerne i tilbuddene skal være realistiske i forhold til den rengøringsstandard, der ønskes. Det andet hed, at der skulle benyttes miljøvenlige rengøringsmidler.

Det vil sige, at da vi havde erkendt, at man ønskede at gå i udbud, så ønskede vi at sikre, at de, der gav tilbud, sørgede for at have så meget personale, så de faktisk kunne leve op til det, de skulle lave, og at de ikke skulle have lov til at svine miljøet til, som det passede dem, to ting, som de københavnske socialdemokrater ikke kunne støtte, hvorimod Frederiksbergs socialdemokratiske medlem af HS' bestyrelse støttede. Jeg er faktisk i tvivl om, om der ikke var et af de københavnske socialdemokratiske medlemmer, nemlig Jette Bergenholz Baurup, der også støttede det.

Samtidig med at vi snakker her, vil jeg tro, at de inde på Christiansborg snakker førtidspensionsreform, de snakker rummeligt arbejdsmarked. De taler om, at der skal skaffes 7.000 flere fleksjob om året, selektiv arbejdsplacering til mennesker, der har varige psykiske eller fysiske funktionshæmninger. En stor del af dem vil være nogle, der er slidt ned i den offentlige social- og sundhedssektor, ikke mindst ved rengøringsarbejde.

Da ISS 1. juni sidste år overtog rengøringen på Amager og Hvidovre Hospitaler for HS, skete der en kraftig reduktion af medarbejderstaben. På Hvidovre Hospital gik man fra ca. 220 til 150, på Amager gik man fra ca. 85 til ca. 65. Siden da er der 24, der har forladt deres arbejde. 16 af dem har selv sagt op, 7 har været nødt til at sygemelde sig, en er blevet bortvist, da vedkommende over for den tilsynsførende gjorde opmærksom på, at hun syntes, at rengøringsstandarderne var for lav. En sagde: Hurra, jeg er over 60, jeg kan få min efterløn.

Det er ikke nogle, der er vant til at løbe af pladsen i utide. Faktisk var deres gennemsnitlige anciennitet 9½ år. De havde altså i gennemsnit gjort rent på de københavnske sygehuse i 9½ år. Fælles for dem var også, at de var smadder glade for deres arbejde. De ville også gerne give det der med ISS en chance, men det gik for dem ret hurtigt sådan, at de ikke magtede det. De fik dobbelt så meget arbejde.

F.eks. var der en 54-årig dame ude på Hvidovre Hospital, der fortalte, at tidligere havde de været 10 på dagholdet, der havde ansvaret for, at 15 operationsstuer var sterile og rene i alle kroge. Da ISS overtog, blev de halveret, og der var krav om, at man skulle kunne nå sådan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

en operationsstue på 45 minutter. Det kunne den der dame på 54 år ikke. Hun gjorde sit bedste, men hun kunne ikke gøre det på mindre end fem kvarter.

Hun havde gjort rent derude i 20 år, hun havde været vant til at arbejde i et miljø med selvstyrende grupper, noget der falder i tråd med det, der ellers er Københavns Kommunes personalepolitik, at medarbejderne i videst muligt omfang selv skal tage ansvar, vi skal have værdibaseret ledelse og sådan noget. Nu var der ikke noget med selv at tilrettelægge arbejdet, nu var der bare nogle, der svang pisken, hvis det ikke gik hurtigt nok.

Den her dame kunne ikke holde til det. Hun havde klaret noget i 20 år, som hun havde været stolt af. Nu skulle hun gøre det på en tidstermin, som hun ikke kunne. Hun brød sammen, blev langtidssygemeldt.

Og sådan kunne jeg fortælle historie på historie. Det er nemlig sådan, at fagforeningen har lavet en interviewundersøgelse med de 24, der røg ud.

Der er også historien om den 24-årige pige ude på Amager, der fortæller, at de er nødt til at give ham, der bor nede under jorden, i de sanitære regler. Der er en regel om, at man ikke må lave køkkenarbejde mindre end en time efter, at man har gjort toiletter rene, men deres arbejde er tilrettelagt sådan, at de ikke kan overholde den sanitære regel.

Det vil sige, at det, vi opnår med den besparelse, HS har opnået på den her udlicitering, er, at vi marginaliserer, udstøder, klientgør mennesker, ufaglærte lavtlønsarbejdere, der har knoklet og leveret en service, som det offentlige er ansvarlig for at levere til dets borgere. Nu marginaliserer vi dem, udstøder dem, kasserer dem, og så kan vi så om en måned eller to af kommunekassen finde fleksjob til dem. Så kan vi jo se, om vi har sparet noget.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Peter Skaarup.

Peter Skaarup (O): Var det ikke en kort bemærkning? ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Nej, det var det ikke. Det var, fordi Bente Møller var blevet slettet fra talerlisten.

Peter Skaarup (O): Det var bare, fordi der stod, det var en kort bemærkning. Den her synes jeg nemlig var lang. Ikke fordi jeg er uenig, men den var lang.

I forhold til det her forslag fra Solidarisk Alternativ og Lars Hutters synes jeg, det er et rigtig godt forslag, fordi det sætter fokus på en af de lidt ømme tæer, vi nok har her i kommunen: Er det under alle omstændigheder godt for enhver pris at udlicitere, eller skal vi en gang imellem lade os påvirke af fakta, og fakta er, som Bente Møller, men også Lars Hutters har været inde på, at der inden for dette område er nogle helt konkrete problemer, som jeg i hvert fald bliver berørt af, når jeg får henvendelser fra patienter på danske sygehuse, også her i hovedstadsområdet, der gang på gang fortæller, at rengøringen ikke er i orden, det gør de.

Det kan godt være, man prøver at lukke ørerne for det, og også sundhedsborgmesteren gør det, men jeg har svært ved at lukke ørerne, når jeg kan høre masser af eksempler på patienter, der har været inde, kortere eller længere tid, som fortæller, at rengøringsstandarden ikke er i orden.

Om det er på grund af udlicitering, eller det er på grund af andre ting, er svært for os at bedømme. Men vi kan i hvert fald konstatere, at rengøringsstandarden udsættes for stadig stigende kritik, når vi snakker med folk, der har været i berøring med sygehusene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Derfor mener jeg, at vi har et ansvar her i Borgerrepræsentationen for at se på de ting og ikke bare sådan kritikløst sige, nå men vi kører videre, vi skal fastsætte reglerne og standarderne og sådan noget. Men hvis det ender med, at de regler og standarder ikke bliver overholdt alligevel, så nytter det ikke noget, at man kører frem mod et punkt, hvor det alligevel går galt i den sidste ende. Det er de eksempler, vi ser i Ålborg, hvor det langt hen ad vejen ser ud til at gå godt, og lige pludselig finder man ud af, at det har i en lang periode ikke gået godt.

Så derfor synes jeg egentlig, at Peter Martinussen og andre skal tage det her positivt op og bruge det til at lave det stop, som Lars Hutters og også vi i Dansk Folkeparti ønsker. Fordi der er nogle konkrete problemer, jeg tror da også, at HS må høre om dem, så tykke mure er der vel ikke omkring Bredgade, at man ikke forstår, at det her er et konkret problem, som rejses af mange.

Vi har på vores gruppemøde i Dansk Folkeparti i dag fået flere eksempler frem på, at rengøringen ikke fungerer. Der er eksempler på, at det, man kalder gulvrensning, ikke fungerer efter hensigterne. Der er eksempler på, det har vi alle sammen set i forskellige medier, ismaskiner, der ikke bliver rengjort. Om det så er personalet, der skal rengøre de ismaskiner, eller det er andre, så har det været en kamp for Niels Høiby og andre gode kræfter at sørge for, at de ting kommer på plads. Den tvivl bør komme de her ting til gode, så man stopper de udliciteringer.

Det er jo egentlig lidt skægt, at landets statsminister, der er socialdemokrat, hele tiden pukker på Venstre for, at de vil udlicitere for 26 mia. kr. Jeg kan godt være enig med ham i, at det måske er lidt voldsomt, men Socialdemokratiet herinde i Borgerrepræsentationen og på Rådhuset vil ikke være med til at stoppe de udliciteringer, som statsministeren kritiserer. Det er lidt underligt, det er da en mærkelig måde at gøre det på.

Så jeg synes, at man fra Socialdemokratiets side skal overveje de her ting en gang til og gøre, som partiets medlem af HS-bestyrelsen har gjort, hvor man har været skeptisk over for, om det skulle være sådan, at udliciteringerne fortsætter. Fordi reelt er der tale om, at vi får masser af henvendelser fra folk, der ikke kan leve med de her ting, og er det udliciteringens skyld, så bør vi komme de udliciteringer til livs, og så bør vi se på, om man skal gøre det på en anden måde.

Vi har i Dansk Folkeparti den klare tro, at udliciteringer kan være vældig gode på nogle områder. Altså er der tale om, at det er lamperne her i København, der skal udskiftes, så vi alle sammen har noget ordentlig gadebelysning, så er der ingen grund til, at det er kommunens folk, der gør det. Er der tale om snerydning, jamen så er der ingen grund til, at det er kommunens folk, der nødvendigvis gør det.

Men er der tale om de bløde områder som hospitaler, folkeskoler og sådan nogle ting, så skal vi passe på, når vi laver udliciteringer, og der bør vi følge de meget klare signaler, som også vores egen kære statsminister endda kom med i den nytårstale, der blev holdt, og stoppe op og se på, at medfører det nedslidning, medfører det dårlige standarder, så skal vi ikke gå den vej.

Så vores opfordring skal være, at man følger forslaget fra Lars Hutters, og vi vil i øvrigt også gerne, hvis ikke Lars' forslag bliver vedtaget, stemme for det forslag, som SF er kommet med. Vi synes også, det er i den rigtige retning. Lad os tage et stop her og se på: Gør vi i Københavns Kommune alt det, vi skal, og i HS alt det, vi skal, for at give de rigtige standarder? Det er vi ikke sikre på i Dansk Folkeparti, vi gør, så lad os stoppe op og tænke os om på dette område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2001**

Grete Henius (C): Jeg hørte statsministerens nytårstale, og jeg sagde til mig selv ud i stuen: Hvor dum har man lov at være, når man er statsminister, at sige: Mennesket før penge. Jeg har aldrig hørt noget så dumt. Næh, pengene skal være der først, og der skal helst være mange af dem. Så kan vi gøre noget for menneskene. Det ser man jo tydeligt i ulandene, hvor der ingen penge er, og derfor kan man ikke gøre noget for mennesker. Så generelt at fyre så tumpedum en kliche af, så mennesket skal bare være der, og så må pengene komme regnende ned fra himlen, nej, hvor dum kan man være.

Næh, vi skal have nogle penge, og dem kan vi så hente ét sted: I skatteydernes lommer. Det kan man så se, om der er nogen, der har mod til at gøre, og især om der er nogen, der har mod til at hente endnu flere.

Det at spare nogle penge er vel ikke i sig selv noget kriminelt eller forkert. Hvis et barn får et vist antal lommepege om måneden og glædestrålende kommer hjem og siger: Ved du hvad, jeg fandt ud af, at jeg kunne få den eller den ting for det halve ovre på den anden side af gaden, så håber jeg, forældrene roser barnet og ikke siger: Det var rigtig dumt af dig, fordi det er ikke fint at spare penge.

Det at rengøringen har været dårlig, og det er helt evident, det har den været på flere af vores hospitaler, den har været faretruende dårlig, er ikke udliciteringens skyld. Det er, fordi opgaven fra udbyderne har været stillet forkert. Jeg er vidende om, at der også har været stillet rystende dårlige udliciteringsopgaver inden for andre områder, hvor de, der skulle byde på opgaven, har sagt: Jamen vi kan ikke byde på den opgave. Den er stillet forkert, der er for mange uklare momenter i det her udbudsmateriale.

Jeg synes, at Københavns Kommune skulle anstrenge sig noget mere for at lave noget ordentligt udbudsmateriale, således at hvem som helst kan byde på det, også hospitalerne, hvis det nu er det, vi specielt taler om her i dette tilfælde, også hospitalernes eget personale. Det har jo netop vist sig, at det kunne lade sig gøre på, jeg tror, det var Bispebjerg, hvor personalet kunne komme med et tilbud, der var gunstigere end det, rengøringsselskaber kunne komme med.

Hvis man ikke nøjagtigt konkretiserer, hvad det er vi forventer af denne rengøring, så er det også umuligt for den, der skal byde på opgaven, at komme med et ordentligt og fornuftigt bud. Så er det, man risikerer at få nogle tilbud, som er billige, fordi det ser ud, som om man bare skal gøre det og det og det, og man har glemt at fortælle, at man også skal tage sig af is-maskinen og lamperne og panelerne og hvad der ellers kan være.

Så jeg må bede om, at de, der kommer med udbuddet, gør sig mere umage eller henvender sig til nogle foretagender, der har forstand på at udarbejde et sådant udbudsmateriale, så de firmaer, der skal byde på en opgave, også ved, hvad det er de byder på. Så kan man nemlig med fuld ret fyre det firma, hvis opgaven ikke løses ordentligt. Det er ikke i sig selv dette, at en ting bliver udliciteret, der gør, at den er dårlig.

Henrik Morgen (B): Grundlæggende vil jeg sige om udliciteringen i HS og hospitalsvæsenet, at der er det i hvert fald vigtigt som udgangspunkt for Det Radikale Venstre, at der er tale om ikke-kerneydelse på sundhedsområdet, og det er jo det, der er tale om i den her konkrete sag. Det er ikke kerneopgaver på sundhedsområdet, det er drifts- og serviceopgaver omkring det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Dernæst vil jeg godt indledningsvis give forslagsstilleren ret i, at der er jo, og der har været kvalitetsproblemer i forbindelse med de udliciteringer, der er sket. Derfor er det helt relevant at diskutere, hvad der er gået galt.

Det er jo det spørgsmål, vi skal stille os. Vi skal jo stille os spørgsmålet, hvorfor det er gået, som det er gået, hvor det er gået galt, og i øvrigt, hvorfor er det gået, som det er gået, hvor det er gået godt. Det er det spørgsmål, vi skal stille os, det er det spørgsmål, det er relevant at drøfte, og ikke drage konklusionen inden debatten, nemlig at sige, at derfor skal vi afskaffe det.

Så hvorfor har vi så haft nogle problemer? Ja, helt grundlæggende må vi spørge: Hvorfor udliciterer vi, hvad er målene med udlicitering? Jamen det er jo simpelt. Det er jo at få bedst mulig service til færrest mulig penge, eller bedre service til samme penge, om man vil. Det mener jeg ikke, at noget fornuftigt tænkende menneske kan synes er problematisk. Det kan man være modstander af af religiøse årsager, af ideologiske årsager, men rent rationelt kan ingen vel være uenig i en målsætning om bedre service til de samme eller færre penge.

Men hvorfor har vi så udliciteret? Jeg gentager spørgsmålet: Hvorfor udliciterede vi? Jamen det var jo, fordi det ikke var godt nok, som det var før. I gamle dage var det jo ikke så godt, som nogle måske husker det, som det er nu. Vi havde også kvalitetsproblemer før, vi havde i høj grad også effektivitetsproblemer.

Det bringer mig sådan set frem til et centralt dobbeltspørgsmål: Hvem siger, at den offentlige sektor er bedst til at løse denne og hin opgave? Det er der jo ingen, der siger. Det andet spørgsmål er: Hvem siger, at den private sektor er bedst til at løse denne og hin opgave, det være sig rengøring eller hvad? Det er der jo heller ikke noget endegyldigt svar på.

Ingen af de 2 spørgsmål er der et endegyldigt svar på. Svaret er, at der er intet endeligt svar på, hvem der er bedst til at løse opgaverne. Det afhænger helt af den konkrete situation og af den opgave, man stiller i forhold til de ressourcer, der er til at løse det.

Så det, der desværre er veldokumenteret, og det, vi kan svare på, er jo, at offentlig produktion, offentlige arbejdspladser generelt har vist sig at være mindre effektive end tilsvarende private. Det er et faktum, som mange undersøgelser underbygger. Jeg siger, der er tale om en generel dokumentation for det her.

Årsagerne, som fremhæves i mange effektivitetsrapporter og kvalitetsrapporter, handler om, at offentlige organisationer generelt har haft en dårligere ledelse, en dårligere arbejdstilrettelæggelse, en dårligere organisation, en dårligere uddannelse af arbejdskraften og i det hele taget en u hensigtsmæssig måde at gøre arbejdet på.

Når det så er sagt, så må man også sige, at de selv samme offentlige arbejdspladser, organisationer og virksomheder faktisk har forbedret sig helt kolossalt i de senere år, og det er jo dejligt. Hvorfor har de gjort det? Jamen det har de jo gjort bl.a. og måske især på grund af det pres, der har været fra konkurrencen, på grund af det pres, der har været netop som følge af udliciteringerne på mange af de her gamle offentlige monopolområder. Og det er da dejligt. Så kvaliteten er øget i den offentlige sektor. Forudsætningerne er måske derfor nogle andre, hvis man skulle vælge i dag, om man vil udlicitere en konkret opgave.

Når det så er sagt, at vi har altså konstateret en generel effektivitetsforbedring, et effektivitetsfortrin i mange private organisationer, hvor man har haft en anden incitamentsstruktur, så må vi også sige, at vi som politikere og vi som administrative ledere i de offentlige organisationer, som har bedt om opgaver udført af private, også har begået nogle fejl. Vi har nemlig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

også været igennem en læreproces, lige så vel som de offentlige arbejdspladser, der har udført produktionen, har gjort det.

Vi har jo været dårlige til at stille præcise og relevante krav til arbejdets udførelse, til den kvalitet af det arbejde, vi vil have, og så realistiske krav til, hvad det må koste. Det må vi sige. Det er også noget, vi er ved at blive bedre til, og det har, der må jeg give Bente Møller ret, haft nogle meget smertelige konsekvenser for nogle af de mennesker, der har været involveret i produktionen. – Jeg beder om, at det bliver taget af min 2. runde. Tak.

Så nu handler det altså om at få skabt fornuftige og realistiske kvalitetskrav, uanset om det er offentlige eller private organisationer, som udfører et konkret arbejde. Men det vil jo være at rette bager for smed at sige, at de kvalitetsproblemer, der har været og kan konstateres i HS, er det samme som at sige, at hele ideen bag udliciteringen er forfejlet. Det hænger simpelt hen ikke sammen.

Det hænger ikke sammen, Bente Møller, på den måde at lægge 2 og 2 sammen og få 5. Og det hænger ikke sammen, Peter Skaarup, på den måde at hive enkeltteksempler frem og sige, gulvrenøringen har ikke været god på det hospital, hvor der i den periode var privat rengøring, for det samme kunne lige så vel siges om de gode, gamle dage, hvor der også var kvalitetsproblemer og i hvert fald effektivitetsproblemer.

Så til sidst må jeg sige, Lars Hutters brugte et centralt udtryk, synes jeg i hvert fald, han hæftede sig ved, at det var både nogle vanskelige og nogle uforståelige kvalifikationskrav og kvalitative målsætninger, der stilles i mange af udliciteringsopgaverne.

Jeg må give Lars Hutters helt ret i, at det ikke er acceptabelt, at der er tale om uforståelige kvalifikations- og kvalitetskrav. Men jeg må sige, at det ikke kan være rigtigt, at vanskelige kvalifikationskrav i sig selv er et argument for at stoppe udliciteringerne. Nej, fordi når man på private arbejdspladser og mange andre offentlige arbejdspladser i dag godt kan leve med vanskelige målsætninger og alligevel nå dem og alligevel yde en ekstra indsats, så kan man selvfølgelig også gøre det, hvis man er en offentlig arbejdsplads.

Min pointe er grundlæggende, at der er mange ting, der kan forbedres, men ideen bag, hvorfor vi foretager udliciteringerne, og ideen bag, hvorfor udliciteringerne stadig væk er en god idé, uanset om det udliciteres til offentlige eller private organisationer, er uforandret god. Så må vi tage de enkelte kvalitative problemer, der er i de enkelte, konkrete sager som sådan, og så må vi i øvrigt også betale de lærepenge, det er, og stille mere præcise, mere realistiske krav til kvalitet i forhold til de omkostninger, vi er villige til at spendere.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så vil jeg sige, at der står »Lars Hutters« på tavlen, men Lars Hutters har haft ordet i 1. runde, så nu er det Martin Geertsen, og så bliver Lars Hutters den første i 2. runde.

Martin Geertsen (V): (*Mikrofonen afbrudt*) ... specielt vil henvende mig til, der gerne skulle høre det her. Det er den avislæsende Peter Skaarup, politisk leder for Dansk Folkeparti, hvis indlæg her fra talerstolen undrer mig en smule, fordi jeg egentlig troede, at selv om man i Dansk Folkeparti på mange andre områder har nærmet sig den politiske midte, så var en af de borgerligt-liberale mærkesager, man trods alt havde tilbage i Dansk Folkeparti, nemlig spørgsmålet om udliciteringer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Derfor undrer det mig lidt, at en central politisk personlighed i Dansk Folkeparti som Peter Skaarup faktisk udlagde teksten stort set ligesom man kunne have hørt en Bente Møller fra Enhedslisten udlægge teksten om udliciteringer.

Jeg er meget enig med Henrik Morgen i, at de udliciteringer, man har set i HS, jo i virkeligheden ikke har noget at gøre med de centrale kerneområder inden for velfærdssamfundet, inden for velfærdsstaten som sådan, snarere tværtimod.

Man kan sige, Dansk Folkeparti har tidligere her i Borgerrepræsentationssalen været med til at lukke private ind på centrale velfærdsområder, eftersom Dansk Folkeparti har været med til at stille et forslag sammen med de borgerlige partier om frit valg på hjemmeplejen, hvor vi faktisk er gået ret langt i forhold til at lukke private ind i forhold til at tage sig af plejen af københavnske ældre, et forslag, som Dansk Folkeparti var medforslagsstiller til.

Det, der sådan helt basalt set undrer mig, er, at man ikke bare ikke kan lide udliciteringer, når det går skidt, men det, der også ligger i Peter Skaarups betragtninger, er, at man er imod det centrale i udliciteringen, som i virkeligheden er spørgsmålet om ikke udlicitering, men udbud, det at man sætter den offentlige sektor under konkurrence, at man siger som politiker, og til dem regner jeg også Peter Skaarup, og jeg regner Peter Skaarup som en af de intelligente, så jeg ved, at Peter Skaarup er helt opmærksom på, hvad det er for en kvalitet, han gerne vil præsentere de københavnske patienter for, de københavnske ældre for, den københavnske befolkning i al almindelighed for.

Derfor er det sådan lidt svært forståeligt for mig, at Peter Skaarup lige pludselig blankt afviser at inddrage private i spørgsmålet om at løse også kerneområder inden for den offentlige sektor ved privat hjælp, at man ikke siger: Er der nogle private virksomheder, som kan løse denne opgave bedre, så skulle vi da tage at drage dem ind i opgaveløsningen.

Hvis tingene slår fejl, når vi har udliciteret, så er det fordi Peter Skaarup, jeg og andre ikke har været i stand til at opstille de rigtige kriterier. Så er det fordi Peter Skaarup, Dansk Folkeparti, Martin Geertsen og Venstre ikke har været i stand til at sige, at det er den og den kvalitet, som vi beder om.

Men jeg tror i virkeligheden, Peter Skaarup, at der skal et udbud til, før vi politikere vågner op, der skal en konkurrence mellem offentligt og privat til, før vi politikere vågner op og siger, det er den her kvalitet, som vi gerne vil have for de begrænsede ressourcer, som vi har til rådighed.

Så i bund og grund, Peter Skaarup, drejer det sig jo om at kunne leve op til sit politiske ansvar, i stedet for at kunne – nu kommer min gode partifælle Bo Hindkjær med et uddrag af Dansk Folkepartis principprogram, hvor der står under sundhed »En række serviceopgaver skal udliciteres, idet konkurrence er midlet til at sikre en tilfredsstillende kvalitetsmæssig service til den rimeligste pris.«

Jeg vil godt spørge Peter Skaarup, hvordan det harmonerer med de meget billige point, som Peter Skaarup forsøger at score fra Borgerrepræsentationens talerstol på, ja på den næsten værst tænkeligste populistiske vis, som jeg endnu har set, og så prøve at sammenholde det med det faktum, at det i virkeligheden er vi politikeres ansvar, at et udbud går rigtigt til, og man får den service, man beder om.

Kunne vi ikke få et svar på det, Peter Skaarup, og kunne vi ikke få et svar på, hvorfor der står noget andet i Dansk Folkepartis principprogram, faktisk ret klart, sammenholdt med det, som Peter Skaarup for ikke ret mange minutter siden sagde fra denne talerstol?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det borgmester Peter Martinussen. Jeg ved godt, jeg før lovede Lars Hutters ordet, men Lars Hutters var ikke trykket ind i 2. runde, så det er Peter Martinussen.

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg skal gøre det meget kort i denne runde. Jeg vil egentlig nøjes med at sige for det første til Marlene Krogh, mere for at det er sagt, at vi heller ikke kan støtte det af SF stillede ændringsforslag. Men jeg vil gerne sige tak i øvrigt til Marlene Krogh, ikke så meget for ændringsforslaget, men for, at SF faktisk har haft et også nuanceret syn og har et nuanceret syn på det med udbud og godt vil være med til at bruge det i nogle situationer.

Så vil jeg gerne sige til Bente Møller, at jeg ved jo godt, at vi ikke er enige om dette emne, og det er jo fair nok, men jeg vil bare sige, at de der to små ændringsforslag, som Bente Møller stillede, dengang vi diskuterede rengøring og i øvrigt fastsatte nogle kvalitetsmål for samme, jo faktisk var dækket ind i udbudsmaterialet, og det var derfor, vi var nogle, der ikke stemte for dem, så de er opfyldt. Så kan man selvfølgelig sige, så kunne man også godt have stemt for dem igen, men nu har vi politikere jo travlt, der er ingen grund til at vedtage tingene to gange.

Så vil jeg sige til Peter Skaarup til sidst, og det har Martin Geertsen jo i virkeligheden dokumenteret fremragende, at det var dog en gang lystfiskeri – eller skulle man i et valgår kalde det stemmefiskeri – der foregik fra talerstolen her før af Peter Skaarup. Jeg har sagt før fra denne talerstol, at biksemad er en herlig ret, som kan smage godt, hvis man kender ingredienserne, men at blande tingene sammen på den måde, Peter Skaarup gjorde her, giver ingen mening. Den der med principprogrammet må man selv forklare sig ud af. Jeg ved ikke, hvor meget det tæller i Dansk Folkeparti.

Jeg vil til gengæld sige, at det, at der er sager omkring rengøringsstandarder, og at hygiejnestandarden på hospitalerne ikke er god nok, ikke er noget, der hverken er begyndt eller sluttet med udliciteringen. Jeg vil gerne sige, at de fleste af de eksempler, jeg har fået forelagt som HS-formand, og som vi i øvrigt også behandler i HS-bestyrelsen, så vi lukker ikke ørerne, er fra før rengøringen var udliciteret. Jeg gør opmærksom på, at bortset fra Rigshospitalet så var rengøringen ikke udliciteret på nogen af HS-hospitalerne før indtil for nylig her. Så alle de klager, som Dansk Folkeparti åbenbart også har fået mange af, stammer altså fra en tid, hvor vores egne medarbejdere stod for det.

Skal vi ikke være enige om, at der er mindst to dimensioner i denne debat. Den ene er debatten om udlicitering, at sørge for, at der er en ordentlig service i udliciteringen, at kvaliteten er i orden, at der stilles kvalitetsmål, at arbejdsmiljøet og alt det andet er indeholdt i udbudspolitikken.

Det andet er, at der er pres på de her serviceområder, og det er der, og det har der været før, og det vil der være, uanset om man bruger udbud, og det er et spørgsmål om ressource-mangel, og det er et spørgsmål om, hvor mange penge man har til at bruge på f.eks. rengøringsområdet. Det er ikke noget, der starter eller slutter med udbudsdiskussionen.

Så Peter Skaarup, ud over at kigge i principprogrammet, så skal man altså også lige prøve at skille tingene ad, så de ikke hænger sammen på den forkerte måde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Marlene Krogh (F): Det, der får mig op i 2. runde, er Henrik Morgen fra De Radikale, som ikke mener, at der er lidt nogen skade, og at de her ting ikke har noget med kerneområder at gøre.

Det mener SF i allerhøjeste grad, det har. Rengøringen er et kerneområde på sygehusene, fordi det er altafgørende for, at man får en god operation, at man er i nogle omgivelser, som ikke giver infektioner, og i det hele taget er rengøringen jo en helt speciel del i sig selv på et sygehus. Det er en del, som det er meget vigtigt ikke går tabt. Hvis den funktion, den viden, man har på dette område, går tabt, så kan det få katastrofale følger for patienterne og andre. Derfor er det et kerneområde i SF's øjne, og derfor bør man ikke udlicitere det område, det er yderst vigtigt.

Ligeledes mener vi, at sådan noget som bygningsvedligeholdelse er et vigtigt område. Ja, det kan man måske sige, at det ikke kan være, men den håndværker, som er arbejdsmand, og som lige hjælper med at ordne et vindue her og en dør der, udfylder jo også en funktion, som er et kerneområde. Hvis man skal udlicitere en opgave som denne og beskrive alle de funktioner, som en gårdmand eller en pedel, har, ja, så vil det blive uendeligt, og det er uundværligt, og det vil blive meget, meget dyrt.

Derfor betragter SF også bygningsvedligeholdelse, nu har jeg skrevet det på den måde, at vi kalder det en pedel, som et kerneområde for et sygehus. Jeg tror også, at når man kommer til at skulle beskrive hele den funktion, som ligger i det, vil man komme til kort og hurtigt kunne regne sig frem til, at hvis man skulle ringe efter en elektriker eller en snedker eller en anden håndværker, ja, så ville det beløb hurtigt rende op i flere hundredtusinde kroner.

Køkkenfunktionen betragter vi også som et kerneområde, i og med at vi jo også i HS diskuterer maden og dens indhold og hvad det betyder for patienterne, når de ligger der. Vi mener, det er vigtigt, at der er et samspil imellem patienterne og lægerne og den mad, der bliver lavet på sygehusene.

Hvis vi skal udvikle det område, er det vigtigt, at det er i en funktion, at man ikke adskiller den funktion, og at man ikke på den måde får nogle særlige interesser i ikke at kunne varetage dem i forhold til de patienter, som er indlagt. Vi mener, det er vigtigt i forhold til den enkelte patient at kunne henvende sig i et køkken og få lavet en diætistisk plan over, hvad det er vigtigt at få at spise i forhold til sin sygdom.

Derfor fastholder SF, at køkkenfunktionen er vigtig. Når man har den, så er der selvfølgelig en kantine, og der er en caféfunktion, som vi heller ikke synes, man skal skille ad, netop fordi man skal have mulighed for som patient, men også som diabetiker og andre også at kunne komme på sygehuset og få den mad, som man har brug for.

Derfor mener vi rent faktisk, at det er kerneområder, og SF forstår ikke, hvorfor De Radikale ikke kan se det, og hvorfor de ikke vil stemme for SF's forslag.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Bente Møller, og Bente Møller har kun 4 minutter i 2. runde.

Bente Møller (Ø): Det tager Bente Møller roligt. Jeg har jo heldigvis nogle stand-ins, hvis jeg skulle løbe tør for taletid.

Jeg vil sige, at mage til vås som det, Henrik Morgen stod heroppe og lirede af sig, har jeg da sjældent hørt. Det er rigtigt, at man er blevet mere effektiv nu, men der er ikke nogen dokumentation for, at det ikke er gået ud over kvaliteten, heller ikke i det, Henrik Morgen sagde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Da Hvidovre og Amager Hospital tilsammen reducerede medarbejderstaben med 90 hospitalsmedhjælpere, så kom det til at koste det offentlige 13.759.200 kr. om året til arbejdsløshedsdagpenge. Hertil kommer så de udgifter, der vil være ved bl.a. de 24, jeg refererede til før, som nu er på sygedagpenge, som er nedslidte, som skal revalideres, have førtidspension eller placeres i fleksjob.

Når jeg hver måned kan se på de forskellige lønbilag, jeg får, at jeg har leveret sådan 17.000, 18.000, 19.000 kr. i skat, jeg har såmænd ikke øretal på dem, så er det jo ikke sådan, at jeg har siddet og tænkt, at så har jeg leveret så mange til arbejdsløshedsdagpenge og så mange til rengøring på sygehusene i HS og så mange til skoler og sådan. Jeg tror sådan set ikke borgerne tænker på den måde. Samfundsøkonomisk vil min påstand være, at vi har sparet så meget på den her udlicitering, fordi vi betaler dem af nogle andre samfundskasser. Jeg vil sige, at for Enhedslisten er det ligegyldigt, om det er statskassen, kommunekassen eller HS-kassen, når vi når dertil, for alle pengene kommer fra borgernes lommer.

Sådan vil det være i en situation, hvor man overflødiggør mennesker, som ikke bare bliver jobplaceret et andet sted. Sådan vil det være, når man slider folk ned, som vi så skal enten forsørge på passiv forsørgelse, eller som vi skal revalidere eller placere selektivt på arbejdsmarkedet, at resultatet formentlig er nul.

Så er der hele diskussionen om kerneydelser. Hvis ikke rengøringen og hygiejne-kvaliteten skulle være kerneydelser i en sygehussektor, så vil jeg godt vide, hvad kerneydelser er. Jeg kender ikke en eneste mediciner eller kirurg, der ikke vil sige, at hvis de hygiejniske forhold ikke er i orden her, så går det galt, stafylokokkerne flyver fra lokale til lokale, der går infektion i operationssårene og sådan. Det må være en kerneydelse.

I HS' bestyrelse har vi 3 gange i den tid, jeg har siddet i bestyrelsen, været udsat for foredrag om, at mad er den vigtigste medicin på hospitalerne. Det vil sige, at maden også er en kerneydelse.

Så det sådan at prøve at sige, jamen vi piller ikke ved kerneydelserne, vi piller lidt ved det andet, er noget værre sludder. HS har sparet nogle penge på de her udliciteringer. Det har været nogle dyre lærepenge for de mennesker, det er gået ud over, både de patienter, som skal have ringere forhold, og som jo tit har været vant til, at de, der havde tid til at fyre 2 bemærkninger af, nogle gange var rengøringsassistenten, for plejepersonalet havde det ikke, og for samfundet, fordi vi alligevel bruger de samme penge til passiv forsørgelse, som vi senere fik leveret reel service for. Sådan tror jeg, det vil være de allerfleste gange, hvor vi laver rengøringsregnestykker.

Hvorimod vi i Enhedslisten gerne vil kigge på, hvordan det offentlige kan være en rigtig god arbejdsgiver, der får det bedst mulige ud af sit personale, får arbejdet tilrettelagt ordentligt, får arbejdet med arbejdsmiljø, så vi ikke skal kassere folk og forsørge dem af en anden offentlig kasse, får taget hul på den BST, det er flere år siden, Folketinget besluttede skulle sættes i gang på sygehusområdet, hvor HS i hvert fald ikke er gået i front osv., osv.

Lars Hutter (L): Skal der drages en politisk konklusion af denne debat, specielt hvad angår Socialdemokratiet, så er den jo stjerneklar: Tro dem ikke. De kan stille sig op nok så mange gange i fjernsynet og forsøge at sige til befolkningen: Vi er imod udlicitering. Men når der er mulighed for det både med regeringens egen deltagelse og med Socialdemokraterne i spidsen her i Borgerrepræsentationen, så vil de ikke. Vi må konstatere forud for valgkampen: Stol ikke på Socialdemokratiet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Jeg må så sige, at debatten her i Borgerrepræsentationen har jo haft mange eksempler fremme. I forlængelse af det, som Bente Møller er inde på, konkrete eksempler, så kan jeg også bakke op og konkretisere. Efter at man har udliciteret maden, har jeg oplevet direkte fra mine egne patienter på Frederiksberg Hospital, at de rent faktisk sulter, fordi der ikke er det regelrette, rigtige udbud, som der var i gamle dage til dem.

Nu ved jeg godt, at så skal man jo have en eller anden stjerne ud af elendigheden, så nu fører Peter Martinussen og Co. i HS an, at nu skal der prioriteres om en kvalitativ, en kvalitativ kostpolitik. Men det, der egentlig er årsagen til det, nemlig udliciteringen, kunne disse utroværdige socialdemokrater aldeles ikke sætte noget spørgsmålstejn ved.

Politisk kan vi drage en konklusion, men jeg synes rent faktisk også, at hele den debat, som er foregået her i aften, og som også foregår i samfundet, at på en måde, hvis der var bare en stjerne, bare en anelse, bare et støvfnug af saglighed i Socialdemokratiet, så ville de støtte det, jeg nu foreslår, at denne meget væsentlige sag om udlicitering, så kan man være for eller imod, sagligt bør belyses, at den henvises ved debattens afslutning til Sundheds- og Omsorgsudvalget, hvor vores forvaltning så kan hjælpe til med at få illustreret, hvordan og hvorledes det er i denne sag. Det vil være det sagligt rigtige, og så redder vi i øvrigt også Socialdemokraternes fuldstændig utroværdige holdning omkring denne sag.

Jeg vil lige i øvrigt gøre opmærksom på, at når borgmester Peter Martinussen i starten stiller sig herop og siger bl.a. til undertegnede og Borgerrepræsentationen i al almindelighed, jamen altså der skal jo finansieres, så vi skal jo finde pengene et sted, derfor udliciterer vi. Præcis. Så kan man piske de mennesker, som efterhånden styk for styk er gået ned på det. Det er dem, der betaler prisen, når man vil forsøge at hive nogle millioner lidt den anden vej. Og så har Enhedslisten, Bente Møller, derudover i øvrigt ret i, at omkostningsmæssigt, samfundsmæssigt bliver det så bare meget værre den anden vej.

Jeg synes, det er en elendighed i politisk argumentation, som beklageligvis borgmester Peter Martinussen har fremlagt i aften. Borgmesteren bør tænke lidt grundigere over det. Det kan ikke være rigtigt, at det er nogle af dem, der måske er allersvagest i vores HS-system, der skal betale den omkostning.

Med hensyn til drøftelserne og diskussionerne omkring Dansk Folkeparti vil jeg da bare sige, jamen principielt kan man have en holdning, men det er da prisværdigt, at der er politikere, hvor selve virkeligheden, realiteterne gør indtryk.

Hvis det endelig er af hensyn til principprogram og kongresser, så kunne jeg da godt spørge borgmester Peter Martinussen, nu har vi hørt statsministerens ord: Hvordan er det med den socialdemokratiske kongres? Har den ikke principielt vedtaget, at der ikke skal være udliciteringer? Hvad er det for nogle konkrete eksempler, der gør, og der har gjort indtryk på borgmesteren, at man løber fra de beslutninger, der er truffet på den socialdemokratiske kongres? Det kunne da være interessant at høre. Men det er vel bare hele det atlantehav af falske løfter og alt muligt andet, der udgår fra Socialdemokratiet.

Hvis Socialdemokraterne er fornuftige i denne sag, så gør de sammen med os andre, at det her skal virkelig grundigt belyses, og giver muligheden for, at det udvalg, hvor borgmesteren i øvrigt er formand, med sin forvaltning får kigget godt og grundigt på det her. Det vil være en ære, der tjener Socialdemokratiet, og som forhåbentlig kan gøre, at man ser rimelig fornuftigt på det. Jeg tror desværre, at statsministerens ord om nedslidning af mennesker kommer til at holde stik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Men borgmesteren får en chance for sagligt at gennemgå det og komme frem til, hvad det er for et resultat. Jeg tror ikke, borgmesteren kan komme uden om det resultat, som flere andre, inklusive Dansk Folkeparti, har peget på i aften.

Peter Skaarup (O): Jeg vil lige kommentere et par af de ting, som er blevet sagt af nogle ordførere i forhold til det indlæg, som jeg holdt på vegne af Dansk Folkeparti om det her forslag.

Først til Martin Geertsen, han var lige oppe og hjælpe Venstres ordfører med et lille indlæg her, og det kalder på en kommentar, og jeg kommer selvfølgelig også med den.

Det er ligesom om Venstre og Martin Geertsen her i dag lægger frem, nå, men der er sådan en borgerlig-liberal familie, hvor Venstre er farmand, og så er De Konservative mor, og så er der de der Dansk Folkeparti, de trænger en gang imellem til lige at blive sat på plads, og de skal lige have nogle på tæven eller i hvert fald verbalt have at vide, at den går ikke, og her træder I ved siden af. Det er ligesom Martin Geertsens attitude her i dag.

Der kan jeg lige så godt sige til Martin Geertsen, og det tror jeg også, Martin Geertsen ved, eller i hvert fald kommer han til at få det at vide, at Dansk Folkeparti tilhører ikke den familie. Vi tilhører ikke en familie, hvor man her i Borgerrepræsentationen skal se det ene eksempel, vi hører på som politikere, efter det andet, at rengøringsstandard, standard rundt omkring af den service, som københavnernes skal have, bliver udhulet af udliciteringer.

Vi mener, at den tvivl, der er rejst om de udliciteringer, bør komme det her forslag til gode, og at man bør stoppe op og se på: Er det det rigtige, vi gør med nogle af de allervigtigste ydelser til borgerne her i kommunen? Fordi er det ikke det rigtige, vi gør, så kan vi have nok så flotte partiprogrammer eller udtalelser på kongresser af forskellig art, hvor vi mener det ene eller det andet eller det tredje, men hvis fornuften siger os, at det her er forkert, og vi kan se en masse eksempler på, at det er forkert, så nytter det ikke noget, at vi går ud og siger, jamen uha, vi kan spare så og så mange milliarder, og Venstre siger i Folketinget, at vi kan spare 26 mia. kr., sagde i budgetforhandlingerne her op til år 2001, at der var en masse millioner, vi kunne spare, hvor alle var enige om, jamen det kunne da godt være, der kunne spares nogle penge, men det var altså lidt luftkasteller, der var tale om.

Så jeg tror, man skal passe meget på med, selv om vi også, og det erkender jeg, vi har haft, og vi har stadig væk et syn på udliciteringer, der siger, at det er noget, vi skal prøve af, så skal vi også til gengæld kunne se, hvis udliciteringerne får nogle negative konsekvenser, så sig o.k., så stopper vi den form for udliciteringer, og så kigger vi os omkring i systemerne, om det er det rigtige, eller det er det forkerte, i stedet for bare at køre videre.

Der forstår jeg slet ikke Socialdemokraterne. Landets statsminister har holdt en nytårstale, hvor vi alle sammen måtte lytte til, at det stressede den enkelte medarbejder, at vi skulle også sætte mennesket før systemet og økonomien. Og så må vi se her, at Peter Martinussen mener, at alle de klager, vi har fået i København og i HS, jamen det er nogle, der ligger før udliciteringerne, altså siden udliciteringerne startede i HS her i sommeren 2000 er der ikke kommet nogen klager ind. Det er altså ikke et billede, vi har i Dansk Folkeparti, må jeg sige. Det er heller ikke et billede, Enhedslisten har. Det er heller ikke et billede, Lars Hutter har. Det er heller ikke et billede, en af Socialdemokratiets repræsentanter i HS' bestyrelse har.

Jeg ved ikke, om Peter Martinussen har haft ørerne og øjne åbne i forhold til de breve, der er kommet. Jeg har i hvert fald set flere henvendelser, hvor den er gal, og hvor vi bør stoppe op. Jeg følger løbende det her ret tæt, og jeg ved, at der er henvendelser omkring det her, jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

ved det fra vores egne medlemmer i Dansk Folkepartis Gruppe, jeg ved det fra vores medlemmer i det hele taget. Jeg ved det fra de læserbreve, jeg ser i aviserne, og jeg ved det, når man kommer ud på hospitaler og ser standarderne. Der ligger uldtotter og støv mange steder, hvor der ikke burde ligge støv og uldtotter.

Om det er udliciteringens skyld, eller det er andre årsager, kan jeg ikke vide med sikkerhed, men det er i hvert fald et stigende antal klager, der er kommet, efter at udliciteringer er foregået, og det synes jeg, vi skal undersøge, inden vi går videre.

Så siger Henrik Morgen, at det nytter ikke noget, at vi kommer med nogle løsrevne historier. Jeg mener heller ikke, vi skal agere ud fra nogle løsrevne historier. Men det her er altså ikke nogle løsrevne historier. Det er systematisk, at vi får henvendelser om, at de her ting ikke foregår efter hensigten.

Der er det så, jeg ikke forstår, når den regering, der sidder i øjeblikket, udsender nogle signaler om, at den er helt gal oppe i Ålborg, hvor man har udliciteret, og der kan man også se, hvor galt det er med Venstre og de der hardlinereovre på højrefløjen, der vil udlicitere det hele, når vi ser, at regeringen også påpeger, at ude i Greve kan I også se, at der var det galt selv med en Venstreborgmester ved roret, der nytter det ikke med de her udliciteringer, nu må man opsigte aftalen med ISS, når vi ser sådan en masse eksempler på det, så er det da signalforvirring uden lige, at vi skal høre den socialdemokratiske borgmester Peter Martinussen, at vi skal høre den radikale ordfører her i kommunen, Henrik Morgen, sige, at vi skal bare fortsætte udliciteringerne.

Altså så er der noget galt. Så kan jeg godt forstå, at der ikke er nogen, der tror på Poul Nyrup Rasmussen, statsministeren, hvis vi skal opleve, at han siger én ting i Folketinget og i nytårstalen, hvor vi alle sammen sidder foran skærmen godt slukørede efter nytårsaften og forhåbentlig hører, hvad han siger, og så noget helt andet herinde i Borgerrepræsentationen. Jamen så kan man da godt forstå, at der ikke er nogen, der overhovedet har tillid til det Socialdemokrati, som stadig væk er det største parti herinde.

Lad os lige lytte til den sunde fornuft og så sige, at selv om vi har nogle principbeslutninger om, at udlicitering kan være en god ting på nogle områder, så se på fakta, fornuften, de henvendelser, vi får, og de henvendelser går i en eneste retning, og det er, at der er noget galt.

Så lad os lige tænke os om her. Derfor støtter vi først og fremmest forslaget fra Lars Hutters, vi støtter også ændringsforslaget fra SF, hvis Lars Hutters' forslag ikke kan komme igennem. Men vi støtter i øvrigt, at det bliver udvalghenvist, så vi får det her undersøgt, inden man træffer forhastede beslutninger her i dag.

Martin Geertsen (V): Først har jeg en kommentar til Enhedslistens Bente Møller, som siger, at der ikke er nogen dokumentation for, at kvaliteten ikke er blevet ringere på HS-hospitaler, efter at der er foretaget udliciteringer. Det kan man måske hævde, Bente Møller, men kunne det ikke hænge sammen med, at hver evig eneste gang, der er nogle andre, der her i denne Borgerrepræsentationssal, som stiller forslag om, at vi skal forsøge at måle kvalitet i den offentlige sektor, så er der næsten ingen grænser for Enhedslistens modstand, fordi man kan ikke måle ting i den offentlige sektor. Det er sådan noget med menneskelig omsorg og sådan nogle ting, og det kan man ikke måle.

Hvis nu Enhedslisten kunne prøve at sammenholde sine synspunkter en smule og tilslutte sig eksempelvis det faktum, at man godt kan måle kvalitet i den offentlige sektor, så kunne vi måske finde ud af at få noget dokumentation for, hvordan kvaliteten rent faktisk var.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Så er der Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti. Jeg vil godt sige, at selv om jeg ikke har siddet så længe i Borgerrepræsentationen, så er det dog alligevel et stykke tid, og man skal altså høre meget, før ørerne falder af. Jeg tager ikke normalt landets statsminister i forsvar, men han kan næsten ikke matche Dansk Folkepartis Peter Skaarup i utroværdighed. Dansk Folkeparti skriver – og nu bliver jeg nødt til at citere fra Dansk Folkepartis principprogram endnu en gang:

»Dansk Folkeparti finder, at det offentlige skal angive kravene til forskellige ydelser til landets borgere, men at private med fordel kan stå af driften af f.eks. institutionerne. Det skal understreges, at det offentlige stadig skal stå for betaling til eksempelvis pleje- og sygehussektoren. For at kunne nedsætte de alt for høje skatter og afgifter ønsker Dansk Folkeparti besparelser på de offentlige budgetter. Derfor skal en lang række opgaver privatiseres og udliciteres.«

Hvordan i alverden hænger det sammen med den lange, lange, lange svada, som Peter Skaarup kom med her fra talerstolen, hvor han påkaldte sig stort set alt mellem himmel og jord og beskyldte, og det vil jeg gerne understrege, en mand, som jeg normalt ikke tager i forsvar, men landets statsminister, for at være utroværdig?

Peter Skaarup siger, at han hele tiden holder øjne og ører åbne og finder ud af, hvad det er der sker ude i samfundet, og al mulig ros for det. Men kunne man ikke have holdt øjne og ører åbne, før man skrev Dansk Folkepartis principprogram, der rent faktisk, jeg vil sige, det er næsten en afskrift af Venstres principprogram? Kunne man ikke have holdt øjne og ører åbne i Dansk Folkeparti, inden man skrev sit principprogram? Eller er det, der står i Dansk Folkepartis principprogram, bare sådan nogle floskler og luftkasteller og et principprogram, som i Dansk Folkeparti nærmest er lavet efter devisen »So ein Ding müssen wir auch haben«?

Er der noget af det, der står i Dansk Folkepartis principprogram, som overhovedet står til troende, eller er det bare ligegyldigheder? Er Dansk Folkeparti og Peter Skaarup udelukkende til for folkestemninger, til for, hvordan debatten drejer rundt her i Borgerrepræsentationssalen, eller er der noget, der hedder principper overhovedet i Dansk Folkeparti?

Jeg synes i forhold til diskussionen om, hvorvidt Dansk Folkeparti er lillebror eller storebror eller morfar, at sådan opfatter vi ikke Dansk Folkeparti. Vi synes, at Dansk Folkeparti gør stor gavn og stor nytte, og vi har stor respekt for Dansk Folkepartis synspunkter i al almindelighed.

Men jeg vil godt sige, at når man går med på en galej fuldstændig uden mål og med, og vi overhovedet ikke kan regne med, hvad der står i Dansk Folkepartis principprogram, så må det, uanset om Peter Skaarup opfatter Venstre som faderen i familien, hvad vi ikke selv gør, men uanset hvad Dansk Folkeparti måtte opfatte Venstre som, så må det altså være os tilladt at sætte spørgsmålstegn ved, hvad i alverden det er, der foregår i Dansk Folkeparti.

Kan vi ikke få et klart svar fra Peter Skaarup: Er det, der står i Dansk Folkepartis principprogram, noget, der står til troende, eller er det bare floskler og ligegyldigheder, og noget, man har vedtaget, eller noget, man har vedtaget i en studiekreds i Dansk Folkeparti? Hvad er det her for et dokument, Peter Skaarup?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Inden Henrik Morgen får ordet, så har Peter Skaarup bedt om en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2001**

Peter Skaarup (O): Ja men som jeg én gang tidligere har sagt, jeg ved ikke rigtig, om Martin Geertsen hørte efter, dengang jeg sagde det, men jeg vil godt lige gentage det så for Martin Geertsen og andre, der måske heller ikke har hørt det.

Det, jeg har sagt, er, at det er rigtigt, at vi i vores partiprogram har noget stående om udlicitering, det står vi fuldstændig ved. Men vi er også af den opfattelse, at hvis vi kan konstatere, at udlicitering har nogle konsekvenser for de borgere, som allermest har brug for hjælp i samfundet, nemlig dem, der er syge, dem, der ligger på sygehus, dem, der er ældre, dem, der måske er på et plejehjem, så er det vigtigt, at vi sørger for at tage de konsekvenser ad notam, at vi sørger for at stoppe op og så sige, o.k. her er nogle problemer, dem må vi have set på, inden vi går videre med udliciteringerne.

Så vil jeg godt sige til Martin Geertsen: Er der slet ikke nogen grænser for, hvor Venstre vil stoppe udliciteringerne? Hvis Venstre gentagne gange hører eksempler, og det er altså det, jeg hører, vil jeg så sige, fra sygehuse, hvor rengøringen ikke er i orden, hvor det medfører, at folk bliver endnu mere syge, hvor det medfører, at folk, der kommer på sygehus, ikke kommer ud derfra, fordi besparelserne er så ivrige, bl.a. med Venstres støtte her i Borgerrepræsentationen, man har jo skåret ned både i forhold til plejehjem og hospitaler i dette område, hvis gentagne gange det viser sig, er der så slet ikke nogen grænser, hvor Venstre så siger: O.k., nu bliver vi også nødt til at se på vores udliciteringspolitik, vi bliver nødt til at gribe i egen barm?

Det har vi gjort, hvor vi har sagt: Det her er gået for vidt, det har nogle negative konsekvenser. Det synes jeg også, Venstre bør gøre, i stedet for bare at drøne derudad, som om det er valgkamp i morgen.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): For Venstre er der konceptuelt, som det med et fint ord hedder, ingen grænser for udbud og udlicitering. Når tingene går galt, så hænger det sammen med, som jeg sagde i mine indledende bemærkninger, at politikerne ikke har været i stand til at opstille de rigtige og nødvendige krav til den pågældende udlicitering. Så må vi opsigte kontrakten, så må vi lave som koncept en ny udlicitering.

Der skal fortsat være konkurrence mellem offentligt og privat, også selv om ISS eller andre ikke overholder kontrakterne med det offentlige, eller fordi det offentlige har været for dårlige til at stille krav.

Men det, jeg sådan set var interesseret i, var at få et nik nu, så Peter Skaarup er fri for at tage en kort bemærkning: Det, der står i Dansk Folkepartis principprogram, er altså stadig noget, man mener i Dansk Folkeparti, til trods for det frontalangreb, som Peter Skaarup havde på udbud og udliciteringer? Det kan jeg ikke få et nik på?

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Det er da rart, at Venstre er ærlig: Der er ingen som helst grænser for udlicitering. Vi kan opleve, at patienterne sulter på HS-hospitalerne, bl.a. i medfør af den udliciteringspolitik, som storebror Venstre har med lillebror Socialdemokratiet på slæb. Vi kan opleve, at rengøringsdamerne bliver slidt ned, at der ikke er gjort ordentligt rent med risiko for bakterieinfektioner på hospitalerne. Der er åbenbart overhovedet ingen grænser for, hvor vidt og hvor langt Venstre og Martin Geertsen vil gå i den rovdrift på mennesker.

Jeg takker meget for nu at få et klart billede af, hvad det handler om med Venstre og Socialdemokratiet hånd i hånd frem til, hvad der skal ske ved valget i Borgerrepræsentationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Mange tak, Martin Geertsen, for det kyniske menneskesyn, som er kommet frem fra Venstre i aften.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Peter Skaarup for en kort bemærkning, og det er Peter Skaarups sidste korte bemærkning; ellers må han trykke sig ind i 3. runde.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Jeg bemærkede nemlig lige præcis, som Lars Hutters også gjorde, den her sætning, og det er der, jeg mener, forskellen er mellem Venstre og Dansk Folkeparti. Vi siger, det kan godt være fornuftigt med udlicitering i nogle tilfælde, men hvis det rammer de bløde områder, plejehjemmene, hvis det rammer hospitalerne på en u hensigtsmæssig måde, hvor det viser sig, at de ældre lider, de syge, svage lider, så går det ikke.

Derfor synes jeg, det var en god klarhed, Martin Geertsen kom med, fordi det, Venstre siger, er, at det er godt med udlicitering, det skal man altid benytte, det er godt med privatisering, det skal vi altid benytte. Er det måske derfor Venstre har været med til at lukke 6 plejehjem sidste år, i år 2000? Er det derfor der skal lukkes offentlige plejehjem, så folk skal til at købe sig ind på private plejehjem for at få den pleje, de skal have? Er det det, der skal til? Skal pengepungen være i orden, for at vi kan komme på plejehjem? Det er jo konsekvensen af Venstres politik og i øvrigt også Peter Martinussens politik.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Martin Geertsens sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Det omvendte af det, Peter Skaarup siger nu, er, at det offentlige stort set i alle sammenhænge er det bedste og det mest sikre. Det synspunkt vil jeg gerne anfægte.

Det, vi siger, er, at vi gerne vil have tingene i udbud, vi vil gerne have tingene ud i en konkurrence, uanset om det er rengøring på Rigshospitalet eller det er i forhold til ældreplejen eller det er i forhold til rengøring af gader og stræder, stort set ligegyldigt hvad det er for et område. Vi vil have det ud i konkurrence mellem offentlig og privat. Derude vil vi finde den bedste service og den bedste kvalitet og helst den billigste pris.

Hvis det er sådan, at dem, vi udliciterer til, ikke er i stand til løse den opgave, så er det enten fordi vi har været for dårlige til at stille krav, eller også er det fordi den pågældende virksomhed ikke har overholdt sin kontrakt med kommunen, det offentlige i al almindelighed.

Men det frontalangreb, som Peter Skaarup har lavet på udbud og udliciteringer her i aften, harmonerer fortsat meget, meget, meget dårligt med det, der står i Dansk Folkepartis principprogram. Det synes jeg står til troende også efter denne debat.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Nu er det Henrik Morgen, og Henrik Morgen har kun 2½ minut tilbage i denne runde. Vi har lidt problemer med mekanikken heroppe. Det er derfor, folk forsvinder fra talerlisten, men det er altså rettelig Henrik Morgen.

Henrik Morgen (B): Jeg sagde i mit indlæg, at kun meget ideologiske og religiøse mennesker kan gå imod den grundlæggende tankegang bag udliciteringer. Jeg tror, Bente Møller

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

hører til den sidste del, nemlig de meget religiøse mennesker, fordi Bente Møller i sit indlæg brugte ordet »tro« utrolig mange gange. Hun troede dette og hint, og hun troede, at der ikke var sparet en krone der.

Jeg må sige også igen, Bente Møller, at det er at rette bager for smed, når man siger f.eks., at det koster det offentlige 13 mill. kr. om året at udlicitere på det her hospital, der blev nævnt i indlægget, i arbejdsløshedsdagpenge til de pågældende. Jeg synes, det ville være trist, hvis alle de 13 berørte mennesker ville gå uden at få job nogen sinde igen, det synes jeg er meget, meget uheldigt. Det kunne måske tyde på, hvis det er tilfældet, og det derfor koster 13 mill. kr. om året, at de måske ikke har været helt så kompetente til det arbejde, de gjorde. Men jeg tror i øvrigt, at det var en regnefejl.

Jeg vil sige om rengøringen, ja, det er en meget, meget vigtig ydelse, en meget, meget vigtig ting på et hospital, men det er altså en rammebetingelse, det er altså en rammefunktion, det er ikke en kerneydelse.

Jeg vender mig hermed til Marlene Krogh fra SF, som siger, jamen rengøring er en kerneydelse, kost er en kerneydelse, bygningsvedligeholdelse er en kerneydelse. Hvad så med vaskeri? Er det også en kerneydelse for SF? Er portøropgaver en kerneydelse? Er skridsikkert fodtøj og fremstilling heraf også en kerneydelse, for det er jo også vigtigt? Jeg vil gerne spørge Marlene Krogh: Hvad er ifølge SF ikke en kerneydelse i hospitalsbehandlingen?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Bente Møller (Ø): Nu kan man jo diskutere meget, hvordan man kan lave regnestykker, men hvis der bliver 90 ufaglærte job mindre i København, så bliver der også 90 flere arbejdsløse, fordi hvis man kigger på arbejdsløshedsstatistikkerne, så er det lige præcis de ufaglærte, der fylder mest. Det er ikke dem med de høje uddannelser, for dem står folk i kø for at få.

Hertil kommer, at de fleste af dem, der ikke længere gør rent for HS, er kvinder, det er kvinder over 50 år. Jeg har ikke mødt nogen arbejdsgiver endnu, der står og råber: Jubi! Lad os få nogle flere damer over 50 år, der ikke har nogen uddannelse, og som for øvrigt de sidste 20 år har gjort rent på et sygehus. Sådan er verden ikke. Så når der bliver 90 færre job, så kan man nogenlunde uden at bæve gå ud fra, at det koster 90 gange arbejdsløshedsdagpenge.

Men det, der egentlig fik mig til at tage ordet oprindeligt i 3. runde, var Martin Geertsens påstand om, at Enhedslisten ikke vil måle kvalitet. Det er noget værre sludder, og jeg troede ikke, Martin Geertsen var en mand, der normalt begav sig af med at lyve. Enhedslisten har haft nogle synspunkter på, hvordan man kan måle. Sidst vi diskuterede det, var det omkring certificering af plejehjem. Lige præcis ting som rengøring kan man faktisk måle, for man kan gå ud og tage nogle prøver, hvordan det ser ud, så kan man se kvaliteten af selve rengøringen.

Hvad det betyder for folks arbejdsmiljø, må man så måle på, hvad det betyder af øget sygelighed, øget førtidspensionering og sådan. Man kan også måle kvalitet på de bløde områder. Det kan man bare ikke gøre ved certificeringsordninger. Man kan spørge kunderne i biksen, hvad det så end måtte være for en biks, hvad de synes om den. Man kan se, hvordan personalet trives, hvor længe de bliver fastholdt. Så er det formentlig et rimelig godt sted. Hvis vi har en børnehave, hvor vi kan se, at de har 4 pædagogstillinger slået op hvert halve år, så er det formentlig ikke et ret rart sted at arbejde, og så er det nok heller ikke et ret rart sted at være barn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Så på den måde tror jeg, at man kan læse meget om kvalitet, og vi vil gerne spørge både dem, der leverer ydelserne, og dem, der modtager dem, hvad de synes om produktet. Men at lave matematiske systemer til at måle bløde værdier tror vi ikke på. Man kan måle den hygiejniske kvalitet af en sygepleje, men man kan ikke måle værdien af, at nogle tog sig tid til at holde fru Jensen i hånden i 5 minutter, da hun var allermost bange. Det er svært at påvise matematisk. Man kan have en formodning om, at det betyder noget for fru Jensens livskvalitet, at hendes sygehusophold bliver rarere, men matematisk kan man ikke måle det.

Men i øvrigt vil Enhedslisten altså gerne snakke kvalitet og kontrol af kvalitet.

Lars Hutters (L): Henrik Morgen fra De Radikale har talt om religiøsitet her i forbindelse med udliciteringsdebatten. Jeg vil gerne have lov til at forespørge Henrik Morgen fra Det Radikale Venstre, hvad Det Radikale Venstre mener om Venstres udsagn: Der er ingen som helst grænser for udlicitering? Det er det mest dogmatiske, ekstremistiske synspunkt, jeg længe har oplevet. Jeg går ud fra, at Henrik Morgen og Det Radikale Venstre, er der nogle, der har givet udtryk for fuldstændig vanvittigt religiøse opfattelser i den retning, så er det Martin Geertsen og Venstre.

Jeg må i øvrigt desværre konstatere, at Socialdemokratiet og Peter Martinussen driver med i den retning. Jeg nævnte storebror og lillebror. Desværre er det jo sådan, at storebror er jo rent faktisk, hvis vi ser på galluptallene, Venstre, og så vil Socialdemokratiet med Peter Martinussen i spidsen konkurrere med Venstre om, hvordan man åbenbart mest hårdt, brutalt, kynisk, udnyttelse og nedslidning af mennesker vil konkurrere med Venstre om at overhale Venstre, eller hvordan og hvorledes skal det forstås? Det synes jeg er utrolig beklageligt.

Når jeg siger det på denne måde og trækker det op med Peter Martinussen, så ved jeg jo også, at der ikke er enighed i Socialdemokratiet om det her. Jeg synes, at vi bør forlade denne religiøsitet og i stedet for forsøge. Vi kender hinandens programmer og principprogrammer og hvad ved jeg, men det, det drejer sig om, er et politisk ansvar for, hvad der sker i HS og for de mennesker, som skal behandles der, og for de mennesker, der arbejder der.

Så derfor skal jeg kun som en saglig appel til hele forsamlingen, men ikke mindst til borgmester Peter Martinussen, denne sag er så omfattende politisk, sagligt og alt muligt andet, at skal det her behandles på en fornuftig måde, så bør borgmester Peter Martinussen støtte mig i, at den skal henvises til Sundheds- og Omsorgsudvalget. Det håber jeg bliver resultatet, hvor borgmester Peter Martinussen gør sagen og måske også sig selv en rigtig god tjeneste ved at gøre det.

Et af Lars Hutters (L) stillet forslag om beslutningsforslagets henvisning til Sundheds- og Omsorgsudvalget blev forkastet med 26 stemmer imod 18.

For stemte: F, Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, V, C og B.

Marlene Krogh (F) stillede følgende ændringsforslag:

”At Borgerrepræsentationen giver instruktionsbeføjelse til medlemmerne af H:S’s bestyrelse om at trække beslutningen om udlicitering af følgende områder tilbage: Rengøring, vaskeriydelser, bygningsvedligeholdelse, køkkenfunktioner, kantine og caféfunktioner.”

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Ændringsforslaget blev forkastet med 25 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, O, P og L.

Imod stemte: A med undtagelse af 1 medlem (Jette Bergenholz Bautrup), V, C og B.

Undlod at stemme: 1 medlem af A (Jette Bergenholz Bautrup).

Herefter blev beslutningsforslaget forkastet med 31 stemmer imod 13.

For stemte: Ø, O, P og L.

Imod stemte: A med undtagelse af 1 medlem (Jette Bergenholz Bautrup), V, F, C og B.

Undlod at stemme: 1 medlem af A (Jette Bergenholz Bautrup).

=====

28) BR 37/01. Medlemsforslag om at bevare Delfin Apoteket

(Stillet af Lars Hutters (L)):

Borgerrepræsentationen ønsker at bevare Delfin Apoteket, Nørre Farimagsgade 63, 1364 København K. Borgerrepræsentationen retter henvendelse til Sundhedsministeriet og meddeler, at aktuelle planer om at nedlægge Delfin Apoteket skal tages af bordet.

Lars Hutters (L): Jeg skal gøre argumentationen rimelig kort, idet jeg henviser til min omfattende motivering i selve forslaget, som jo i al enkelhed går ud på, at der er mange borgere, læger m.m., som opfordrer til, hvad jeg også håber, at Borgerrepræsentationen velvilligt vil imødekomme, at Delfin Apoteket fortsat kommer til at eksistere.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så må der godt være lidt ro i salen. Jeg vil gerne have ro i salen.

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg skal gøre det meget kort og sige, at vi i Den Socialdemokratiske Gruppe godt kan støtte dette forslag. Vi har også pressemæssigt været ude og sige, at vi har de samme bekymringer omkring servicen på vores apoteker i forhold til det her.

Jeg vil sige, der er ikke noget forslag endnu om at lukke det, men det er noget, der overvejes i Lægemiddelstyrelsen, det ved Lars Hutters sikkert godt.

Jeg synes, vi skal sende denne meddelelse om vores synspunkt, og så vil jeg i øvrigt foreslå, at vi i vores Sundheds- og Omsorgsudvalg tager en drøftelse af apoteksplanlægningen og måske prøver at få staten med på at kigge på det. Det er efter de oplysninger, jeg har, 10-12 år siden, at man sidst kiggede på det emne. Det behøver vi ikke noget forslag om, det kan vi jo tage op af egen drift i udvalget.

Preben Møller Hansen (P): For et stykke tid siden blev jeg orienteret om, at man havde truffet en sådan beslutning om at nedlægge Delfin Apoteket. Nu er det et sted, hvor jeg selv kommer meget ofte, og jeg kunne jo høre blandt de mennesker, der kommer og køber deres medicin, og hvad de nu ellers køber der, at de var meget harmfulde.

Jeg gjorde så det, at jeg fik en snak med Peter Martinussen, og jeg kan forstå, at han lever op til sit ord, og derfor vil jeg gerne udtrykke min tak til Peter, fordi han lever op til det, han lovede på daværende tidspunkt. Vi skal selvfølgelig ikke have lukket det apotek.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er fint, Preben Møller Hansen. Det hedder »borgmester« ... (*Preben Møller Hansen*: Kan det ikke være skide ligegyldigt, hvad han hedder?). Nej, det tror jeg ikke, borgmesteren selv synes.

Beslutningsforslaget blev godkendt.

=====

29) BR 38/01. Medlemsforslag om at der ikke lukkes plejehjemspladser i 2001

(Stillet af Marlene Krogh (F)):

Det foreslås, at der ikke lukkes plejehjemspladser i 2001.

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er et medlemsforslag om, at der ikke lukkes plejehjemspladser, som oprindeligt er stillet af Marlene Krogh fra SF, som har trukket forslaget, men det bliver så opretholdt af Lars Hutters. Men alligevel ønsker Marlene Krogh at få ordet, og det skal hun så få.

Marlene Krogh (F): Jeg skal bare kort sige, at jeg ønsker at trække forslaget. I og med at vi vedtog sidste torsdag, at der ikke lukkes plejehjem i år 2001, så mener jeg, at det her er tilgodeset, og derfor ønsker jeg at trække dette forslag.

Bente Møller (Ø): Vi har den kedelige uvane i Enhedslisten, at vi tror, folk mener det, de skriver. Det, vi besluttede i torsdags, var, at der ikke i 2001 skulle sættes navn på, hvad for nogle plejehjem der skulle lukkes i 2002.

Vi troede, at SF med dette forslag mente, at vi skulle stoppe for lukning af plejehjem i 2001, og der er 2 plejehjem, man kan nå at redde, nemlig dem, der skal rømmes 1. april, Store Tuborghjemmet og Margrethehjemmet. Det er det indhold, Enhedslisten har lagt i forslaget, og det er på den baggrund, vi vil støtte det.

Lars Hutters (L): Jeg vil indrømme, at jeg forstår nu altså heller ikke begrundelsen for at trække det, fordi det var jo korrekt, hvad Bente Møller fra Enhedslisten sagde, at man besluttede sidste torsdag som et ændringsforslag til mit forslag, at man ikke skulle lukke plejehjemspladser i 2002. Her står der altså 2001.

Så jeg har det altså også som Bente Møller, at vi må da gå ud fra, at SF, når det ikke er vedtaget af Borgerrepræsentationen, nu når man bliver gjort opmærksom på det, naturligvis støtter det forslag. Ellers må jeg sandelig sige, at så får jeg snart problemer her i Borgerrepræsentationen med, hvem jeg overhovedet kan stole på. Jeg har da hele tiden stølet på SF.

Nå, men jeg vil så i øvrigt også sige, at jeg jo efter mødet sidste uge har haft lejlighed til at drøfte, hvordan situationen er med hensyn til plejehjem rundt omkring. Jeg kan meddele Borgerrepræsentationen, at der er en helt anden holdning i Frederiksberg Kommune, som nu genåbner 70 plejehjem på 2 tidligere plejehjem, der har været lukket ... (*Afbrydelse*). Ja, 70 plejehjemspladser, tak, men jeg er også lidt træt, ja, ja, 70 plejehjemspladser, tusind tak, Erik Vinding.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Så vil jeg sige, at ved sidste møde i Økonomiudvalget var der andre medlemmer, der spurgte mig, om ikke det var rigtigt, at vi var restriktive med, hvem der blev indstillet til plejehjem. Det må jeg sige, det er vi. Jeg vil sige vedrørende den sag fra Videbæk Kommune, som alle kender, at det pågældende menneske ikke vil blive godkendt i Københavns Kommune. Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at både statsministeren – der har vi statsministeren igen, borgmester Peter Martinussen – og socialministeren henstiller, at mennesker, der er kommet i en sådan situation, bør imødekommes med hensyn til at komme på plejehjem ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er ikke lige det, dagsordenspunktet handler om, Lars Hutters. Jeg vil godt have, at vi kommer tilbage til dagsordenen.

Lars Hutters (L): Så derfor stiller jeg et ændringsforslag, der går ud på:

»Borgerrepræsentationen beslutter at genåbne plejehjem, f.eks. Borgervænget, Granbo m.m., således at de ældre ikke skal vente på en plejehjemsplads på HS' hospitaler eller under kummerlige forhold hjemme.«

Med den fungerende formands klare støtte vil jeg så sige følgende: Der er mange i Københavns Kommune, der venter under meget kummerlige forhold, som jeg er helt sikker på, at statsministeren og socialministeren vil henstille til borgmester Peter Martinussen snarest muligt kommer på plejehjem. Så den fungerende formand Bente Frost er sikkert enig med mig i, at det bør man tage under overvejelse.

Jeg håber, at SF m.m. støtter, at vi får gjort noget ved det her. Vi kan ikke være bekendt, at sådan nogle forhold eksisterer for vores ganske udmærkede, gode borgere, som stort set har boet hele deres liv i Københavns Kommune og betalt deres skat. Jeg så i en udregning, at de har med deres skat optjent mere end 1 mill. kr. i hele deres liv, som de har betalt i skat i Københavns Kommune, så de fortjener nu at få sikret deres alderdom, at de får den plejebolig uden at skulle vente i utryghed og under kummerlige forhold. Jeg er helt sikker på, at jeg har statsministerens og socialministerens støtte til at få løst dette spørgsmål.

Peter Skaarup (O): Ja, nu var der på sidste BR-møde en lang debat om det her, og det, der for os i Dansk Folkeparti stod klart, var, at man besluttede, at der ikke skulle lukkes flere plejehjem i 2002, altså med virkning i 2002, og ikke 2001.

Dette forslag går ud på, at der ikke skal lukkes flere plejehjem i 2001, og det kan, som der ganske rigtigt er redegjort for, betyde, at man stadig kan nå at redde 2 plejehjem, nemlig Margrethehjemmet og Store Tuborghjemmet.

For os er det afgørende, at når der ligger 150 patienter på hospitalerne og venter på at komme på plejehjem, som der ikke er plads til, hvorfor så stadig væk gennemføre planen om at lukke de 2 plejehjem, som vi endnu kan nå at redde? Det er da fuldstændig tåbeligt. Alle er enige om, at der er brug for de plejehjemspladser for bl.a. at afhjælpe de problemer, der er på hospitalerne.

Så vi vil godt stille et ændringsforslag, der udspecificerer, hvad det her forslag rent faktisk betyder, og det tangerer det, som Enhedslisten også har sagt her på talerstolen, og det lyder som følger:

»Borgerrepræsentationen beslutter, at forslaget har den konsekvens, at Margrethehjemmet og Store Tuborghjemmet reddes, da de 2 plejehjem først er planlagt lukket i år 2001.«

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

Vi kan i øvrigt også godt støtte det forslag, som Lars Hutters er kommet med, men vi synes, at det her egentlig er den rigtige konsekvens ud fra den ordlyd, som SF reelt har valgt til dette forslag. Så den praktiske gennemførelse af SF-forslaget er, som jeg har læst op her, og derfor stiller vi det ændringsforslag.

Marlene Krogh (F): Jeg kan jo kun konstatere, at man virkelig skal passe på, hvad man skriver. Det kan fordrejes og vendes, som det passer folk.

Jeg synes, det her er dybt alvorligt, og vi i SF ønsker selvfølgelig også at støtte, at de her plejehjem bevares. Men vi mener samtidig, at det er en alvorlig situation. Vi har ingen muligheder for at vurdere, om Granbo og Store Tuborghjemmet overhovedet er ledige, og derfor vil vi gerne have en udvalgshenvisning, så vi får en seriøs behandling af denne sag. Vi ved ikke, hvad det er for et grundlag, vi tager stilling på. Vi ved ikke, om tingene overhovedet kan lade sig gøre, og vi mener simpelt hen ikke, at det er reelt at gå ud og sige, at vi ønsker at genåbne dem, hvis vi ikke har noget belæg for at sige det. Det er også at holde folk for nar.

Så derfor ønsker vi en henvisning til udvalg. Hvis det ikke kan lade sig gøre, så vil vi selvfølgelig stemme for, at de genåbnes, men vi synes reelt ikke, at det er særlig seriøst.

Peter Skaarup (O): Jeg ved godt, vi lige har passeret midnat, men det er vel seriøst at forklare det forslag, som SF selv har stillet. Det er jo rimelig seriøst for det første.

For det andet har jeg opfattet det sådan, at SF sammen med Enhedslisten og sammen med Solidarisk Alternativ og sammen med Dansk Folkeparti har været de partier, der igennem hele den periode, hvor der har været tale om plejehjemslukninger, har holdt fast i, at de plejehjem ikke skulle lukkes. Det har faktisk været det, som SF bl.a. er gået ind og sagt i forbindelse med budgetforlig osv., at her var et problem, hvis man blev ved med at lukke plejehjem.

Nu stiller SF så et forslag i dag, hvor vi reelt kan nå at bevare i hvert fald 2 plejehjem. Det udspecificerer vi så i et ændringsforslag, og så siger Marlene Krogh, at det ikke er seriøst. Jamen det er da så sandelig seriøst. Der ligger 150 patienter på de københavnske sygehuse, som egentlig skulle være udskrevet til at kunne komme på plejehjem, som er færdigbehandlede, som kan komme på plejehjem, som fylder op på gangene. Lad os da se at bevare de 2 plejehjem, hvis vi kan nå det.

Så den helt praktiske konsekvens må da være, at det her forslag bliver udvalgshenvist, og at vi sørger for at skabe et flertal for det, i og med at vi stadig væk kan nå at bevare de 2 plejehjem. Derfor regner jeg også med, at SF støtter.

Bente Møller (Ø): Jeg skal gøre det meget kort. Jeg forstår godt, hvorfor Marlene Krogh i første omgang var ved at trække sit forslag, fordi Marlene har selvfølgelig fremsat sit forslag, før vi traf beslutning på sidste BR-møde, og har vel ligesom vi i Enhedslisten næsten haft svært ved at få armene ned i begejstring over, at det lykkedes at få den sejr igennem.

Marlene Krogh har også en pointe i, at vi faktisk ikke ved, hvad vi kan disponere over bygningsmæssigt, dog med undtagelse af Granbo, som er kommunalt ejet, som ikke er disponeret til anden side og ej heller sat til salg.

Men det er rigtigt, at både Store Tuborghjemmet og Margrethehjemmet er selvejende institutioner, og at vi selvfølgelig ikke kan vide, om de bestyrelser har disponeret over bygningerne på anden måde eller solgt pladserne til anden side. Det er klart, at så stiller verden sig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

anderledes. Derfor synes vi, der er fornuft i at lave en udvalgshenvisning, men vi vil i øvrigt kunne stemme for alle forslagene hen ad vejen, hvis det er sådan det ender.

Preben Møller Hansen (P): Når jeg tager ordet, så er det ikke for at gøre debatten længere, men så er det mere for at korrigere Peter Skaarup, der gav udtryk for, at Dansk Folkeparti, Enhedslisten og SF slås for plejehjemmene. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at Fælles Kurs har været på samme bov.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi til 3. runde.

Marlene Krogh (F): Jeg vil bare kort sige til Peter Skaarup, at jeg ikke forstår, hvad han mener. SF har i hele den tid, jeg har siddet i Borgerrepræsentationen og været ordfører på dette område, slået for de plejehjem.

Det, jeg også siger nu, er jo, at der kommer nogle meldinger ud fra Borgerrepræsentationen, hvis man beslutter nu at redde nogle plejehjem. SF ønsker en garanti for, at det her overhovedet kan lade sig gøre, derfor ønsker vi det udvalgshenvist.

Vi mener også, det er at stikke blå i øjnene på folk at vedtage det her, hvis tingene ikke kan lade sig gøre. Vi mener, det er at snyde borgerne at sætte nogle forhåbninger op for borgerne, som ikke kan lade sig gøre. Det ønsker SF ikke at medvirke til. Så derfor ønsker vi en udvalgshenvisning.

Men det er klart, hvis et flertal herinde ønsker, at vi skal stemme om det her i aften, hvad jeg synes er useriøst, så vil vi selvfølgelig stemme for, fordi så må man jo håbe på og tro på, at det kan lade sig gøre. Men vi vil bagefter synes, det var utrolig ærgerligt, at et flertal herinde ville kaste Borgerrepræsentationen ud i noget, som vi faktisk ikke ved om holder vand.

Jeg vil godt sige også, at i forbindelse med budgettet stemte vi for både en bevarelse af Store Tuborghjemmet og af Granbo og af Margrethehjemmet og af Lillehjemmet. Vi mener, at det var en katastrofe, at man lukkede dem, og derfor var vi meget glade, og vi kunne nemlig heller ikke, som Bente Møller nævnte, få armene ned sidste torsdag over den beslutning, der blev taget herinde.

Så derfor synes jeg, det er vigtigt også, at vi selvfølgelig får undersøgt de her ting, om det overhovedet kan lade sig gøre.

Peter Skaarup (O): Det var faktisk meget godt, at vi fik det her på plads, fordi vi er da også i Dansk Folkeparti enige i, at det vil da ikke være så godt, hvis vi vedtager noget, der ikke kan lade sig gøre.

På den anden side synes vi også, det er rigtigt, når vi nu har debatten, og vi har et godt forslag på bordet, at vi sender de signaler, som det jo vil være, når vi her i Borgerrepræsentationen vedtager, forhåbentlig, at sende det signal at genåbne de 2 plejehjem, altså at droppe beslutningen om at lukke de 2 plejehjem.

På samme måde på det punkt, vi lige har gennemgået før, om Delfin Apoteket, jamen vi kan heller ikke i Borgerrepræsentationen beslutte, at det apotek bliver bevaret, men vi kan godt sende nogle signaler til omverdenen om, at det ønsker vi. Derfor skal vores opfordring være, at man støtter dette forslag om at genåbne de 2 plejehjem.

Men jeg kunne godt efterlyse, at de partier, der nu sidder med deres forlig, som vi får at vide gang på gang: Jamen I kan ikke røre ved det her, fordi der er altså et forlig, der betyder,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

at en række plejehjem skal lukkes. Der vil jeg da godt spørge, om det, at man på sidste møde i Borgerrepræsentationen droppede udformningen af den øvrige del af forliget, nemlig at man vil lukke flere plejehjemspladser, betyder, at man også i dag fra Venstres side og fra Konservatives side, De Radikales side, Socialdemokratiets side, CD's side – som måske ikke er her mere – er villig til at se på, at vi har et akut problem på hospitalerne, hvor der ligger 150 færdigbehandlede patienter, som ikke kan få en plejehjemsplads.

Ville det så ikke være rigtigt at stille også de 2 plejehjemslukninger i bero, hvis det kan lade sig gøre på det her tidspunkt, i stedet for bare hovedløst at fortsætte? Fordi vi skal jo være opmærksomme på, at det, at vi har besluttet på sidste møde i Borgerrepræsentationen, at der ikke lukkes flere plejehjem, det kan godt være, vi er glade for det, og vi har armene i vejret og synes, det er alle tiders, men vi skal bare huske på, at den akutte situation med, at der ligger mange færdigbehandlede patienter på hospitalerne, afhjælpes jo ikke af, at vi beslutter os for, at engang i fremtiden lukker vi ikke flere plejehjemspladser. Det afhjælpes jo kun, hvis vi genåbner nogle af de plejehjem, som er på vej til at blive lukket. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan hjælpe de 150 og andre, som ikke kan blive visiteret til at få en plejehjemsplads.

Så derfor efterlyser jeg og hører, hvad Venstre, Konservative, De Radikale, CD og Socialdemokraterne har at sige til det her. Fordi det er den eneste måde, vi kan hjælpe de patienter, som er færdigbehandlede og mangler en plejehjemsplads. Hvad siger f.eks. sundhedsborgmester Peter Martinussen, som stiller sig frem som den store beskytter nu og vil hjælpe de ældre og hjælpe dem, der mangler en plejehjemsplads, men som altså ikke kan garantere de 150 patienter, der er færdigbehandlede, en plejehjemsplads? Hvad siger sundhedsborgmesteren som ansvarlig for dette område, som har været med til at medføre alle katastroferne sammen med sine forligspartier, til det?

Et af Marlene Krogh (F) stillet forslag om beslutningsforslagets henvisning til Sundheds- og Omsorgsudvalget blev forkastet med 26 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, V, C og B.

Lars Hutters (L) stillede følgende ændringsforslag:

”Borgerrepræsentationen beslutter at genåbne plejehjem f. eks. Borgervænget, Granbo m. m., således at de ældre ikke skal vente på en plejehjemsplads på H:S’s hospitaler eller under kummerlige forhold i hjemmet (jf. Statsministerens og Socialministerens henstilling til Videbæk kommune).”

Ændringsforslaget blev forkastet med 26 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, V, C og B.

Peter Skaarup (O) stillede følgende ændringsforslag:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 25. januar 2001

”Borgerrepræsentationen beslutter, at forslaget til beslutning har den konsekvens, at Margrethehjemmet og Store Tuborghjemmet reddes, da de 2 plejehjem først er planlagt lukket i år 2001.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 26 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, V, C og B.

Herefter blev beslutningsforslaget forkastet med 26 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, V, C og B.

=====

30) BR 32/01. Session år 2001

Valg af medlemmer af Borgerrepræsentationen til at give møde ved sessionen i 2001.

Til at give møde ved sessionerne i 2001 valgtes samtlige medlemmer af Borgerrepræsentationen med undtagelse af overborgmesteren, borgmestrene, 1. og 2. næstformand for Borgerrepræsentationen samt gruppeformændene.

=====

31) BR 49/2001. Meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om ændringer i valg og hverv

Meddelelse fra den Socialdemokratiske Gruppe om følgende omrokeringer:

- Mona Heiberg udtræder som medlem af Uddannelses- og Ungdomsudvalget. Som nyt medlem indtræder Erik Vinding.
- Mona Heiberg udtræder som medlem af Bestyrelsen for Videnscenter for døvblevne og hørehæmmede. Som nyt medlem indtræder Erik Vinding.
- Mona Heiberg udtræder som medlem af bestyrelsen for DGI-byen. Som nyt medlem indtræder Manja Sand.
- Mona Heiberg udtræder som medlem af bestyrelsen for Biblioteksforeningen for Storkøbenhavn. Som nyt medlem indtræder Johannes Nymark.
- Mona Heiberg udtræder som medlem af Center for Specialundervisning for Voksne. Som nyt medlem indtræder Karen A. Hækkerup.
- Johannes Nymark udtræder som medlem af Valgudvalget. Som nyt medlem indtræder Mona Heiberg.
- Johannes Nymark udtræder som medlem af Valgbestyrelser ved valg til Folketing og Borgerrepræsentation m.v. Som nyt medlem indtræder Mona Heiberg.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 25. januar 2001**

Dørene blev lukket kl. 00.14

Denne sag blev behandlet for lukkede døre

32) BR 30/01. Køb af ejendom
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Mødet sluttede kl. 00.15